

revista del COPC

223

Abril/Maig 2010

Festa del Patró de la Psicologia

**Èxit d'assistència a les
Jornades COPC:**

- La mort, el dol i la pèrdua
- La Psicologia Econòmica a Catalunya.

Entrevista a Javier Urrea

**Vuitenes Jornades
de Serveis Socials Bàsics:
26 i 27 de maig**

Col·legi Oficial
de Psicòlegs de Catalunya

Sumari

Editorial	1
------------------------	---

La Junta Informa

- Festa del patró de la Psicologia	2
- Informe conferència NEPES	4
- Conveni COPC-ISPC	5
- Acreditacions	6

Serveis col·legials	7
----------------------------------	---

Activitats

- L'educació entre iguals	14
- II Jornada d'actualització en la mort, el dol i la pèrdua	15
- Escuela de felicidad	19
- Aplicacions de la hipnosi en TCA	20

Monogràfic

Secció de Psicologia Jurídica

Entrevista

Javier Urra	21
-------------------	----

Articles

- L'especialitat d'orientació educativa	25
- Generació NI-NI	31
- Liderazgo femenino y <i>Coaching</i>	33
- On guarda la meva fitxa, doctor?	35
- L'abans i el després de la Psicologia Econòmica a Catalunya	37
- Las voces de la locura	40
- Lo que la evaluación silencia.....	42

Cine

La cinta blanca	44
-----------------------	----

Altres/ Otras lectur@s

Contra la reducció científica de la condició humana	50
---	----

Més Informació

Properes activitats.....	57
Comunicació i premsa.....	71
Biblioteca - Centre de Documentació.....	73
Formació.....	76
Demarcacions territorials.....	82
Estat de la col·legiació.....	84
Agenda i Petits Anuncis.....	86-88

CONSELL DE REDACCIÓ:

Jaume Almenara
Lluïsa Curcoll
Andrés González
Mercè Santacana

DIRECCIÓ:

Andrés González

COMITÈ ASSESSOR:

Ansel Guillamat
i Núria Mestres
(Ψ Alternat.
Resolució Conflictes)

David Miquel
i Joaquim Puntí
(Ψ Clínica)

Anna Gasull
i Gemma Cànovas
(Ψ Dona)

Joaquim Serrabona
i Leopold Carreras
(Ψ Educació)

Coral Orpí
i Antònia Jordà
(Ψ Esport)

Asunción Molina
i Anna Carmona
(Ψ Jurídica)

José M. Alonso
i Josep M. Suelves
(Ψ Social)

M. José Poza
i Carmen Santos
(Ψ Treball)

Pilar Gualda
(Ψ Viària)

Oriol Torrellas
i Anna Pujolras
(Deleg. Girona)

Rosa Jové
(Deleg. Lleida)

Eugeni Salazar
i Concepció Castellà
(Deleg. Tarragona)

COL·LABORACIONS:

Carlos Rey

COORDINACIÓ:

Montserrat Ruiz

DIPÒSIT LEGAL: B-20.713

ISSN: 1887-9039

DISSENY/MAQUETACIÓ:

imaginarte.net

DISTRIBUÏDORA:

Letter Graphic, SL

EDITA:

**Col·legi Oficial de
Psicòlegs de Catalunya**
Rocafort, 129
08015 Barcelona.
Tel. 932 478 650
Fax 932 478 654
www.copc.cat

PUBLICITAT I COL·LABORACIONS:

publi@copc.cat

El proper 7 de juny el Col·legi Oficial de Psicòlegs de Catalunya celebrarà eleccions generals. A partir d'aquesta data una nova Junta marcarà el camí que ha de seguir el COPC. Algunes de les línies mestres de la Junta actual van tenir el seu origen farà vuit anys, doncs el degà, la secretària, la vice-secretària i dos vocals, formaven part del nucli que dirigia el Col·legi l'any 2002. Al 2006, aquestes persones i cinc col·legiats i col·legiades més conformaren la llista que va sortir guanyadora als comicis. Per tant, ja fa vuit anys que alguns i algunes de nosaltres estem ocupant els càrrecs directius de la institució, i està clar que durant aquests vuit anys han passat moltes coses.

El COPC, al mateix temps que la societat dins la qual s'insereix, ha viscut l'impacte de l'entrada al segle XXI; s'han viscut temps carregats de tensió. A la nostra institució, aquestes contradiccions s'han vist agreujades per la vigència d'uns estatuts que van néixer inadequats a les circumstàncies històriques que es vivien, i que mai van donar una resposta adequada a les dificultats que havien de resoldre. Malgrat tot, creiem que les situacions de crisi que s'hagin pogut presentar, s'han resolt amb eficàcia i el Col·legi no s'ha aturat mai.

En aquest intent per adequar el COPC a l'àmbit global de la psicologia, s'han hagut de dur a terme tot un seguit de treballs que es podrien concretar en donar solució a les necessitats que ha plantejat l'augment de col·legiacions de nous llicenciats i llicenciades. També ha requerit una bona dosi de feina l'entrada potent del Col·legi al *Consejo General de Colegios Oficiales de Psicólogos*, que ens ha aportat, entre d'altres iniciatives pròpies, un relançament de la Psicologia Educativa, la participació a diferents jornades científiques (d'àmbit jurídic, laboral, clínic, seguretat viària i personal...), la representació de l'Estat Espanyol a nivell internacional en les àrees d'educativa i catàstrofes, i l'esforç continuat de la temàtica relacionada amb la ubicació social i científica de la psicologia clínica.

L'acció conjunta amb les institucions universitàries i altres centres formatius, ja siguin activitats docents o per dur a terme projectes conjunts, és actualment un fet quotidià. També ho és la col·laboració amb les diferents administracions catalanes i de la resta de l'Estat espanyol, de les que han sorgit acords com els convenis d'emergències, d'atenció en accidentats laborals, de formació de professionals que en el decurs de la seva feina han d'utilitzar armes i l'acció conjunta amb l'Institut Català de la Dona pel tractament i assessorament a persones que han estat objecte de maltractaments. A més, s'ha augmentat l'oferta de formació i s'ha millorat el format i el contingut de les publicacions.

Tots aquests esdeveniments necessitaven una seu adequada. Així doncs, hem canviat el local de Gran Via (que durant tants anys ens va servir d'aixopluc) per un espai més gran i cèntric (de 750 metres quadrats hem passat a 1.300): la seu que en aquests moments ocupem al carrer Rocafort. Qualsevol trasllat comporta una sèrie de problemes materials i humans; si a més, aquest trasllat és el de tota una organització amb la seva corresponent reubicació del personal, de tots els documents, mobiliari, adequació d'espais... la dificultat es multiplica. Tot i això, podem dir que aquest procés, inclosa la ingrata tasca d'haver de demanar i obtenir tot tipus de permisos i altres documents oficials, s'ha dut a terme amb prou fluïdesa i un cost econòmic raonable i controlat en tot moment. A diferència del que ha succeït a molts altres col·legis, la nova seu del COPC no ha requerit cap contribució extraordinària per part dels col·legiats/ades.

D'altra banda, s'ha fet el possible perquè les Seccions i les Delegacions tinguessin les màximes facilitats per augmentar els seus membres i duguessin a terme el major nombre d'activitats possible. Està clar que no ha estat una tasca senzilla, però creiem que les tensions que s'hagin pogut generar durant els processos de negociació sempre s'han resolt gràcies a la bona voluntat de tothom.

De totes maneres, els membres d'aquesta Junta reconeixem que hi ha una part de feina que no hem acabat: sentim no haver pogut modificar els actuals estatuts, qüestió que en algunes assemblees ha estat demanada amb insistència. Però, en el moment definitiu, concretament durant l'Assemblea Extraordinària que es va celebrar el 27 de maig de 2009, només per adaptar aquests estatuts a la normativa que la Generalitat fixà per ajustar la realitat jurídica al procés europeu, els participants en aquell acte, sorprenentment, van decidir votar en contra de modificar ni una coma dels criticats estatuts actuals. Així són les organitzacions.

Voldríem concloure els punts anteriors, que han estat una espècie de reflexió de tota la Junta, dient-vos que davant d'aquesta accelerada realitat som conscients que el COPC necessita aires nous. Ho diem amb un xic de melancolia, però amb el ferm convenciment que és moment que altres persones amb diferents perspectives agafin el relleu de la direcció de la nostra institució.

Com que diuen que els comiats com més breus millors, des d'aquí permeteu-nos que expressem una idea que podria ser d'utilitat i que ens servirà per tancar l'editorial. Aquesta idea és que totes les persones que ens dediquem a la psicologia, sigui quin sigui l'àmbit professional en què ens centrem, som, per sobre de tot, psicòlegs i psicòlogues. No hem aconseguit encara unes senyes d'identitat que delimitin clarament les nostres funcions de les d'altres professionals i que, al mateix temps, ens ajudin a assolir una major cohesió entre nosaltres.

Gràcies a tots aquells col·legiats i col·legiades pel seu recolzament, els seus suggeriments, les seves opinions, encara que no sempre hagin coincidit amb les nostres. I no per últim menys important, creiem que és just retre el nostre reconeixement a tot el personal de l'administració que, com a nervi conductor del dia a dia del COPC, ens ha ajudat a viure intensament una part de la història del nostre Col·legi.

Junta de Govern

FESTA DEL PATRÓ LA PSICOLOGIA

Des d'un dels edificis més alts de l'emblemàtica diagonal de Barcelona, prop de 300 professionals de la psicologia es van aplegar per celebrar la festa del seu patró, Juan Huarte de San Juan.

Durant l'acte, que va tenir lloc el dimarts 23 de febrer a la sala Top City de l'hotel Princesa Sofia de Barcelona, els assistents van poder gaudir de les paraules carregades d'experiència i història de Iago Pericot, psicòleg, director de teatre i pintor. Pericot va fer un repàs a la seva vida, des dels seus inicis, marcats per la guerra civil i els motius pels quals va decidir estudiar psicologia, fins a l'actualitat, definint els últims detalls del seu darrer muntatge teatral. Pericot explicà l'important que va ser per ell el fet d'estudiar psicologia i poder aplicar els coneixements adquirits en el camp de la interpretació.

Jaume Almenara, degà del COPC, va ser l'encarregat d'obrir l'acte donant la benvinguda a tots els assistents i fent un repàs de les festes del patró que el COPC porta celebrant des de l'any 2005.

Un cop finalitzats els parlaments, els assistents van continuar gaudint de la festa, que per a molts significà un retrobament amb companys i companyes de professió amb els que van poder conversar al llarg de la nit.

DE

La Junta Informa

Informe de la conferencia de expertos

«Formación permanente. ¿Qué puede hacerse para los psicólogos en el sistema educativo?»

Bruselas, 21/22.1.2010

Andrés González Bellido
Representante del Consejo
de Colegios de Psicólogos

Leopoldo Carreras Truñó
Delegado en España de NEPES

Resumen de la conferencia de expertos

Los pasados días 21 y 22 de enero de 2010 se llevó a cabo en la ciudad de Bruselas una reunión de expertos sobre el tema de la formación continuada para los psicólogos educativos, así como para sentar las bases de cuál debe ser el perfil profesional del psicólogo de la educación en los países europeos y cómo mejorar la calidad de la educación/formación permanente que deben recibir estos psicólogos, todo lo cual es la base del proyecto ESPIL (European School Psychologists Improve Lifelong Learning), patrocinado por la Unión Europea y llevado a cabo por NEPES (Network of European Psychologists in the Educational System), que actualmente se ha constituido como Task Force o Grupo de Trabajo dentro de EFPA (European Federation of Psychologists Associations). A esta conferencia asistieron psicólogos expertos en psicología de la educación de veinticinco países europeos.

El congreso se inició con una serie de conferencias a cargo de, en primer lugar, el presidente de EFPA, el Dr. Robert A. Roe, que nos habló del proyecto EuroPsy y su relación con los psicólogos dentro del sistema educativo europeo. El Dr. Roe indicó que

existe la oportunidad para NEPES de desarrollar un Certificado EuroPsy de especialista en psicología de la educación comparable al de los certificados de especialistas en Psicoterapia y del Trabajo, y Psicología de las Organizaciones, que están en su fase de aplicación.

A continuación, el Dr. Säävälä, de la Comisión Europea, nos comentó las implicaciones que tiene para los psicólogos de la educación el proyecto de formación permanente «Escuelas para el siglo XXI».

Posteriormente, el Dr. Bornavold, también de la Comisión Europea, llevó a cabo otra disertación sobre las implicaciones de las iniciativas que se están llevando a término en Europa sobre formación permanente en los psicólogos de la educación, las implicaciones de las calificaciones europeas o EQF (European Qualifications Framework), así como del sistema de créditos europeo, iniciativas que tienen por objeto facilitar la comparación y comprensión de las calificaciones en toda Europa.

Luego intervino el ministro austriaco de educación, Dr. Krötzl, que a su vez también es psicólogo escolar, para comentarnos cómo se lleva a cabo en su país la formación continuada y el asesoramiento escolar, y la relación que tiene todo ello con el trabajo que llevan a cabo los psicólogos de la educación.

Por la tarde dio su conferencia la profesora Iva Obretenova, de ETUCE (European Trade Union Commit-

tee for Education o *Comité Sindical Europeo para la Educación*), y nos estuvo hablando sobre el proyecto (que ya está en marcha) de formación continuada del profesorado en Europa y cómo se relaciona con el nuestro de ESPIL, pues contiene varios puntos comunes que se pueden aplicar a ambos grupos de profesionales.

Por último, intervino el presidente de la Asociación Europea de Padres, Sr. Johannes Theiner, junto con un representante del Foro Europeo de la Juventud (Maarten Coertjens), que completaron la sesión del primer día con una llamada para que no nos olvidemos en este proceso de los jóvenes a los que se va a atender, así como de los padres con los cuales deberemos indudablemente colaborar en todo el proceso de formación.

A lo largo del segundo día se llevó a cabo la parte más práctica del congreso mediante tres grupos de

trabajo diferentes que sentaron las bases para desarrollar el proyecto ESPIL. Estos grupos se dividieron en torno a las siguientes cuestiones:

- W1: ¿Cómo puede mejorarse la calidad, la formación y la supervisión de los psicólogos educativos?
- W2: Perfil profesional y ejemplos prácticos de los servicios que los psicólogos educativos pueden ofrecer en cuanto a educación y formación continuada.
- W3: ¿Cómo puede mejorarse la provisión, accesibilidad y calidad del asesoramiento de los servicios psicológicos en la educación?

A partir de los puntos básicos desarrollados por los profesionales presentes en la reunión sobre estas tres cuestiones, se deberá ahora preparar un documento que sirva de recomendación para los políticos europeos sobre educación, formación y servicios que deberían llevar a cabo los psicólogos educativos en toda Europa.

El documento resultante de este proyecto ESPIL deberá presentarse el mes de octubre de 2010 ante la Unión Europea. A fin de acabar de perfilar todas las cuestiones y problemas que puedan surgir a lo largo de estos meses de trabajo, los miembros de NEPES volverán a reunirse el mes de julio de 2010 en Dublín, Irlanda, en el marco del congreso internacional de ISPA (International School Psychologists Association).

CONVENI COPC-ISPC

L'Institut de Seguretat Pública de Catalunya (ISPC) i el Col·legi Oficial de Psicòlegs de Catalunya van signar, el passat mes de març, un conveni de col·laboració mútua.

L'objecte d'aquest conveni és l'organització d'un torn d'intervenció professional, a càrrec del Col·legi Oficial de Psicòlegs de Catalunya, per tal de dur a terme l'establert al Decret 219/1996 de 12 de juny. En el present conveni s'aprova el Reglament d'armament dels policies locals de Catalunya (capítol 4), que afirma que s'han de realitzar revisions psicotècniques als membres de les plantilles de policia local de Catalunya, com a mínim cada dos anys. Mitjançant una

bateria actitudinal, qüestionaris de personalitat i altres proves, es detectarà si hi ha possibles disfuncions o anomalies de caràcter, no compatibles amb l'ús d'armes de foc.

L'aplicació del protocol que estableix els criteris orientatius d'avaluació per a la valoració de les condicions psicològiques dels membres dels cosos de policia local de Catalunya (DOGC núm. 5557 -1.2.210) en relació a l'ús d'armes de foc, cal que vagi a càrrec de professionals amb una titulació i qualificació tècnica especialitzada.

Amb la participació de l'ISPC, el COPC realitzarà un curs de qualificació tècnica per tal d'habilitar els professionals que formin part del torn d'intervenció. El certificat del curs l'emetraran conjuntament ambdues institucions. (març-maig 2010)

Sr. Carlos González Zorrilla, director de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya

Sra. Maria Serrahima, subdirectora de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya

Sra. Ma. Àngels Solé i Sanosa, Cap del Servei de Selecció de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya

Sr. Jordi Vilardell, cap de secció de selecció i avaluació de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya

Sr. Andrés González, vicedegà del COPC

Acreditacions i Experteses

Acreditació Professional d'Expertesa en Neuropsicologia Clínica

En relació a l'acreditació en neuropsicologia clínica que el COPC va posar en marxa a finals de l'any 2006, i de la que en va resultar una primera convocatòria amb un total de 114 professionals acreditats a data de febrer 2009, informem:

Dels acords adoptats per la Junta de Govern del Col·legi de Psicòlegs de Catalunya en la sessió del dia 8 de març de 2010:

- La complexitat de la casuística presentada va fer que s'allargués, més enllà del previst, el procés de valoració dels currículums, per tal de garantir l'objectivitat operativa dels criteris amb el consens de tots els membres de la comissió avaluadora i, en alguns casos, amb l'arbitratge de la Junta de Govern.
- Tot i que aquesta Junta va manifestar la seva intenció d'obrir noves convocatòries amb periodicitat anual, per tal de poder acreditar aquells professionals que reunissin els criteris requerits, l'experiència de la primera convocatòria i els canvis derivats de les directrius de Bolonia i dels Màsters professionalitzadors, ens han obligat a posposar el procés per fer les oportunes adaptacions reglamentàries.
- Tot i aquest treball fet, no sembla oportú obrir, enguany, una nova convocatòria, doncs els criteris previs d'acreditació podrien entrar en conflicte amb la normativa actual. D'altra banda, aquesta Junta de Govern té un temps limitat degut a la proximitat del període electoral i, hauran de ser uns altres companys els que hauran de dur a terme aquest procés.
- Tanmateix, l'experiència i coneixement generats en aquest procés seran transmesos a la nova Junta, amb les recomanacions pertinents, per tal que els col·legiats que reuneixin els criteris no es vegin perjudicats i es pugui obrir, el més aviat millor, una nova convocatòria.

Serveis col·legials

Servei d'orientació i assessorament professional

El COPC us ofereix el Servei d'Orientació i Assessorament Professional per proporcionar-vos recursos i estratègies bàsiques que us facilitin el desenvolupament professional i personal. Sessions informatives sobre:

L'orientació de la carrera professional del psicòleg

Properes sessions:

26 abril
31 maig
28 juny

Les sessions comencen a les 18 h.
Entrada lliure. Confirmar assistència

Xerrades d'orientació fiscal: Inici d'activitat professional i obligacions formals

Si tens qualsevol dubte sobre els passos a seguir i els tràmits que s'han d'efectuar per donar-se d'alta com a professional, o vols conèixer les obligacions fiscals que has de complir com a professional lliure, assisteix a les sessions informatives impartides per l'assessor fiscal del COPC, Sr. Javier Quilez.

Properes sessions:

20 abril
18 maig
22 juny

Totes les sessions comencen a dos quarts de sis de la tarda. Entrada lliure

OFERTA* ESPECIAL per col·legiats al COPC i familiars directes

**NOU MONOVOLUM PEUGEOT 5008
FELICITAT PER A TOTS.**

Descomptes especials i regal a escollir:

- ❖ 1ª revisió gratuïta
- ❖ Bluetooth Parrot CK-3100
- ❖ Navegador GPS Garmin Nuvi 205

Al nou Peugeot 5008, tots voldran el seu lloc. Perquè gràcies al disseny ergonòmic del lloc de conductor que proporciona una seguretat i un confort únics en la seva categoria, i al sistema Head Up Display integrat, que permet controlar tota la informació fonamental per a la conducció sense perdre de vista la carretera, tothom el voldrà conduir, i tothom estarà feliç.

Nou Monovolum

5008

BARCELONESA: C/ Aragó, 4-6 • Tel. 93 424 28 41 • Maria Marqués

Ventajas para los colegiados del Colegio de Psicólogos:

- 1 - Detalle de Bienvenida a la llegada del hotel (cesta de frutas, botella de agua o bombones).
- 2 - Upgrade según disponibilidad del hotel.
- 3 - Consideraciones a la llegada y salida del hotel.

P|R|E|S|T|I|G|E
HOTELS OF THE WORLD
by keytel

Donde se aloja el prestigio

www.prestigehw.com

ALLEUGEREIX-TE

Aquesta primavera,
apunta't al DiR.

Posar-te a punt per al bon temps és més fàcil amb 12.600 activitats dirigides al mes, màquines cardiovasculars amb TV i 15 canals de TDT, entrenament amb Power Plate gratuït, entrenadors personals, piscines, espais termolúdics, solaris, servei gratuït de tovalloles, gel, xampú i condicionador, més de 50 modalitats d'abonament per trobar una quota a la teva mida... i un Pla Primavera que combina fitness, wellness i nutrició!

A més, ara, per ser col·legiat, et regalem una invitació* i, si t'hi apuntes, un 10% de descompte en la quota!**

DiR

**UNEIX-TE
AL MOVIMENT
BARCELONA**

Informa-te'n al 902 10 1979 o a DiR.CAT

PROGRAMA INTEGRAL
FITNESS
WELLNESS
NUTRICIÓ

*Invitació vàlida fins al 31/05/10 per a no clients DiR majors de 14 anys. Vàlida de divendres a diumenge. El convidat només podrà accedir amb invitació als clubs DiR dos cops l'any. No vàlida a DiR Up&Down. Cal presentar aquest imprès i el carnet de col·legiat juntament amb el DNI, carnet de conduir, passaport o NIE. La Direcció es reserva el dret de canviar aquestes normes. **Descompte no acumulable a altres descomptes ni aplicable en modalitats amb descomptes implícits. Consulta condicions del descompte al club. Promoció vàlida fins al 31/05/10.

hotels
PRESTIGI
resort & spa

Andorra

COL·LEGIATS / COL·LEGIADES

PRESTIGI HOTELS d'Andorra ofereix un 10% de descompte en els següents paquets

PAQUETS PRIMAVERA-ESTIU-TARDOR 2010

ESCAPADA ROMÀNTICA HOTEL IBIS

- 1 nit d'Hotel
- + Cava i maduixes a l'habitació
- + Productes relaxants per al bany
- + Deliciós esmorzar servit a l'habitació
- + Accés al Spa & Fitness

HOTEL IBIS: **48,70 €**
per persona i nit

ESCAPADA ROMÀNTICA

- 1 nit d'Hotel
- + Deliciós esmorzar servit a l'habitació
- + 1 Massatge personalitzat de 20 minuts
- + Cava amb maduixes
- + Accés al Wellness-Spa & Fitness Club

HOTEL ANDORRA PALACE: **60,93 €**
HOTEL MERCURE: **73,68 €**
NOVOTEL: **73,68 €**
per persona i nit

RELAX & WELLNESS

- 1 nit d'Hotel
- + Còctel al Bar Winsord
- + Productes relaxants per al bany
- + Deliciós esmorzar servit a l'habitació
- + 1 Massatge de 20 minuts
- + Accés al Wellness-Spa & Fitness Club

HOTEL ANDORRA PALACE: **60,60 €**
HOTEL MERCURE: **73,35 €**
NOVOTEL: **73,35 €**
per persona i nit

ESPECIAL BELLESA

- 1 nit d'Hotel
- + esmorzar bufet
- + 1 tractament facial personalitzat amb ALOVIMIA (Alta Cosmètica Natural)
- + Accés al Wellness-Spa & Fitness Club
- + Activitats dirigides (aquagym, stretching, tonificació...)

HOTEL ANDORRA PALACE: **76,68 €**
HOTEL MERCURE: **89,43 €**
NOVOTEL: **89,43 €**
per persona i nit

ESPECIAL FAMÍLIES NOVOTEL

- 2 adults + 2 nens GRATIS en allotjament
- i a més: Animació infantil per les tardes
- Minigolf exterior i material
- Parc Infantil interior
- Sala amb videoconsolles

NOVOTEL Des de: **100,30 €**
L'habitació per nit

CONDICIONS GENERALS

Preu per persona i nit sobre la base d'habitació doble.
Impostos Indirectes Inclòsos.
Oferta vàlida del 12/04 a l'1/08 i del 22/08 al 30/11/2010.
Oferta subjecta a disponibilitat. Ofertes no acumulables.
Exclusiu per als col·legiats, col·laboradors i familiars directes acompanyants.
És necessari fer prèvia reserva i presentar l'acreditació.

INFORMACIÓ I RESERVES:

Tel.: (+376) 873 600
Email: hotels@prestigi.ad
www.prestigihotels.com

Responsabilitat Civil Professional

Renovació de l'Assegurança

Al 2006 s'iniciava la col·laboració entre **COPC i Confide** Correduría de Seguros y Reaseguros S.A per tal de donar resposta a la problemàtica de l'assegurament de la responsabilitat civil dels psicòlegs, acord que es va fer extensiu per altres d'assegurances (llar, automòbil, vida, accidents...etc) havent negociat productes molt interessants econòmicament.

Un dels primers fruits va ser la contractació, amb Zurich, de l'assegurança de responsabilitat civil pels col·legiats (persones físiques) amb un **cost anual de 36'14 €**. Aquesta prima tan baixa s'ha estat mantenint anualment i es renova de la mateixa forma pel 2010. Per l'assegurament de les societats professionals també s'han negociat unes condicions avantatjoses que s'han d'estudiar cas a cas en funció de la composició de l'entitat.

Des de 2006 la majoria dels col·legiats han contractat l'assegurança complint, així, **l'obligatorietat legal de la contractació de l'assegurança de responsabilitat civil** contemplada a diferents normes legals, (Llei 44/2003 d'Ordenació de Professions Sanitàries, Llei 7/2006 de l'exercici de professions titulades i dels col·legis professionals i Llei 2/2007 de Societats Professionals).

La legislació estableix que els professionals titulats i les societats professionals tenen el deure cobrir mitjançant una assegurança els riscos de responsabilitat en els quals puguin incórrer a causa del exercici de la professió. L'incompliment d'aquesta obligació està qualificada com "infraacció greu" podent ser objecte de sancions d'inhabilitació professional i multa d'entre 1.001 € i 5.000 €

La pòlissa de responsabilitat civil professional compren la responsabilitat per fets propis i la d'aquelles persones de les quals s'hagi de respondre. Mitjançant aquesta cobertura es garanteix la responsabilitat professional en que pugi incórrer el psicòleg per danys causats tant a pacients com a tercers derivats d'errors u omissions comesos en el desenvolupament de la seva activitat professional.

Per adherir-se individualment a aquesta pòlissa, amb un cost anual de 36'14 €, es fa necessari omplir i enviar la butlleta inclosa en aquest Full Informatiu. Per tal de conèixer les condicions d'assegurament de les vostres societats professionals us podeu adreçar a:

Confide Correduría de Seguros y Reaseguros S.A. (Sra. Blanca Martínez)

Telf: 902 15 14 15

Fax.: 933 065 354

E-mail: blanca.martinez@confide.es

Adreça: C/ Aribau 185, entresol. 08021 Barcelona

Recordar, per altra banda, que els col·legiats es poden aprofitar de condicions especials, amb importants descomptes, per a la contractació d'altres tipus d'assegurances entre les que destaquen les de Salut, Vida, Accidents – Baixa Laboral i assegurances per a la seva consulta.

**COL·LEGI OFICIAL DE PSICÒLEGS DE CATALUNYA (COPC)
PÒLISSA GENERAL DE RESPONSABILITAT CIVIL PROFESSIONAL
BUTLLETÍ D'ADHESIÓ INDIVIDUAL
COMPANYIA: ZURICH**

Prenedor **COL·LEGI OFICIAL DE PSICÒLEGS DE CATALUNYA**

En/Na _____ NIF _____
 Col·legiat nº _____ al Col·legi Oficial de Psicòlegs de _____
 Data de col·legiació _____
 Telf. _____ Fax _____ Adreça Electrònica _____
 Domicili particular _____
 Població / Província _____ C.P. _____
 Domicili professional _____
 Població / Província _____ C.P. _____
 Tenia pòlissa anteriorment contractada: SI NO . En cas afirmatiu:
 Companyia _____ N° pòlissa _____ Capital _____ Assegurat _____

SOL·LICITO

La contractació de la pòlissa de responsabilitat civil que el Col·legi Oficial de Psicòlegs de Catalunya té contractada amb la companyia Zurich fins a una cobertura total de 600.000 €.

La pòlissa de responsabilitat civil cobreix el període d'1 de gener de 2010 a 31 de desembre de 2010. Per aquest motiu autoritzo a que em sigui carregat en el meu compte, el **rebut per import de 36'14 €.**

IMPRÈS DE DOMICILIACIÓ BANCÀRIA (Condicció obligatòria)

Prego que siguin carregats amb càrrec al meu compte corrent els rebuts que els siguin presentats pel Col·legi Oficial de Psicòlegs de Catalunya (COPC)

TITULAR DEL COMPTE _____

NOM DEL BANC: _____

Nº COMPTE:

CLAU BANC	CLAU AGÈNCIA	D.C.	CLAU COMPTE

L'assegurança prendrà efecte a les 24 h. del dia en que tingui entrada a la companyia asseguradora la present butlleta d'assegurança que caldrà enviar a: CONFIDE CORREDURIA DE SEGUROS Y REASEGUROS S.A., Tel. 902 15 14 15 - Fax: 933 065 354, e-mail: blanca.martinez@confide.es a la atenció de la Unitat Sanitària.

Linguacom

Linguacom SL, empresa de serveis lingüístics, ofereix als col·legiats del Col·legi de Psicòlegs de Catalunya els serveis següents, amb un 15% de descompte sobre les tarifes estàndards:

- Traducció de textos generals, tècnics, publicitaris i jurídics.
- Traducció jurada de documents oficials i privats, certificada per traductors nomenats pel Ministeri d'Afers Estrangers o per la Generalitat de Catalunya.
- Correcció lingüística i d'estil de textos generals, tècnics, publicitaris i jurídics.
- Redacció de textos: informes, articles, memòries, fulletons, tríptics, catàlegs, etc.
- Manteniment lingüístic de webs en qualsevol de les llengües amb què treballem.
- Servei d'interprets: interpretació simultània, consecutiva i xiuxiuejada.
- Projectes editorials.
- Transcripció lingüística d'àudio, vídeo i DVD.

Així mateix, s'ofereixen descomptes addicionals per grans volums, periodicitat, etc.

Llengües de treball: llengües cooficials espanyoles (basc, castellà, català i gallec) i les principals llengües de la Unió Europea (alemany, anglès, francès, italià, neerlandès i portuguès).

Linguacom, SL

Contacte: Pura Serena / Tel.: 932000223 / info@linguacomsl.com / www.linguacomsl.com

III SEMINARIO CLÍNICO EN TERAPIA RACIONAL EMOTIVA CONDUCTUAL (TREC)

La Baja Tolerancia a la Frustración (BTF)

Conceptualización e intervención en la clínica desde una perspectiva cognitivo-conductual

Realizado por la Dra. Leonor Lega: Catedrática de Psicología en Saint Peter's College de New Jersey. Post-doctoral Fellow y Supervisora Internacional del Albert Ellis Institute en New York City. Ha trabajado durante más de 30 años con el Dr. Albert Ellis y es una de sus biógrafas oficiales. Autora de numerosas publicaciones e investigaciones, y co-autora del libro "Teoría y Práctica de la Terapia Racional Emotiva Conductual" (Ed. Siglo XXI). Dirige cientos de cursos y conferencias sobre TREC y sus aplicaciones por América, Europa y Australia.

BARCELONA, SÁBADO 29 DE MAYO DE 2010

Horario: 9h-18h - Idioma: castellano - Matrícula e información al 630 18 78 63 o 93 454 14 24
C/ Aragó 224, 4º 2ª - www.institutret.com - info@institutret.com - Precio: 130 euros - PLAZAS LIMITADAS

Vico, 31 Local 2. 08021 Barcelona
www.ibacs.es | info@ibacs.es
Tel: 93 200 45 86
Horari: 10 a 13.30 i 16 a 19 hores

CURSOS PIR 2010

Sessions Introductories

Abril i Maig
2 sessions + 1 simulacre mensual

Curs Entre Setmana

Dimarts i divendres de 18 a 21 hores
150 hores lectives
5 simulacres reals
Tutories personalitzades

Curs Entre Setmana + Intensiu

Dimarts i divendres de 18 a 21:30 hores
215 hores lectives
7 simulacres reals
Tutories personalitzades

Curs a Distància on line

Apunts i material de suport inclosos
Curs a través campus virtual
Tutories personalitzades

Curs Simulacres

Dissabtes tarda de 16 a 21 hores
7 simulacres reals
Tutories personalitzades

Resums de totes les assignatures

Preguntes test

PIRs de convocatòries anteriors

PIRs desglossats per assignatures

Consulteu preus

Activitats

L'educació entre iguals

Birthe Witt Jason va protagonitzar, el dijous 14 de gener, l'espai *café-col·loqui* que organitza la secció d'Alternatives i Resolució de Conflictes del COPC.

La professora Birthe Witt Jason, provinent del món artístic, va optar per dedicar-se professionalment a l'educació i la formació de formadors. En aquesta trobada, va explicar la seva experiència en el camp de l'educació entre iguals, portada a terme en centres educatius de Dinamarca.

Les premisses bàsiques de les quals parteix són que "l'alumnat aprèn quan es sent segur" i que "la millor manera d'aprendre és ensenyant a una altre persona". "Aprofitar l'admiració que senten els nens petits pels més grans és una eina poderosa per a millorar l'aprenentatge", va explicar Birthe.

Birthe Witt Jason destacà la necessitat que els nens i nenes aprenguin també a intervenir i gestionar els conflictes entre ells, a més dels coneixements bà-

sics que s'aprenen a l'escola. "L'alumnat és més competent que l'adult en la gestió d'aquests conflictes perquè coneix molt millor que el professorat els dilemes i sentiments dels companys i companyes involucrats. Quan el professorat intervé en la gestió dels conflictes, l'alumnat acostuma a adoptar actituds errònies com a resultat del que es podria anomenar "deformació del seu rol". El professorat intenta "resoldre" els conflictes; l'alumnat, en canvi, els "gestiona". La clau de l'èxit educatiu rau en repartir i compartir responsabilitats", va explicar Jason.

Les escoles on la professora Birthe desenvolupa la seva tasca, organitzen tutories entre iguals de la següent manera: a cada grup-classe de l'alumnat més gran se li encomana la tutoria d'un altre grup-classe de nens i nenes més petits (la diferència entre els alumnes grans i els petits ha de ser de quatre anys). Aquesta relació entre les dues classes es mantindrà, com a mínim, durant quatre anys, tot i que el grup

d'alumnat-tutors, format per tres nois i tres noies, es renova cada any.

Aquests alumnes-tutors reben formació bàsica en habilitats socials i mediació. Aprenen a detectar i tractar situacions de bullying i a parlar en llenguatge no-violent; un llenguatge que afavoreixi l'expressió de les emocions i de disposició a escoltar i comprendre a l'altre. D'aquesta manera, interioritzen la necessitat de la confidencialitat de les seves intervencions. En tot moment els queda clar que els conflictes dels petits són secrets i que els mediadors no poden rebel·lar-los a ningú. Malgrat que la filosofia educativa de

Dinamarca postula que l'alumnat ha d'aprendre sense obtenir res a canvi, en acabar aquesta formació reben un diploma acreditatiu.

La supervisió del procés es realitza mensualment en una reunió d'alumnat-mediador. En aquest espai, els alumnes poden explicar les seves dificultats i són reforçats positivament.

Jason va cloure el col·loqui afirmant que "aquest procés de tutorització entre diferents alumnes incrementa l'autoestima de l'alumnat-tutor i desenvolupa els valors de cooperació i responsabilitat de tots.

Èxit d'assistència a la II Jornada d'actualització en el concepte, l'atenció en la mort, el dol i la pèrdua

La **II Jornada d'actualització en el concepte, l'atenció en la mort, el dol i la pèrdua**, organitzada pel **Grup de Treball de dol i pèrdues de la Secció de Psicologia Clínica i de la Salut del COPC**, es va celebrar el passat 12 de febrer de 2010. La Jornada, reconeguda d'interès sanitari per l'Institut d'Estudis de la Salut, va comptar amb l'assistència de més de 300 professionals que es van aplegar a l'Aula Magna de la Universitat Abat Oliba CEU.

El Grup de Treball de Dol i Pèrdues va convocar ponents especialitzats en diferents camps del tractament de les pèrdues amb l'objectiu de divulgar i formar en el camp del dol i la pèrdua. *"Amb aquesta jornada volem donar a aquest tema el lloc que li correspon dins la nostra vida i en la nostra societat, però sobretot, entre nosaltres mateixos, els psicòlegs, i entre tots aquells professionals que, per la seva professió, estan en contacte amb la mort"*, afirmà el comitè organitzador.

A les 9.30h va tenir lloc la inauguració de la Jornada, a càrrec de **David Miquel**, president de la Secció de Psicologia Clínica i de la Salut, i de **Begoña Elizalde**, coordinadora del Grup de Treball de dol i pèrdues. Miquel, va agrair participació a tots els assistents, i al Grup de Treball pel fet de poder materialitzar en una jornada el treball dut a terme en l'àmbit del dol

i la pèrdua. Elizalde, per la seva part, va expressar que dos dels principals objectius pels que es va organitzar aquest acte van ser, en primer lloc, per donar resposta al dolor i al patiment que suposa la pèrdua; i en segon lloc, per divulgar i formar a professionals en aquest àmbit.

Un cop iniciada la jornada, es va donar pas a la conferència inaugural a càrrec del **Dr. Ramon Bayés**, professor emèrit de la Universitat Autònoma de Barcelona, amb la ponència "Importància del factor temporal, abans i després de la mort". El Dr. Bayés va parlar de la importància del temps i de la seva rellevància per a malalts, familiars i professionals de la salut de forma magistral, càlida i humana.

El doctor va parlar de com els malalts passen gran part del seu temps rumiant sobre un passat que no poden canviar o preocupant-se per un hipotètic futur. D'altra banda, els professionals sanitaris estan constantment pendents del present (tractaments, diagnòstics...). Aquests haurien de ser conscients d'aquesta diferència i, d'aquesta manera, intentar alleugerir el patiment que suposen els temps d'espera (resultats i proves...) pels malalts i familiars. *"L'ésser humà té com a objectiu aconseguir la felicitat, i aquesta solament es troba en el present, en reconèixer el valor infinit de cada moment. I aquest objectiu perdura al llarg de la vida fins l'últim moment"* va dir Bayés.

El pensament que es mostra tot seguit resumeix la base del plantejament del Dr. Ramón Bayés: *"L'estratègia per assolir la serenitat consisteix a desitjar, no el que ens falta, sinó allò que no ens falta; en desitjar el que fem i tenim; en aprendre a gaudir d'allò que depèn de nosaltres, aquí i ara"*.

A continuació, **Margaret Stroebe**, professora adjunta de psicologia al Departament de Psicologia Clínica de la Universitat d'Utrecht (Holanda), parlà del "Dol a l'etapa final de la vida". La Dra. Stroebe és.

Durant la seva ponència, la Dra. Stroebe va exposar com els processos d'envelliment i dol interactuen per influir en la manera com la gent gran s'adapta a la pèrdua. Va descriure el "Model de Procés Dual d'Afrontament del Dol" (Stroebe i Schut, 1999), el qual reflecteix la naturalesa dinàmica d'afrontament del dol i explica que la persona en dol, oscil·la en el temps entre els esforços centrats a tolerar la pèrdua de la persona (afrontament orientat a la pèrdua) i els esforços centrats en aspectes més pràctics d'adaptar-se a la vida (afrontament orientat al restabliment). El dol en la gent gran té característiques idiosincràtiques: la gent gran ha d'afrontar la pèrdua (freqüent) d'éssers estimats, a la vegada que afronta la pròpia pèrdua d'energia i els canvis en el seu funcionament social i emocional.

Després d'esmorzar, **Francesc Torralba**, Doctor en Filosofia i Teologia, escriptor i director de la càtedra ETHOS de la Universitat Ramon Llull i professor de la URLL, va dur a terme la ponència "Plantar cara a la mort".

El Dr. Torralba va destacar que *"l'única certesa que tenim a la vida és que hem de morir"*. En aquest sentit, ens parlà de les diverses formes que tenim les persones d'afrontar aquest fet tant important com és la mort.

Torralba distingeix set actituds davant la mort: ocultació, acceptació estoica, angoixa, desesperació, serenitat, alliberament i esperança. Aquestes set formes no són excloents; de fet, poden aparèixer en una mateixa persona en diferents moments vitals.

L'última intervenció del matí va ser a càrrec de **Sònia Fuentes**, psicooncòloga de la Unitat de Psicologia de l'Institut Català d'Oncologia Hospital Universitari Germans Trias i Pujol de Badalona. Fuentes, va parlar del "Silenci dels nens", de com davant d'una malaltia degenerativa o de qualsevol situació greu, la família manté al marge nens, adolescents i persones grans per tal de protegir-los intentant que no pateixin; aconseguint exactament l'efecte contrari. Va remarcar que és millor la certesa del què hi ha que l'ocultació, ja que aquesta ocultació pot provocar sospites de quelcom pitjor que la mateixa realitat.

En el cas de malaltia greu d'un dels progenitors, la psicooncòloga aconsella que, sempre que sigui possible, el propi malalt sigui qui informi als menors, i que ho faci en un entorn que aporti seguretat al nen (casa seva, la seva habitació...). Afegí que no es pot negar als nens l'oportunitat de compartir amb els seus éssers estimats una experiència que resulta molt important per a ells. Fuentes va dir que, al llarg de la seva vida, els nens i adolescents viuran situacions de malaltia i de mort més o menys properes i, per això, han de saber que aquestes formen part de la vida. És per aquest motiu que es fa necessària una aproximació a aquesta inevitable realitat.

La tarda va començar amb la ponència de **Xavier Ametller**, psicòleg i psicoanalista, membre del CHSMB i docent del màster en clínica psicoanalítica amb nens i adolescents de IL3-UB. Al llarg de la seva ponència, titulada "Adolescència: temps de canvis, pèrdues i guanys", va explicar que els principals canvis que es donen a l'adolescència són

viscuts com a pèrdues; es perden els pares de la infància amb el seu rol protector i proveïdor, es perd el cos infantil i es perd el nen ideal per als pares. L'adolescència és una crisi, una mutació, un pasatge.

"L'adolescència és un període determinant en la configuració de la identitat de la persona i, en aquest sentit, en l'establiment d'actituds bàsiques davant dels fets de la vida, entre els quals hi ha la mort. Davant d'això, els joves poden tenir actituds paradoxals: per una banda, l'evitació i per l'altra, la curiositat. Fins i tot poden arribar a demostrar fascinació, que pot comportar conductes de risc", va dir Ametller.

"En l'adolescència, és inherent el trànsit per aquests processos psíquics que, començant per la percepció de la pèrdua, acaben amb l'acceptació de la nova realitat interna i externa del subjecte. Són trams vitals complexos els quals posaran en joc els recursos interns dels joves i, a més, hi tindrà una marcada incidència l'entorn, des de la família a l'escola, passant pels companys, podent facilitar o obstaculitzar aquest pasatge" explicà el psicòleg.

La penúltima ponència va ser la de **Marta Allué**, Doctora en Antropologia Social i Cultural, Doctora en Antropologia de la Medicina i Membre d'Honor de la Societat Espanyola de Tanatologia. Allué, va parlar de les "Noves cerimònies d'acomiadament relacionades amb el treball del dol" centrant-se en les formules funeràries seculars, micro-rituals i accions per perpetuar la memòria.

La Dra. Allué explica l'eficàcia, tant de les cerimònies funeràries tradicionals, com de les noves formes d'acomiadament i posterior record del difunt. També va emfatitzar la particularitat de cada cultura en les noves celebracions o símbols funeraris. Algunes cerimònies d'acomiadament actuals podrien ser l'anomenat *projecte dels noms* per les víctimes de la sida o les figures geomètriques al mar dels surfistes. Els símbols per recordar la memòria del difunt que es donen avui en dia es realitzen a través Internet o deslocalitzant el culte dels cementiris, creant, per exemple, diverses figures de flors a les carreteres com a record dels accidents.

La jornada va ser clausurada per **Alba Payàs**, psicoterapeuta i especialista en dol, Directora del Servei de Suport al Dol de Girona, que va realitzar la ponència "L'aproximació del model de psicoteràpia integrativa al tractament en dol".

Payàs va emfatitzar, la importància d'una bona formació teòrica i una pràctica especialitzada dels professionals que acompanyen i tracten els processos de dol, és a dir, la necessitat de situar-se al costat del que pateix, des d'una posició que inclou els coneixements teòrics, la coherència professional, la pròpia responsabilitat, la sensibilitat i la prudència, tant personal com professional.

Alba Payàs exposà de manera sintetitzada el seu propi model, el *Model Integratiu-Relacional* (Payàs 2010), i va descriure les diferents fases per les que passa una persona en dol i les tasques corresponents a realitzar, per part de la persona, a través de la intervenció terapèutica, en funció de la fase en la que es troba. A través de la projecció d'algunes escenes de la pel·lícula "En algun lloc de la memòria", dirigida per Mike Binder, Payàs exemplificà un cas de fracàs terapèutic que de ben segur no va deixar indiferent a cap dels assistents.

La Jornada va ser seguida amb gran entusiasme per part del nombrós públic assistent. Moltes preguntes, comentaris o experiències es van quedar sense compartir per falta de temps, cosa que va permetre observar el gran interès que desperta, a dia d'avui, aquest tema. La Jornada va resultar útil, interessant i positiva i ja s'està pensant d'organitzar la III Jornada", va declarar el comitè organitzador.

Presentació del llibre “Escuela de felicidad”

El Col·legi Oficial de Psicòlegs de Catalunya va acollir, el passat 28 de gener, la presentació del llibre “Escuela de felicidad” de **Rafael Santandreu**.

El vicedegà del COPC, **Andrés González**, va presentar l'acte introduint l'autor i la seva obra. Santandreu, va

fer un resum de la modalitat terapèutica que practica a la seva consulta de Barcelona: una teràpia integradora que suma la teràpia cognitiva d'Albert Ellis i la teràpia estratègica de Giorgio Nardone.

Rafael Santandreu va tenir l'oportunitat de treballar amb Giorgio Nardone durant el 2002 i el 2003 a la seva clínica d'Arezzo (Itàlia), seu europea del *Mental Research Institute* de Palo Alto.

“Cal destacar l'alt nivell d'eficàcia d'aquesta teràpia integradora, que aconsegueix un 80% de casos resolts, tant en trastorns d'ansietat i depressió, com en obsessions i compulsions”, va dir Santandreu. A més, es va posar de relleu la importància de treballar amb l'objectiu de no allargar-se més de deu sessions per pacient.

L'autor va exposar l'ABC de la teràpia cognitiva d'Albert Ellis, tal i com s'aplica en l'actualitat, segons protocols moderns, així com també de com combinar la teràpia estratègica amb la cognitiva. A la seva consulta, s'utilitza, en primer lloc, la teràpia breu estratègica per a desbloquejar fòbies, pors o obsessions del pacient. “En poques sessions s'aconsegueix disminuir, de forma pronunciada, aquesta simptomatologia d'ansietat, obsessió o depressió. Després, intervé la teràpia cognitiva, que treballa intensament per canviar l'estructura neuròtica de la persona d'una forma profunda i permanent. D'aquesta manera, el pacient no torna a desenvolupar símptomes neuròtics en el futur”, explicà Santandreu.

“Escuela de felicidad”, que ja ha esdevingut un *best seller* entre els llibres de divulgació en psicologia a Espanya, inclou entrevistes a grans personatges com el neuropsiquiatra francès Boris Cirulnik, l'italià Giorgio Nardone o el xilè Claudio Naranjo. Tots ells personatges a qui Santandreu va tenir l'oportunitat d'entrevistar quan fou redactor en cap de la revista *Mente Sana* al costat de Jorge Bucay.

Per a més informació sobre el llibre “Escuela de felicidad” o el seu autor, visitar www.rafaelsantandreu.es

UAB

Universitat Autònoma de Barcelona

DEPARTAMENT DE PSICOLOGIA BÀSICA, EVOLUTIVA I DE L'EDUCACIÓ

ESTUDIS DE DOCTORAT 2010-2011

Adaptats a l'Espai Europeu d'Estudis Superiors

Doctorat Interuniversitari en Psicologia de l'Educació (DIPE) (Menció de Qualitat)
<http://www.psyed.edu.es>

Estudis de Doctorat de Psicologia de la Salut i de l'Esport

Estudis de Doctorat en Psicologia (Programa Interdepartamental)

MÀSTERS OFICIALS 2010-2011

Adaptats a l'Espai Europeu d'Estudis Superiors

Màster Interuniversitari en Psicologia de l'Educació (MIPE) (Menció de Qualitat) - <http://www.psyed.edu.es>

RECERCA EN PSICOLOGIA DE L'ESPORT I DE L'ACTIVITAT FÍSICA

Recerca en Psicologia de la Salut

Intervenció i Recerca en Patologia del Llenguatge

Intervenció Prosocial
Màster Interdepartamental

Formació del professorat d'educació secundària obligatòria i batxilletat, formació professional i ensenyaments d'idiomes.

Psicologia de la Cognició i de la Comunicació

Període de preinscripció: del 1 d'abril al 30 de setembre

Informació: A/e d.psic.basica@uab.cat
Telf: 93 581 1377
<http://www.uab.cat/departament/psicologia-basica>

Conferència:

Aplicacions de la hipnosi en els trastorns de la conducta alimentària

El dimarts 12 de gener, més d'una cinquantena de persones van assistir a la conferència "**Aplicacions de la Hipnosi en els trastorns de la conducta alimentària**", organitzada pel **Grup de Treball d'Hipnosi Clínica de la Secció de psicologia Clínica i de la salut del COPC**. El **Dr. Xavier Pellicer i Asensio**, psicòleg clínic del Centre Mèdic Teknon, ex-president de la Societat Catalana de Recerca i Teràpia del Comportament (SCRITC) i membre de la *International Society of Hypnosis* va ser l'encarregat de realitzar-la.

María José Serrano, coordinadora del GT d'Hipnosi Clínica, va donar la benvinguda als assistents i va ser l'encarregada de presentar al Dr. Pellicer, que va obrir la conferència parlant de l'aplicació de tècniques hipnòtiques com a reforç de la teràpia cognitiva conductual. Va definir la hipnosi desmitificant-la i parlant de les característiques de la susceptibilitat hipnòtica en els diferents grups de pacients amb trastorns de conducta alimentària, així com de diverses estratègies d'intervenció en aquests casos. La hipnosi clínica

afavoreix la intervenció terapèutica: es pot utilitzar fomentant l'autocontrol, incrementant la motivació, corregint les creences irracionals i abordant les experiències traumàtiques i/o dissociades que pugui tenir el pacient.

Una vegada finalitzada la conferència es va obrir un torn de preguntes en què van participar nombrosos assistents i en el que es va poder seguir gaudint de les aportacions del Dr. Pellicer.

La gran assistència a aquest taller posa de relleu l'interès que tenen els temes tractats en aquestes activitats formatives. Així mateix, també demostra l'interès dels psicòlegs en informar-se i formar-se de la manera més òptima. El Grup de Treball d'Hipnosi vol agrair al Dr. Xavier Pellicer la seva col·laboració; i als assistents, la seva participació i assistència.

María José Serrano

Grup de Treball d'Hipnosi Clínica

MONOGRÀFIC

Secció de Psicologia
Jurídica

Abril-Maig 2010

Introducció

Un dels objectius de la Junta de la Secció de Psicologia Jurídica del Col·legi Oficial de Psicòlegs de Catalunya ha estat, en els darrers anys, i continua sent ara, fomentar i donar suport a la investigació i la publicació sobre Psicologia Jurídica i Forense, i ha estat per això que s'ha volgut dinamitzar la creació i la participació activa dels grups de treball, i també s'ha pretès donar a conèixer als psicòlegs professionals de l'àmbit forense la màxima informació actualitzada sobre els esdeveniments relacionats amb l'aplicació d'aquesta especialitat.

Aquest objectiu general inclouria:

- ✓ Promoure la difusió de la psicologia jurídica i forense.
- ✓ Mantenir, difondre i optimitzar la tasca realitzada des de la nostra disciplina.
- ✓ Construir un espai per a la reflexió, el debat i l'intercanvi d'experiències d'investigació.

Aquests objectius s'han desenvolupat a través de la participació en diferents jornades i congressos, mitjançant l'assistència i la presentació en aquests espais dels darrers treballs d'investigació realitzats tant per la Junta de la Secció de Psicologia Jurídica com pels diferents grups de treball que pertanyen a aquesta secció.

Tot seguit, aportem la relació de treballs que s'han presentat durant els últims sis anys en els diferents congressos i jornades que s'han celebrat.

- Santiago de Compostel·la 2004: *I Congreso Nacional de Psicología Jurídica y Forense*
- Barcelona 2004: *II Jornades de Psicologia Jurídica a Catalunya*
- Granada 2005: *IX Congreso Europeo de Psicología*
- València 2005: *II Congreso Nacional de Psicología Jurídica y Forense*
- Oviedo 2007: *III Congreso Nacional de Psicología Jurídica y Forense*
- Múrcia 2008: *IV Congreso Nacional de Psicología Jurídica y Forense*
- Berlín 2008: *XIX Congreso Internacional de Psicología*
- Tenerife 2008: *VII Congreso Iberoamericano de Psicología Jurídica*
- Santiago de Compostel·la 2008: *I Congreso Multidisciplinar sobre Interferencias Parentales tras la ruptura de pareja*
- Oslo 2009: *XI Congreso Europeo de Psicología*
- Granada 2009: *V Congreso Nacional de Psicología Jurídica y Forense*
- Tarragona 2009: *XI Congreso Nacional de Psicología Social*
- Barcelona 2009: *III Jornades de Psicologia Jurídica a Catalunya*

Membres de la Junta de la Secció de Psicologia Jurídica

PRESIDENTA

Mercè Farrés

VICEPRESIDENTA

Asunción Molina

SECRETÀRIA

Anna Carmona

TRESORERA

Emília Franquesa

VOCALS

Núria Vázquez

Carme Espada

Adolfo Jarne

Mila Arch

Noemí Pereda

Conxita Cartil

Participació en congressos i jornades (2004-2009)

2004

Santiago de Compostel·la: I Congreso Nacional de Psicología Jurídica y Forense.

El psicòleg forense com a terapeuta en la Síndrome d'Alienació Parental. Comunicació oral. Nombre d'autors: 3. Arch, M., Cartil, C. i Jarne, A.

Resum: La Síndrome d'Alienació Parental (Gardner, 1985) és un problema que apareix sovint en el marc del procés de divorci dels progenitors. El nen o la nena alienat pateix les conseqüències de la campanya de denigració que l'aniador dirigeix cap a l'altre progenitor, i es troba, per tant, inadequadament implicat en el conflicte parental. Els efectes psicològics que suposa per al menor són devastadors.

En el nostre context, els tribunals reconeixen cada cop més l'existència dels danys causats als fills que són víctimes de la síndrome d'alienació parental

(SAP), i indiquen una intervenció terapèutica que, de vegades, s'encomana al psicòleg forense.

En la proposta de R. Gardner s'inclouen un seguit de línies d'actuació amb l'objectiu d'aplicar una terapèutica eficaç en aquests casos. No obstant això, algunes de les seves recomanacions han provocat una important polèmica en el nostre context.

En aquesta comunicació elaborem una revisió de les línies guia apuntades per l'autor esmentat amb relació a la teràpia dels casos de SAP, i tractem algunes de les qüestions que són objecte de debat, amb una especial atenció pels aspectes relacionats amb el rol terapèutic emmarcat en el context forense.

Estudi comparatiu dels serveis d'atenció professionals de Psicologia Jurídica entre la Comunitat Autònoma de Galícia i la resta de les comunitats de l'Estat espanyol. Comunicació oral. Autors: Grup de Treball de Psicologia Jurídica de la Delegació de Tarragona del COPC. Adán, P., Bonasa, P., Cartil, C., Checa, M., Espada, C., Fernández, M., López, A., Punset, V., Torres, C. i Vázquez, N.

Resum: En la nostra investigació ens adonem que en altres països existien ja uns serveis específics dins del camp de la psicologia jurídica que a Espanya es cobrien a través de les demandes realitzades en centres psicològics de naturalesa molt diferent.

Amb l'ajuda tecnològica d'Internet, el nostre estudi pretén situar geogràficament els serveis que ofereixen els professionals de la psicologia jurídica en les comunitats autònomes de l'Estat espanyol al marge de les característiques que puguin presentar. Fins ara no teníem unes dades concretes sobre l'oferta d'aquests serveis que puguin respondre a la demanda existent en les diferents comunitats autònomes. Sabem que, proporcionalment, els nuclis urbans més grans ofereixen més serveis però ens interessa mostrar les ofertes que hi ha actualment i a quines comunitats autònomes corresponen.

En la mateixa investigació comprovem que la relació dels serveis que s'ofereixen a la Comunitat Autònoma de Galícia és superior que a la resta de comunitats autònomes de l'Estat espanyol, juntament amb Castella i Lleó, i superada només per Andalusia. El coneixement de la realitat pel que fa als serveis existents en el nostre país en el terreny de la psicologia jurídica confirma la necessitat del reconeixement de la professió del psicòleg forense.

Barcelona: II Jornades de Psicologia Jurídica a Catalunya.

Estudi de la intervenció pericial psicològica des del punt de vista dels advocats. Per una comunicació facilitadora. Pòster. Nombre d'autors: 5. Arch, M., Carmona, A., Fernández, A., Janssen, A. i Molina, A.

psicologia jurídica que a Espanya es cobrien a través de les demandes realitzades en centres psicològics de naturalesa molt diferent.

Amb l'ajuda tecnològica d'Internet, el nostre estudi pretén situar geogràficament els serveis que ofereixen els professionals de la psicologia jurídica en les comunitats autònomes de l'Estat espanyol al marge de les característiques que puguin presentar. Fins ara no teníem unes dades concretes sobre l'oferta d'aquests serveis que puguin respondre a la demanda existent en les diferents comunitats autònomes. Sabem que, proporcionalment, els nuclis urbans més grans ofereixen més serveis però ens interessa mostrar les ofertes que hi ha actualment i a quines comunitats autònomes corresponen.

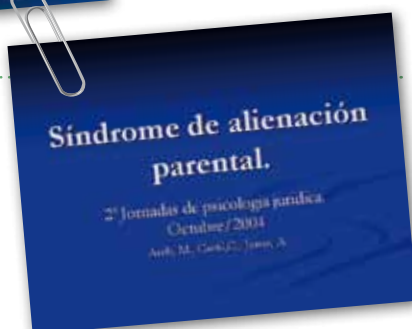
En la mateixa investigació comprovem que la relació dels serveis de psicologia jurídica en línia que s'ofereixen a la Comunitat Autònoma de Catalunya és deficitària ja que queda per sota d'Andalusia, Castella i Lleó, Galícia i Madrid. També ens interessa constatar els serveis de psicologia general i jurídica oferts en línia a les províncies catalanes (Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona).

El coneixement de la realitat pel que fa als serveis existents en el nostre país en el terreny de la psicologia jurídica confirma la necessitat del reconeixement de la professió del psicòleg forense.

L'acreditació de l'especialista en Psicologia Forense. Pòster. Nombre d'autors: 6. Arch, M., Bajet, J., Cartil, C., Gené, R., Jarne, A. i Juárez, J. R.

La Síndrome d'Alienació Parental. Comunicació oral. Nombre d'autors: 3. Arch, M., Cartil, C., i Jarne, A.

Estudi comparatiu dels serveis d'atenció professional de Psicologia Jurídica entre la Comunitat Autònoma de Catalunya i la resta de les comunitats autònomes de l'Estat espanyol. Comunicació oral. Nombre d'autors: 10. Grup de Treball de Psicologia Jurídica de la Delegació de Tarragona del COPC.

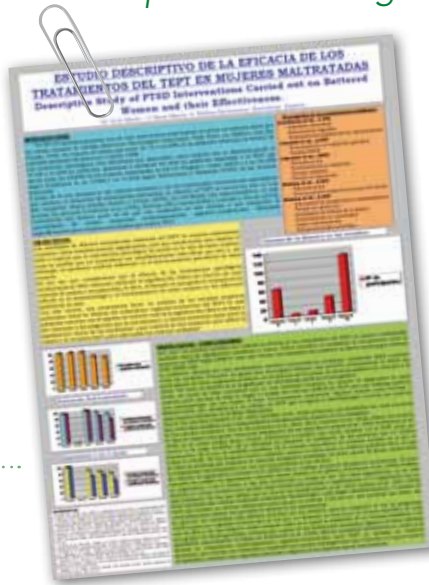
Resum: En la nostra investigació ens adonem que en altres països existien ja uns serveis específics dins del camp de la

2005

Granada: 9º Congreso Europeo de Psicología.

Estudi descriptiu de l'eficàcia dels tractaments del TEPT en dones maltractades. Pòster. Nombre d'autors: 3. Arch, M., Baos, J. i Molina, A.

Evolució dels divorcis i les separacions a Espanya i intervenció del psicòleg forense. Comunicació oral. Nombre d'autors: 5. Adán, P., Bonasa, M. P., Cartil, C., Punset, V. i Torres, C. (Membres del Grup de Treball de Psicologia Jurídica de la Delegació de Tarragona del COPC).

Resum: En un món canviant, en el qual les relacions entre les persones estan subjectes a variacions i particularitats, i en un sistema en què el nombre de separacions, divorcis i nul·litats gairebé triplica el de matrimonis i unions, els psicòlegs forenses adquireixen cada cop un paper més fonamental.

A través de les dades sobre celebració d'enllaços, al marge del tipus de cerimònia, els índexs de separació, divorci i nul·litats matrimonials, reflexionarem sobre les probables causes, els seus processos i els nostres rols i funcions com a psicòlegs forenses abans, durant i després de tot el procés.

Les noves parelles ja no són com les de fa uns anys. No existeix la perspectiva de tota la vida, ni tan sols que la seva unió ha de ser matrimonial, i d'aquí a relativament poc, segons s'anuncia,

les unions no tindran per què ser entre un home i una dona, com passava fins ara. Les noves situacions requereixen noves adaptacions: els fills, després del trencament de la parella, l'establiment de noves relacions entre pares i fills, entre noves parelles i fills, la nova tipologia de parelles i la possibilitat o no d'adopció, etc. Segons les dades estadístiques obtingudes, podem observar les possibilitats d'intervenció dels psicòlegs forenses. Per això, els professionals de la psicologia forense han de donar una resposta de qualitat, estar preparats i rebre una formació continuada que repercutirà en benefici de les persones, de la societat i de la nostra identitat com a professionals de la psicologia forense.

Gestació i evolució de l'especialitat de Psicologia Legal i Forense a Catalunya. Comunicació oral. Autors: Junta de la Secció de Psicologia Jurídica.

Resum: Des de la perspectiva de la feina d'un grup de psicòlegs experts en psicologia jurídica s'exposa un estudi sobre la gestació i l'evolució de la psicologia legal i forense a Catalunya, tot prenent com a referència la tasca del Col·legi Oficial de Psicòlegs de Catalunya pel que fa a la seva preocupació per la formació i la intervenció del psicòleg en l'àmbit jurídic.

Sorgeix en el si del col·lectiu professional la necessitat de treballar i vetllar pels interessos (parafraçant Muñoz Sabaté, 1976) dels psicòlegs del Dret, en el Dret i per al Dret.

Amb aquest fi, convé aprofundir en els orígens i la necessitat de la demanda de l'especialitat de Psicologia Legal i Forense a Catalunya, i veure la trajectòria que s'ha anat desenvolupant fins a arribar a allò que anomenem *acreditació professional com a Expert en Psicologia Legal i Forense*.

Aquest procés d'acreditació impulsat pel Col·legi Oficial de Psicòlegs de Catalunya suposa un reconeixement professional dels psicòlegs que demostren els coneixements i les competències específiques per treballar com a expert en psicologia legal i forense en el context jurídic. A més, pensem que estableix un punt d'inflexió cap a una major maduresa i consolidació d'una especialitat que posseeix una metodologia d'intervenció, però sobretot, unes regles d'actuació pròpies i diferenciades de les d'altres àmbits psicològics. Tot això suposa, des del col·lectiu professional, satisfer les demandes del nostre entorn psicosocial amb més rigor científic i tècnic, tal com passa a nivell europeu.

El nostre objectiu és justificar la prioritat del reconeixement de l'especialitat de la Psicologia Legal i Forense per oferir una pràctica professional de qualitat al ciutadà.

València: II Congreso Nacional de Psicología Jurídica y Forense.

Estudi descriptiu del rol del psicòleg forense en els mitjans de comunicació. Comunicació oral.
Autors: Junta de la Secció de Psicologia Jurídica.

Els resultats obtinguts ens permeten oferir un espai de reflexió pel que fa a la possible intervenció preventiva de la psicologia jurídica i la necessitat de formació i investigació aplicada en la psicologia jurídica en l'àmbit de família.

Resum: L'objectiu d'aquest estudi va ser esbrinar la relació que hi ha entre la tasca del psicòleg forense davant dels tribunals i la rellevància que donen els mitjans de comunicació del nostre país a aquesta tasca.

Per això, proposem esbrinar posteriorment:

Quines conseqüències tenen per a la psicologia forense i concretament per als psicòlegs forenses el tractament mediàtic dels successos que acaben per la via civil i/o penal?

Partim de l'observació de la relació entre la psicologia forense i els mitjans de comunicació de massa, en aquest cas els diaris *ABC*, *El Mundo*, *El País*, *La Razón* i *La Vanguardia*.

Noves realitats familiars: anàlisi de la necessitat d'intervenció del psicòleg jurídic. Comunicació oral.
Autors: Grup de Treball d'Intervencions Pericials en Dret de Família: Adán, P., Baz, A., Bonasa, P., Cartil, C., Espada, C., Pagès, M., Punset, V., Torres, C. i Vázquez, N.

Resum: Actualment les situacions familiars es troben en ple canvi, d'acord amb una societat en evolució permanent. El nombre creixent de demandes de separació repercuteixen en el nostre model social i té també repercussions des del punt de vista psicològic (a més de socioeconòmic), i afecta els components de la parella i la resta de membres de la família. Els jutjats estan cada cop més saturats per la gran quantitat de demandes i per la poca resposta que poden donar-hi pel que fa a l'assessorament d'un professional expert en psicologia jurídica.

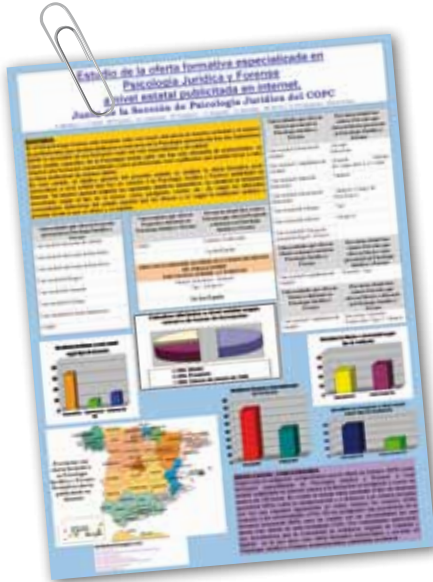
La nostra investigació es basa en la importància que socialment té la psicologia jurídica com a auxiliar del sistema judicial i com a ciència que s'ha de tenir en compte en l'àmbit familiar. Per això exposem les últimes dades estadístiques (anys 2000-2003) sobre els tipus de separacions que s'han produït en aquest període i la durada del vincle matrimonial en el moment de la seva dissolució, i també establím comparacions entre el sexe, l'edat i el tipus de separació per províncies i per comunitats autònomes de l'Estat espanyol.

2007

Oviedo: III Congreso Nacional de Psicología Jurídica y Forense.

Estudi de l'oferta formativa especialitzada en psicologia jurídica i forense a nivell estatal. Pòster. Autors: Junta de la Secció de Psicologia Jurídica.

Estudi pilot dels coneixements d'ètica en psicologia forense dels estudiants de Psicologia. Comunicació oral. Nombre d'autors: 3. Molina, A., Arch, M. i Jarne, A.

Resum: Poden aparèixer dilemes ètics en qualsevol àrea d'intervenció psicològica, no obstant això, és en la pràctica forense on és habitual que puguin sorgir problemes seriosos en aquest sentit. Els objectius d'aquest estudi són: (a) analitzar el nivell de coneixements sobre ètica en psicologia forense dels estudiants de Psicologia de la Universitat de Barcelona, abans de cursar l'assignatura de Psicopatologia forense, (b) després de cursar l'assignatura, i (c) analitzar si s'identifiquen aspectes concrets dins de la pràctica forense en què apareguin més dificultats per aclarir els possibles dilemes ètics amb l'actual codi deontològic del Col·legi Oficial de Psicòlegs de Catalunya (COPC, 1989). La mostra estava composta per 30 estudiants (26 dones i 4 homes) en la primera fase de l'estudi i per 12 estudiants (11 dones i un home) en la segona fase de la investigació. Hem creat un qüestionari per a la consecució dels objectius exposats, basat en la versió espanyola del qüestionari de Pope, Tabachnick i Keith-Spiegel (1987) adaptat per Borda, M., Del Ríó, C. i Torres, I. (Sevilla, 2003), en la nostra pròpia pràctica professional i en el codi deontològic del Col·legi Oficial de Psicòlegs de Catalunya (COPC, 1989).

.....

Críteris de decisió per a les recomanacions de guarda i custòdia dels nens. Comunicació oral. Nombre d'autors: 3. Arch, M., Jarne, A. i Molina, A.

Resum: A mesura que la intervenció dels psicòlegs forenses s'ha anat consolidant en el nostre país, i amb la influència de l'espectacular augment de les taxes de separació/divorci, resulta cada cop més quotidiana la participació del psicòleg forense en procediments de família, especialment per oferir valoració i assessorament sobre el sistema de guarda i custòdia més adequat per als menors implicats. No obstant això, existeixen dades empíriques que ajuden els professionals en el seu procés de presa de decisions en aquesta mena d'avaluacions. Malgrat que s'han proposat diferents models per a l'avaluació de la custòdia, la investigació sobre les pràctiques reals dels professionals i els criteris utilitzats per guiar les seves recomanacions és escassa.

En aquest estudi pilot de caràcter exploratori s'investiguen les característiques, la metodologia i els criteris emprats en la presa de decisió (custòdia exclusiva i/o compartida), d'una mostra composta per onze psicòlegs forenses integrants del Torn d'Intervenció Professional del COPC, que han emplenat un extens qüestionari. Es presenten els resultats obtinguts en l'estudi pilot i es discuteixen les implicacions per a la futura investigació que desenvolupem.

2008

Múrcia: IV Congreso Nacional de Psicología Jurídica y Forense.

Estudi descriptiu de l'acceptació del terme "Síndrome d'Alienació Parental" en els tribunals espanyols i les conseqüències que se'n deriven. Pòster. Nombre d'autors: 3. Arch, M., Jarne, A. i Molina, A.

d'un seguit de beneficis a qualsevol preu. Estem parlant d'una situació en què la presumpta violència es converteix en una eina de control de la presumpta víctima sobre el presumpte agressor, i s'intenta obtenir no només una major agilitat en el procés de separació, sinó també un altre tipus d'avantatges, incloses les patrimonials.

Aquest treball neix com una aproximació a aquesta realitat, i té per objectiu l'establiment d'una sèrie de criteris fiables per a la detecció i la diferenciació d'aquest tipus de situacions en processos de separació i divorci, especialment en els que es debat també la guarda i custòdia de fills menors.

Berlín: 29º Congreso Internacional de Psicología.

Primera acreditació de l'especialitat en Psicologia Forense atorgada pel Col·legi Oficial de Psicòlegs de Catalunya. Pòster. Autors: Junta de la Secció de Psicologia Jurídica.

Criteris de fiabilitat en denúncies de violència de gènere. Grup de Treball d'Intervencions Pericials en Dret Penal. Comunicació oral. Autors: Adán, P.; Bonasa, P.; Cartil, C.; Checa, M.; Espada, C.; López, A.; López, J.; Punset, V., i Vázquez, N.

Resum: Segons dades del Consell General del Poder Judicial (CGPJ) referents a l'any 2006, el 84,60% de les dones i el 15,40% dels homes van patir algun tipus d'agressió per part de les seves parelles. Aquesta situació, com no podia ser d'una altra manera, ha provocat una sèrie de necessitats i respostes des de tots els àmbits socials.

Des del punt de vista institucional, mitjançant la Llei Orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de Mesures de Protecció Integral contra la Violència de Gènere, es tracta de donar resposta d'una manera més sistematitzada, i pel que fa a aquesta tasca també regula la normativa civil referent a l'àmbit familiar o de convivència.

Des de la nostra pràctica professional, trobem molt sovint que s'argumenta l'existència de maltractaments físics i/o psicològics en processos de separació i divorci, o bé com a origen o bé com a element nou que apareix a mesura que avança el procediment, amb les conseqüències lògiques.

També observem que, en realitzar la valoració, sovint es descarta la credibilitat de les denúncies, i es constitueixen només com una eina més, moral i èticament discutible, per a la consecució

Estat actual de la Síndrome d'Alienació Parental a Espanya. Pòster. Autors: Grup d'Investigació en Pericials de Família.

Tenerife: 7º Congreso Iberoamericano de Psicología Jurídica.

L'actuació del psicòleg forense en l'àmbit de família: tòpics i situacions complexes de la intervenció. Comunicació. Nombre d'autors: 4. Arch, M., Jarne, A., Molina, A. i Aliaga, A.

Resum: Contràriament al que pot semblar, la feina quotidiana del psicòleg forense en qüestions relacionades amb la família abasta una quantitat important i variada d'aspectes relacionats amb diversos camps del dret. D'altra banda, cada vegada se li demana que vagi més enllà del marc de l'avaluació i que s'introdueixi en la intervenció en un context forense.

Presentem aquí alguns resultats de les investigacions que el nostre equip està duent a terme en l'àrea de la psicologia forense en el terreny de la família. Relacionat amb el dret penal, característiques criminològiques d'una mostra de presos que compleixen condemna per infanticidi, relacionat amb el dret de família; factors associats a l'adaptació de les famílies reconstituïdes i programes d'intervenció en les interferències parentals i, finalment, relacionat amb l'ètica i la deontologia; competència ètica dels psicòlegs forenses que actuen en la família.

Metodologia de l'avaluació pericial de guarda i custòdia dels nens en una mostra de psicòlegs forenses espanyols. Pòster. Nombre d'autors: 3. Arch, M., Jarne, A. i Molina, A.

Estudi descriptiu dels resultats obtinguts en el Qüestionari per a l'Avaluació d'Adoptants, Cuidadors, Tutors i Mediadors (CUIDA) d'una mostra de subjectes en situació de separació i divorci. Pòster. Nombre d'autors: 4. Molina, A., Arch, M., Jarne, A. i Cartil, C.

Santiago de Compostel·la: I Congreso multidisciplinar sobre interferencias parentales tras la ruptura de pareja.

Discriminació del SAP contra altres causes en l'avaluació forense de menors que mostren rebuig cap al seu progenitor. Anàlisi de casos. Comunicació. Nombre d'autors: 3. Arch, M., Molina, A. i Jarne, A.

Resum: Actualment, continuem assistint a un intens debat sobre l'existència de l'anomenada Síndrome d'Alienació Parental –SAP– (Gardner, 1985). No obstant això, aquesta perllongada discussió no sembla que contribueixi gaire a l'aclariment d'una qüestió que, segons la nostra opinió, resulta d'una importància fonamental: la necessitat d'establir un diagnòstic correcte dels problemes de rebuig per constatar que la simptomatologia que detectem en el menor no es deu a una causa fonamentada que la provoqui (per exemple, maltractament o negligència en la seva atenció).

En aquest treball, des d'una perspectiva aplicada i allunyada de debats que entenem que són més ideològics que no pas tècnics, ens proposem realitzar una anàlisi comparativa de dos casos extrems de la pràctica forense, amb l'objectiu de descriure tant l'abordatge avaluatiu realitzat com la simptomatologia i els indicadors presents en cada un d'ells. Finalment, es destaquen els factors que poden resultar significatius per al diagnòstic diferencial dels problemes de rebuig.

2009

Oslo: XI Congreso Europeo de Psicología.

Avaluació forense en casos d'abús sexual a Europa. Pòster. Autors: Junta de la Secció de Psicologia Jurídica del COPC.

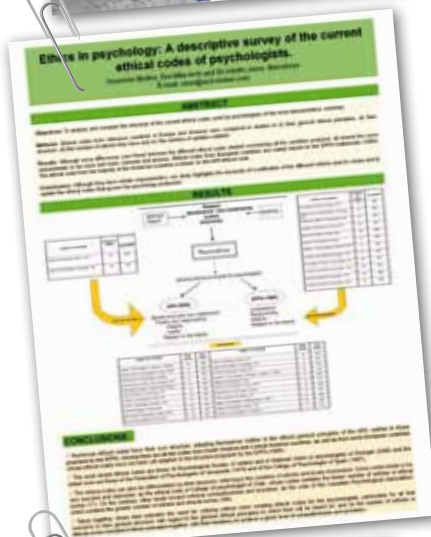

Granada: V Congreso Nacional de Psicología Jurídica y Forense.

Psicología jurídica i forense a Espanya: anàlisi de la producció científica. Pòster. Autors: Junta de la Secció de Psicologia Jurídica.

Ètica en Psicologia: estudi descriptiu dels codis ètics actuals del psicòleg. Pòster. Nombre d'autors: 3. Molina, A., Arch, M. i Jarne, A.

Ètica i metodologia en els informes pericials de guarda i custòdia en nens. Simposi. Nombre d'autors: 4. Arch, M., Molina, A., Cartil, C. i Vázquez, N.

Avaluació de la custòdia infantil: estudi sobre els criteris de decisió dels professionals. Pòster. Nombre d'autors: 5. Arch, M., Pereda, N., Jarne, A., Molina, A. i Aliaga, A.

Tarragona: XI Congreso Nacional de Psicología Social.

La violència en els mitjans de comunicació: suggeriments i recomanacions des de la Psicologia Jurídica. Comunicació oral. Autors: Junta de la Secció de Psicologia Jurídica del COPC.

Resum: La violència és un dels grans problemes socials del nostre temps, i tothom és conscient de la importància que els

mitjans de comunicació tenen en la imatge que es transmet a la societat sobre els actes de violència. Quin és el reflex que els mitjans ofereixen dels esdeveniments violents? S'observa un biaix polític en funció de la publicació? Es produeix un tractament de la informació diferent en funció del tipus de situació violenta? Quins estereotips psicosocials reproduïen? Terrorisme, conflictes armats, moviments okupes i antisistemes, violència contra les dones i els nens, etc. Quin tractament realitzen els mitjans, quina imatge transmeten i quins aspectes es desitjaria que modifiquessin des dels coneixements que la nostra disciplina aporta?

S'intentarà respondre totes aquestes qüestions segons un screening (cribatge) de les notícies sobre episodis violents que han aparegut en les edicions digitals dels diaris i dels telenotícies en un període que va des de gener fins a juliol de 2009.

Bona praxi en valoracions pericials de família. Comunicació oral. Autors: Grup de Treball d'Investigació en Pericials de Família de la Secció de Psicologia Jurídica del COPC.

Resum: La nostra disciplina, la Psicologia Jurídica, és d'una relativa nova aparició, motiu pel qual trobem alguns punts de convergència i molts de divergència entre els mateixos professionals de la Psicologia i els professionals externs, concretament de l'àmbit jurídic.

És funció dels diferents col·legis professionals definir i defensar els àmbits d'intervenció i de qualitat, i en aquest sentit, el Col·legi Oficial de Psicòlegs de Catalunya (COPC), és capdavanter en el reconeixement de la figura de l'Expert en Psicologia Forense.

Sí que sembla que tots els col·legis oficials de l'Estat espanyol

coincideixen en el fet que, cada cop més sovint, les seves comissions deontològiques estan rebent denúncies d'intervencions en matèria de psicologia jurídica, reclamacions a les quals han de donar una solució després de valorar adequadament els extrems plantejats, i decidir si han de sancionar o no el professional denunciat.

En la literatura especialitzada trobem criteris favorables i desfavorables que hem de tenir en compte i avaluar, però també trobem, malgrat la relativa joventut de la nostra disciplina, determinats aspectes "denunciables" amb vista a evitar cometre errors que altres companys han comès abans.

Anàlisi de la violència intrafamiliar ascendent: fills contra pares. Comunicació oral. Autors: Grup de Treball en Pericials en Dret Penal de la Secció de Psicologia Jurídica del COPC.

Resum: Existeixen pares maltractats pels seus fills? Rotundament sí. Les estadístiques mostren que els pares maltractats són homes i dones que han traspassat el límit de la tolerància i la paciència. Cada cop més, s'inicia la disputa en l'àmbit familiar i s'acaba al jutjat.

Quin itinerari segueixen aquests casos? Des del despatx de directors de centres escolars fins als centres de menors en casos extrems, passant per gabinets de psicòlegs i serveis socials.

Què en diuen els experts? Quines mesures s'hi estan aplicant? Quina és la tasca del psicòleg jurídic en aquesta nova realitat? En aquesta tasca busquem resposta a aquestes qüestions i transmetem les opinions dels experts en el tema.

El Centre Reina Sofia per a l'Estudi de la Violència ja avisava que els casos de maltractament de fills a pares van augmentar un 12% entre els anys 1997 i 2000. Al Ministeri de l'Interior, les xifres anuals van passar de 3.086 a 3.484 (no s'hi inclouen denúncies tramitades per l'Ertzaintza ni pels Mossos d'Esquadra).

N'hi va haver prou amb quatre anys per detectar més de 13.200 casos de maltractament d'aquest tipus.

La memòria de la Fiscalia General de l'Estat mostra que, entre 2002 i 2003, el nombre de fills maltractadors va augmentar en un 28% mentre que els expedients oberts per aquest motiu gairebé s'han quadruplicat, i això que la immensa majoria dels conflictes se solucionen fora del jutjat.

L'any 2004 les fiscalies de menors catalanes van tramitar 178 denúncies de pares contra els seus fills, el 2,9% de totes les denúncies per delictes comesos per joves.

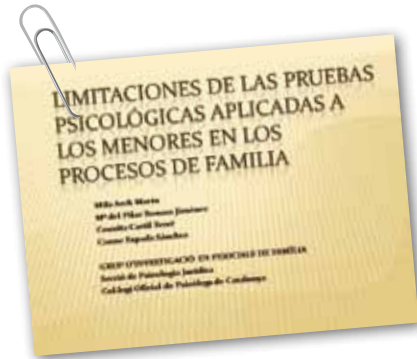
El 2007 es va invertir la tendència al descens en els casos de maltractaments de fills a pares i va augmentar en més de cinquanta casos de violència familiar d'aquest tipus respecte del 2006.

Barcelona: III Jornades de Psicologia Jurídica a Catalunya.

Limitacions de les proves psicològiques aplicades als menors en els processos de família. Comunicació oral. Autors: Grup d'Investigació en Pericials de Família.

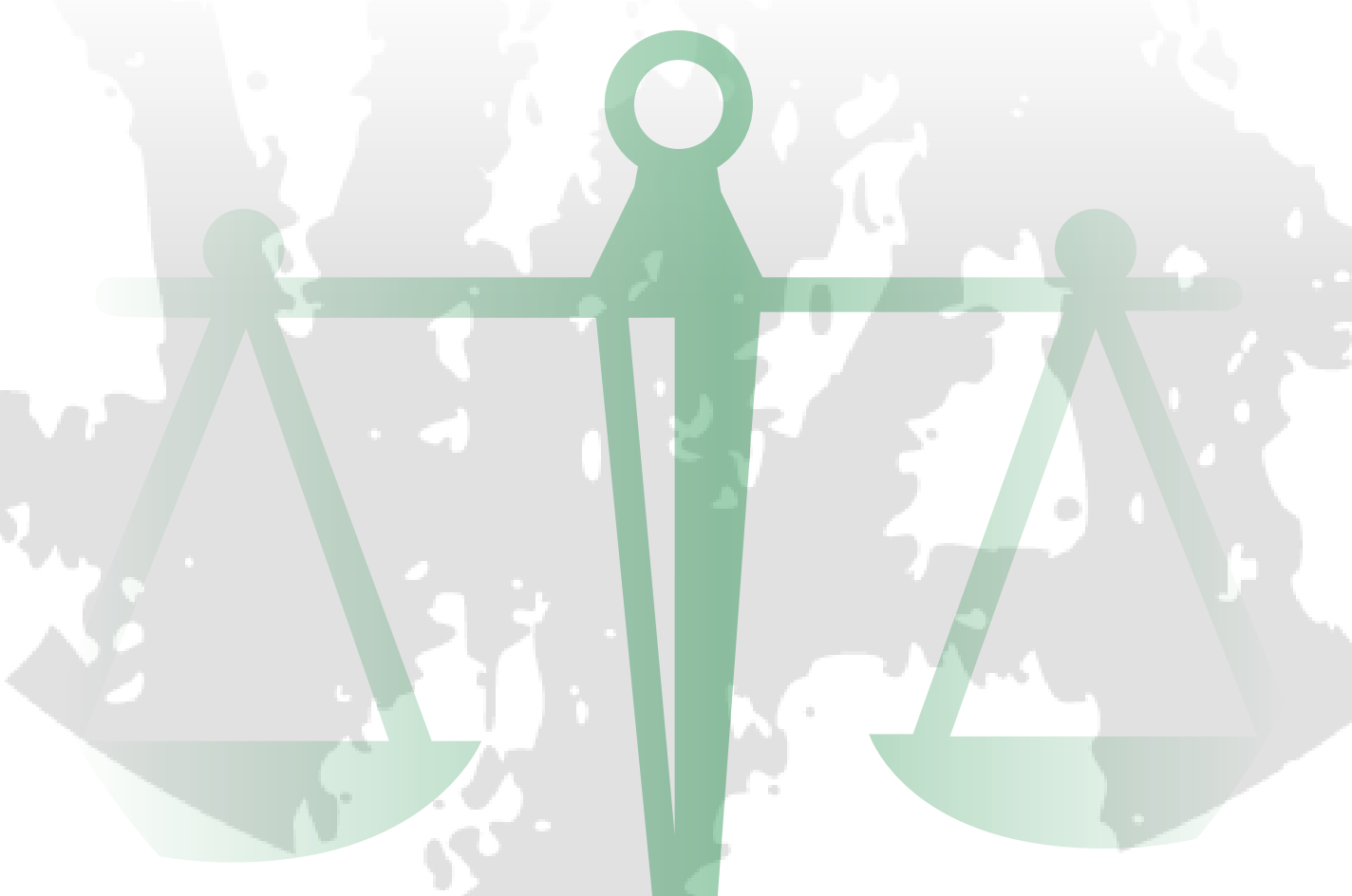

Avaluació dels menors víctimes de la violència de gènere. Comunicació oral. Nombre d'autors: 3. Bonasa, M. P., Cartil, C. i Checa, M. (Grup d'Investigació en Pericials de Penal.)

Resum: La violència familiar, especialment la de gènere, causa a altres membres de la família un dany psíquic, físic, jurídic, social, moral o personal. Pel que fa als menors que conviuen en l'àmbit familiar afectat per la violència de gènere, es considera un problema social ja que la urgència és protegir el menor del maltractament psíquic i/o físic al qual ha estat sotmès.

Com cal avaluar els menors víctimes de la violència de gènere? Per fer-ho és necessària la intervenció de professionals experts en psicologia forense que han de tenir experiència i formació especialitzada acreditades en el context judicial i s'ha de procurar evitar una victimització secundària del menor. Fem referència a la detecció precoç i a la utilització dels instruments adequats tenint en compte el nivell cognitiu i evolutiu del menor afectat.

La pràctica pericial feta per professionals psicòlegs ha de donar resposta, amb els seus informes, a l'existència d'aquesta possible violència i de les seves conseqüències en els menors amb l'objectiu d'adoptar immediatament les mesures oportunes.

ENTREVISTA A JAVIER URRA

Nacido en Estella, Navarra, Javier Urra es Dr. en psicología con la especialidad de clínica. Con más de una veintena de publicaciones, Urra es psicólogo forense en la Fiscalía del Tribunal Superior de Justicia y Juzgados de Menores de Madrid desde 1985, presidente de la Asociación Iberoamericana de Psicología Jurídica, patrono del Comité Español de UNICEF y miembro de la Comisión Deontológica del COP. Durante cinco años fue Defensor del Menor en la Comunidad de Madrid, presidente de la Red Europea de Defensores del Menor.

Un gran número de premios y reconocimientos avalan su exitosa trayectoria profesional. Algunos de los más destacables son: la colegiación de honor de distintos colegios de psicólogos (Madrid, Tenerife, Andalucía Oriental o las Palmas de Gran Canaria), la Medalla UNICEF o el de la Asociación para la Prevención del Maltrato Infantil, entre otros muchos.

Ante todo, agradecerle su disponibilidad para hacer esta entrevista, por permitirnos desvelar aspectos importantes, tanto personales como profesionales, por conocer un poco más su reconocida trayectoria como defensor del menor, como autor de más de una veintena de libros o como psicólogo especializado en psicología evolutiva, educativa o jurídica, entre otras.

Como buen navarro, en una comida. ¿Qué platos compartiría con un/a invitado/a muy especial que se hospedara en su casa?

J.U. Hace poco he acabado de escribir un libro "Recetas para compartir felicidad" (editorial Aguilar) con el prólogo de Pedro Subijana. Para mí, lo más importante es poder compartir y especialmente hoy, con la terrible tragedia ocurrida el pasado fin de semana en Chile (27.02.2010), donde soy profesor de psicología forense en la Universidad Diego Portales desde hace más de dieciséis años. En su honor quisiera citar una frase que dicen mucho los chilenos, que es "conversemos un vinito". Con esto quiero decir que lo verdaderamente importante no es el plato en sí, sino el compartir. En Cataluña se come muy bien. De hecho en casa siempre comemos el "pantumaca".

¿Cómo supo que quería dedicarse a la psicología?

J.U. Para mí fue muy fácil. Soy hijo único y desde los 7 años mis padres me mandaron a campamentos. A los 18 años llegué a ser jefe de campamento y fue entonces cuando me di cuenta de que en los campamentos no había deficientes

cólogo; la misma profesión pero vista desde otra óptica. Hice mi doctorado en psicología sobre los dilemas éticos, y ahora estoy haciendo un doctorado en medicina sobre las fortalezas para afrontar las adversidades de la vida. Tengo dos hijos: mi hijo es politólogo en el Banco Interamericano y mi hija es psicooncóloga.

¿Qué le recomendaría a un estudiante que acaba de licenciarse en psicología?

J.U. Que tenga vocación y estudie mucho. Que lea y pregunte mucho. Que se ilusione. Que piense y se comporte como un profesional. Que busque un gran equilibrio emocional, no solo en la profesión, sino también en la vida personal.

Hay que educar hacia la nueva sociedad, donde el mundo es bastante líquido.

mentales. Entonces decidí cambiar ese punto y traer a niños deficientes. La propuesta sorprendió mucho pero fue muy bien recibida. Llegados a este punto, pregunté: ¿Qué tengo que estudiar? Y la respuesta fue psicología y pedagogía terapéutica. Y así lo hice. Más adelante, monté un centro de deficientes en Villalba que funcionó muy bien. Luego decidí cambiar el rumbo de mi vida y me presenté a las oposiciones del Ministerio de Justicia y las gané. Estuve tres años en un centro de reforma en Cuenca (con violadores, algunos chicos que habían conocido homicidios...). Actualmente, llevo 30 años en la Fiscalía del Tribunal Superior de Justicia de Madrid. Soy profesor de psicología en la Universidad Complutense de Madrid, profesor de psicología en la Escuela de Enfermería de la misma universidad. Si volviera a nacer me gustaría ser psi-

Entonces, ¿lo tuvo claro desde el principio o dudó entre esta y otras disciplinas?

J.U. Clarísimo. La psicología me ha dado muchas relaciones personales; me ha permitido estar en los medios de comunicación, escribir 24 libros, dirigir dos colecciones de libros; ser presidente de la Asociación Iberoamericana de Psicología Jurídica, ser el primer Defensor del Menor en la comunidad de Madrid; haber representado a España en distintos foros internacionales como Naciones Unidas, el Parlamento Europeo entre otros. También me ha permitido haber sido llamado como experto por el Congreso y el Senado Español y participar en

la inauguración de leyes relativas a menores. Todo esto me ha facilitado el haber conocido a muy buena gente, hacer buenos amigos y ayudar a muchos otros.

De los tres años que trabajó con jóvenes conflictivos en el Centro Piloto Nacional de Reforma de Cuenca, ¿qué aspecto positivo destacaría de esa etapa?

J.U. De esos años destacaría la relación entre los propios compañeros de trabajo, el haber conseguido rehabilitar a algunos de los chicos y que perseguimos la utopía sabedores de no alcanzarla.

¿Qué diferencia o diferencias hay entre la violencia de género y la violencia de un menor hacia sus padres?

J.U. Normalmente también es violencia de género porque el agresor suele ser mayoritariamente el menor que arremete a la madre. Es una violencia antinatural, de mal pronóstico y que si no se para en el momento supondrá que, igual que hoy arremete y ridiculiza a la madre, el día de mañana lo hará con su futura pareja.

Dos momentos especialmente importantes en su vida.

J.U. En primer lugar el nacimiento de mis hijos. Y en segundo, el día en que juré el cargo de defensor del menor. Ese día me di cuenta de que fui un hombre valiente. Dije, entre otras cosas,

que denunciaría cualquier persona que atentara contra el menor y que el día en que acabase mi mandato volvería a ser psicólogo. La gente no lo creyó. No pensó que el excelentísimo señor que llevaba coche oficial no volvería a ser psicólogo, sino que orientaría su carrera profesional hacía un ámbito más político. Pero se equivocaron.

y formar parte de diversas organizaciones infantiles. ¿Qué le llevó a orientar su trayectoria hacia la infancia?

J.U. Los campamentos. Desde niño hay que trabajar con la infancia y la juventud. En este campo es donde hay que invertir y es aquí donde está no solo el futuro sino también el presente.

sociedad cambiante, donde hay que educar a los niños a manejarse en la duda, a resolverse en el conflicto y a aceptar la ruptura. Hay que educar hacia la nueva sociedad, donde el mundo es bastante líquido, donde el globo terráqueo se quedará pronto pequeño, donde volveremos a mirar a las estrellas, donde se precisa el sentido del deber ser y captar que somos más que nuestro propio cuerpo.

Hay que tener un sentido de trascendencia, hay que educar en la importancia del otro. Hace poco tuve la oportunidad de transmitir estas ideas a Ángel Gabilondo, Ministro de Educación, para resaltar la gran importancia que representa y que se empiece a trabajar en este campo.

La psicología tiene que volver a sus clásicos.

Puesto que tiene una sección de psicología y cine en su página web donde se pueden ver comentarios de películas en las que la psicología tiene un papel destacado, ¿hay alguna película actual que haya despertado en usted gran interés?

J.U. La última película que he visto es "En el aire" (Up in the air. Jason Reitman. Paramount Pictures, 2009). El protagonista es un experto en despedir a gente. Contratado de forma externa por otras empresas tiene que ir ciudad por ciudad despidiendo a la gente para reducir personal. Es muy eficaz en su trabajo y cree no necesitar lazos efectivos. Al final también se descubre tierno. Es una moraleja de la vida actual y una buena película.

Durante cinco años fue Defensor del Menor en la Comunidad de Madrid, además de haber escrito numerosos libros orientados a la infancia

¿Qué opina de la sobreprotección a los hijos?

J.U. Hace mucho que la crítica porqué puede llegar a convertirse en un maltrato. Como psicólogo me pregunto qué grado de culpabilidad existe larvado dentro de estos padres. La respuesta se encuentra, posiblemente, en una sensación de culpabilidad.

En una entrevista que le hicieron hace un par de años dijo que "no era que los hijos fueran cada vez más malos, sino que cada vez era más difícil educarlos". ¿Qué piensa del actual sistema educativo español?, ¿Qué le sobra y qué le falta?

J.U. Hoy en día educan los padres, educan los profesores, la red social y el ambiente. Es una

¿De los puntos que contiene el "Decálogo para educar de manera coherente y emocionalmente inteligente", cuál o cuáles, de los diez que hay, considera más importante o importantes?

J.U. El amor. Transmitir te quiero. El vínculo. El apego. El caminar en paralelo. El decir aquí estoy y me implico contigo. Esto es lo más importante.

Concedor como es de la situación actual de la psicología, sobre qué dos ejes considera que deberían girar las perspectivas de futuro.

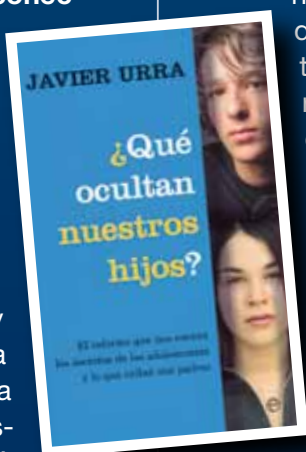
J.U. Creo mucho en la psicología humanista que ha dado

paso a la psicología positiva (creo que las ideas del profesor Seligman deberían de ser desarrolladas más profundamente). Tenemos que retomar la psicología educativa, que va más allá de la figura del orientador y que se hace necesario un/a psicólogo/a de la educación. Por otra parte, me parece que tendremos que enseñar mucho a la sociedad lo que es la capacidad de adaptación y flexibilidad. La psicología tiene que intentar que la sociedad no se “psicologice” sino que es necesario que se haga uso de nosotros para lo que realmente somos necesarios. La psicología tiene que volver a sus clásicos; debe estudiar la filosofía profunda y realizarse preguntas socráticas; debe decirle a los ciudadanos que a la vida le tiran lo que la vida puede dar, no más. Además, la psicología tiene que estar interrelacionada con las nuevas tecnologías, con la nanotecnología, con la neurotecnología... en definitiva, con un pie en la filosofía y con otro en las nuevas ciencias.

Dando un vuelco de 360°, ¿qué hace para desconectar de un duro día de trabajo?

J.U. No desconecto nunca. A las cinco de la mañana ya estaba escribiendo. Me gusta mucho lo que hago, soy muy vocacional. Me gusta conducir, me encanta la tertulia y disfruto estando con quien esté. Siempre estoy leyendo libros de psicología, y cuando veo películas analizo el ser humano que subyace... Siempre tengo la psicología presente.

Como se puede ver en su página web, “solicita ideas” y colaboración en investigaciones para diferentes ámbitos y a diferentes sectores de población. Dos ideas que le gustaría desarrollar.

J.U. Tengo la suerte de que la gente me conoce y me ayuda mucho. Cuando hice mi tesis recibí 764 cuestionarios de psicólogos de toda España. Muchos de Cataluña. Lo agradezco mucho. Al hacer la investigación “Sobre qué callan los hijos y qué ocultan los padres” he obtenido 5.000 respuestas de España y 3.000 de Portugal. Esto me facilita mucho las cosas. Ahora estoy recibiendo respuestas muy interesantes de médicos, psicólogos, psiquiatras, enfermeros/a y otros profesionales, en relación con fortalezas para superar situaciones adversas de la vida. Ésta es la demanda que hago hoy a la sociedad y que da título a la tesis doctoral que estoy desarrollando en la Escuela de Enfermería de la Universidad Complutense de Madrid: cuáles son las “fortalezas para superar las turbulencias de la vida” y cuales tuvieron que implementar.

¿Qué opina de la frase “dos cabezas piensan mejor que una”?

J.U. No siempre. Depende de las cabezas. Yo respeto la opi-

nión, pero una cosa es la opinión y otra muy distinta es el saber. La eficacia se consigue normalmente con la disciplina individual y, sin embargo, yo me rodeo siempre de un equipo. Trabajo siempre en equipo porque cometes menos errores y aporta una gran riqueza de visiones. Pero hace falta un líder. A mí nunca me ha importado liderar grupos; de hecho me encanta hacerlo.

Creo que dispongo de la capacidad para desarrollar dicha figura.

Para finalizar, una reflexión de carácter personal.

J.U. Estamos en una sociedad donde hay muy pocas ideas; hay mucha información y poca formación. Considero que la razón es importante pero no más que la emoción. Me parece esencial hacer un uso correcto del lenguaje, compartir sentido del humor y ser muy conscientes de que vamos a morir pronto. Esto es la razón a la vida.

Me encanta la vida y sobre todo me encanta la gente.

Estel Carbó
Comunicació
COPC

Andrés González
Director de la
Revista del COPC

L'especialitat d'orientació educativa

Evolució del perfil dels psicopedagogs: del passat al present

Josep Sánchez Martín
Pedagog. Especialista en orientació educativa d'ESO i professor de la UAB

Francesc Xavier Moreno Oliver
Doctor en Psicologia i pedagog. Especialista en orientació educativa d'ESO i professor de la UAB

Ara fa catorze anys, durant el curs 1995/1996, i amb la implantació de la Reforma Educativa de la LOGSE (Llei d'Ordenació General del Sistema Educatiu, aprovada l'octubre de 1990), es va incorporar als centres d'Educació Secundària una nova figura professional: el professor de Psicologia i Pedagogia. L'any anterior s'havien convocat per primera vegada les oposicions d'aquesta especialitat amb una oferta de 150 places per a Catalunya, repartides entre el torn lliure i el torn d'accés a un cos superior.

Es tractava d'un professorat amb un perfil poc definit encara i que, bàsicament, tenia la funció d'atendre la diversitat en l'Educació Secundària Obligatoria des de la impartició de crèdits de la part comuna del currículum –especialment a les matèries instrumentals– i de crèdits de la part optativa relacionats amb l'orientació educativa i professional.

Però els orígens de l'especialitat, si bé oficialment és una conseqüència de l'aplicació de la LOGSE, els hem d'anar a buscar més enrere. Una part important de l'alumnat, especialment del primer grau de FP, presentaven una gran diversitat i necessitaven

els recursos educatius adients per afrontar amb èxit els aprenentatges. La diversitat d'aquell alumnat va motivar que alguns equips directius constituïssin en els centres els departaments psicopedagògics, les funcions dels quals estaven orientades a organitzar grups flexibles, desdoblaments, tutories compartides, etc. En definitiva, intentaven donar resposta a aquelles necessitats que l'alumnat plantejava, i facilitaven la feina al professorat, ja que planificaven activitats d'orientació acadèmica i professional que afavorien la cohesió grupal i també propiciaven el millor desenvolupament de les sessions de cada grup amb el seu tutor i amb el professorat en general.

Aquestes iniciatives d'alguns centres educatius, i la confiança que el professorat implicat i els equips directius tenien en el fet que la intervenció psicopedagògica constituïa una eina indispensable per atendre les necessitats de l'alumnat adolescent, van ser els desencadenants de la creació de l'especialitat en psicologia i pedagogia.

Per poder fer un recorregut per l'evolució del perfil i les funcions de l'actual professorat d'orientació, ens

cal fer necessàriament un estudi comparatiu de la normativa que s'hi relaciona, i especialment de les instruccions d'inici de curs, i de les resolucions d'organització i funcionament dels centres educatius que cada any publica el Departament d'Educació.

L'inici de l'especialitat a l'ESO

En les instruccions d'inici dels cursos 1995/1996 i 1996/1997 es comença a especificar algun aspecte relacionat amb les funcions de l'especialista en orientació.

Al començament se li va encomanar l'atenció d'alumnes amb necessitats educatives especials (NEE), docència a la part comuna i variable del currículum, col·laboració amb coordinació pedagògica o prefectura d'estudis i col·laboració amb l'EAP, però no es preveia una reducció horària per fer aquestes tasques de coordinació i col·laboració. Pel que fa a la docència de qualsevol professor de Secundària, inclòs l'especialista d'orientació, cal aclarir que la legislació vigent estableix que sempre estarà supeditada a les competències atribuïdes a la seva titulació acadèmica. Concretament per al curs 1997/1998, la normativa determinava que el professor de Psicologia i Pedagogia havia d'impartir docència preferentment a l'ESO (l'any anterior només deia a l'ESO), i dedicar-se a l'atenció a alumnes amb NEE, la docència a la part comuna i variable del currículum. Especificava, també, que havia de col·laborar amb la coordinació pedagògica o la prefectura d'estudis de l'IES, i amb l'EAP i altres professionals del serveis i programes educatius. Per fer aquesta col·laboració i coordinació se li assigna-

ven tres hores lectives de reducció, cosa que també era una novetat important amb vista a la configuració d'un perfil professional amb unes funcions determinades i un temps per fer-les. L'assignació d'un temps per a la realització i la implementació de les tasques específiques del psicopedagog es pot interpretar com el començament del reconeixement de les seves funcions als centres d'Educació Secundària, que van més enllà de la impartició de la docència.

En el curs 1998/1999 la normativa aportava una novetat per a l'especialista d'orientació relacionada amb el reconeixement de les funcions de coordinació i col·laboració. Més concretament, aquesta normativa indicava que per dur a terme la coordinació i les col·laboracions descrites es comptabilitzarien 6 hores lectives del professorat de Psicologia i Pedagogia en els centres de 3 o menys línies d'ESO, i 9 hores lectives en els de 4 o més línies d'ESO. D'aquesta manera es passava d'una reducció lectiva horària de 3 hores setmanals a 6 o 9 hores, en funció del nombre de grups d'ESO del centre.

És al curs 2005-2006 quan torna a aparèixer un nou canvi normatiu relacionat amb les funcions de l'especialista d'orientació. S'estableix que el professorat especialista en Psicologia i Pedagogia ha de distribuir el seu horari lectiu entre les activitats següents:

- Docència en la part comuna i en la part variable del currículum.
- Atenció a alumnes amb necessitats educatives especials.
- Suport tècnic al professorat.

L'especialista d'orientació ha de dedicar un 50% del seu horari a les tasques de l'apartat a, i l'altre 50% a les tasques dels apartats b i c.

Pel que fa a les tasques de docència, es conserva legislativament el criteri preceptiu d'estar en possessió dels requisits establerts d'especialitat o titulació complementària, norma que sovint no preveuen els centres, cosa que provoca el descontentament de bona part dels psicopedagogs i que, a parer nostre, és un greuge comparatiu entre els alumnes atesos per professors especialistes en les matèries rebudes i els alumnes atesos en les mateixes matèries per professorat sense la titulació adient. Cal tenir present que els centres disposen en els seus departaments didàctics d'àrees instrumentals i de professorat específicament qualificat per fer aquesta docència. A més, l'atenció a la diversitat és tasca de tot el profes-

sorat en funció de les seves competències i s'han de dur a terme de manera multidisciplinària.

Entre el 2006 i el 2008 es perfilen un altre cop les funcions del professorat de Psicologia i Pedagogia, i li és assignat el suport a l'acció tutorial i a l'orientació a l'alumnat.

Com podem observar, la progressiva implantació de l'ESO i l'assignació d'aquest professorat especialista als centres, va permetent curs rere curs la concreció de les funcions, que no sempre s'apliquen en els centres.

També cal destacar que la normativa relacionada amb les matèries optatives de Batxillerat determina que els centres de dues o més línies han d'oferir la matèria optativa de Psicologia i Sociologia, tasca que encomana al professorat de Filosofia, i no preveu que aquesta docència s'encarregui al professorat format i especialitat en Psicologia i Pedagogia.

Finalment, en el curs 2009/2010, com a conseqüència de l'aplicació del Reial Decret 1834/2008 de 8 de novembre, es defineixen les condicions de formació per a l'exercici de la docència en l'Educació Secundària Obligatoria, el Batxillerat, la Formació Professional i els ensenyaments de règim especial, i s'estableixen també les especialitats dels cossos docents d'ensenyament secundari, i també es canvia el nom "Especialitat en Psicologia i Pedagogia" per "Orientació Educativa", i queda definit de manera concreta quin tipus de docència ha d'impartir l'orientador. En el seu annex III, l'orientació educativa no té assignada cap matèria de l'Educació Secundària Obligatoria. En el seu article 3.4, l'esmentat Reial Decret diu textualment: "Els funcionaris dels cossos de catedràtics d'ensenyament secundari i de professors d'ensenyament secundari de l'especialitat d'orientació educativa han de dur a terme tasques d'orientació i, a més, poden desenvolupar docència en aplicació del que disposa l'article 5". L'esmentat article 5 diu textualment: "Assignació de matèries optatives i de mòduls obligatoris de programes de qualificació professional inicial". Òbviament, matèries optatives de l'especialitat: tècniques d'estudi, educació per la salut, orientació personal, acadèmica, recerca de feina, habilitats socials, etc.

En aquest sentit, es pot observar un canvi normatiu en les instruccions del curs 2009/2010, ja que es defineix la tasca docent de l'especialista en orientació

educativa i es canvia l'àmbit de "docència en la part comuna i optativa del currículum" per "docència, prioritant l'alumnat amb més dificultats a fi que assoleixi les competències bàsiques". Com podem veure, ja no es parla de la part comuna i la part optativa del currículum pel que fa a la tasca docent. Pel que fa a l'esmentada docència, cal destacar que, des de l'aparició de la figura del psicopedagog en l'Educació Secundària, s'ha mantingut vigent a les diferents instruccions d'inici de curs el següent text legal: "Així mateix, sobre la base de les necessitats del servei i de les disponibilitats de la plantilla de professorat, la direcció del centre pot atribuir al professorat matèries o mòduls o crèdits diferents dels assignats a la seva especialitat, sempre que comprovi que el professor o la professora disposa de la titulació, formació o experiència docent suficients (un mínim d'haver impartit durant dos o més cursos acadèmics els continguts curriculars corresponents i, en aquest cas, sempre que compti amb l'acceptació de l'interessat o interessada) per prestar la docència que se li vol assignar."

Aquest precepte legal confirma de nou, com hem indicat anteriorment, que l'especialista d'orientació, igual que la resta de professorat d'ESO, no ha d'impartir docència de la qual no tingui la formació i els requisits adients.

De la normativa a la pràctica desvirtuada

Als centres d'Educació Secundària de Catalunya s'observa de forma progressiva una tendència a desvirtuar les funcions específiques dels professors especialitzats en orientació educativa en detriment de l'atenció dels alumnes amb necessitats educatives especials (NEE).

Aquesta desvirtualització s'està produint pel fet que certs equips directius –al nostre parer els menys sensibles a l'atenció a la diversitat– disposen que els especialistes en orientació han d'impartir matèries del currículum comú com ara Educació per la ciutadania, Català, Castellà, i fins i tot Matemàtiques, entre d'altres.

Determinar que un especialista en orientació educativa imparteixi una matèria de la qual no té formació universitària suposa dos perjudicis per a l'alumnat. Un d'aquests perjudicis afecta l'alumnat que rep, a diferència de la resta dels seus companys, la docència d'una determinada matèria per part d'un professor no especialista en aquella matèria, la qual cosa suposa un greuge comparatiu en aspectes docents, ja que un bon coneixement de la matèria que s'imparteix i de les seves didàctiques específiques reverteixen indubtablement en la qualitat docent.

Els alumnes amb necessitats educatives especials que han de ser atesos preceptivament amb atencions individualitzades pel professorat en orientació educativa, precisament per la seva especialització, veuen reduïts el seu temps d'atenció si l'esmentat especialista, en comptes d'atendre'ls, dedica la seva jornada laboral a impartir matèries que no són de la seva especialitat i que, a més, per normativa, en la majoria dels casos no pot impartir ja que no reuneix els requisits legals establerts per impartir-les i que, a més, no desitja per motius deontològics.

Cal tenir ben present que el professorat d'Educació Secundària no és generalista, sinó que és un professorat especialitzat tant per la seva formació universitària com pel tipus de proves selectives que l'Administració li ha exigint per accedir a la seva plaça d'especialitat. En aquest sentit, com hem vist més amunt, una normativa de recent aparició regula de forma diàfana el tipus

de docència de l'especialista en orientació educativa, creada lògicament per ser aplicada.

Val a dir que a la majoria de la resta de comunitats autònomes ja han desenvolupat normatives específiques per a la creació dels departaments d'orientació educativa i per definir les tasques dels especialistes en orientació, tasques centrades en general en labors específiques de l'especialitat, com ara la docència de la matèria de Psicologia al Batxillerat i tasques d'assessorament d'alumnes, famílies i professorat.

La docència de l'especialista en orientació educativa ha d'anar dirigida prioritàriament cap a l'alumnat amb més dificultats, a fi que assoleixi les competències bàsiques mitjançant l'aportació de continguts previs d'aprenentatge no assolits i continguts d'àmbit cognitiu, i amb l'objectiu que potenciï la memòria, l'atenció, la percepció, el raonament lògic, entre d'altres; tot imprescindible per poder assolir les competències bàsiques. L'orientació escolar dirigida a l'aprenentatge d'hàbits d'estudi, tècniques de treball intel·lectual, etc., també és un tipus de formació que cal que porti a terme l'esmentat especialista, com a ensenyaments complementaris a les matèries comunes, tal com es desprèn de la diversa literatura tècnica i normativa.

No obstant això, com s'ha dit abans, la finalitat d'aquesta reflexió no pretén ressaltar qüestions laborals dels especialistes en orientació educativa, sinó que la se centra en tot el col·lectiu d'alumnes amb necessitats educatives especials que veuen minvades les seves atencions a causa de les esmentades directrius organitzatives de determinats centres, que probablement utilitzen els professors d'orientació educativa com a "comodins" o "tot-terreny" per quadrar les seves polítiques organitzatives de professorat, i que no sempre s'ajusten a necessitats dels serveis i sí, sovint, a models de dubtoses finalitats que no estarien permeses en la funció pública.

Aquest problema ha provocat que ja comencin a sentir-se veus que probablement acabaran en un front comú, en àmbits sindicals, de col·legis professionals, fundacions vinculades a l'educació, associacions, professorat i grups de recerca universitari, etc., que mostraran el seu desacord amb aquesta desvirtualització de l'orientació educativa a causa, molt especialment, dels perjudicis que està suposant al col·lectiu més feble, l'alumnat amb necessitats educatives especials.

Oferta Formativa 2010 / 2011

Màsters

- **Psicologia Clínica i de la Salut** **scritc**
Reconegut d'Interès Sanitari per l'IES del Departament de Sanitat i Seguretat Social de la Generalitat de Catalunya (90025/5937/2010)
- **Psicologia Clínica Infantilojuvenil**
Reconegut d'Interès Sanitari per l'IES del Departament de Sanitat i Seguretat Social de la Generalitat de Catalunya (90025/5959/2010)
- **Psicoteràpia Cognitivo-Conductual**
- **Psicologia Forense**
Reconegut d'Interès Sanitari per l'IES del Departament de Sanitat i Seguretat Social de la Generalitat de Catalunya (90025/5933/2010)
- **Sexologia Clínica i Teràpia de Parelles**
Reconegut d'Interès Sanitari per l'IES del Departament de Sanitat i Seguretat Social de la Generalitat de Catalunya (90025/5978/2010)
- **Psicologia de l'Educació**
Reconegut d'Interès Sanitari per l'IES del Departament de Sanitat i Seguretat Social de la Generalitat de Catalunya (90025/5985/2010)
Els mòduls del màster han sigut inclosos dins el Pla de Formació Permanent del Professorat pel Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya des del 2008 (en tràmit)
- **Psicogeriatría, Demències i Malaltia d'Alzheimer**
- **Intervenció en Dificultats de l'Aprenentatge**
Els mòduls del màster han sigut inclosos dins el Pla de Formació Permanent del Professorat pel Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya des del 2008 (en tràmit)
- **Audició i Llenguatge**
Reconegut d'Interès Sanitari per l'IES del Departament de Sanitat i Seguretat Social de la Generalitat de Catalunya (en tràmit)
- **Musicoteràpia**

Especialistes en
formar
professionals

Diplomes de Màsters atorgats per la Universitat de Vic
*Títol propi expedit en virtut de l'article 34.3 de la Llei Orgànica 6/2001,
de 21 de desembre d'Universitats)

Diploma atorgat pel Col·legi Oficial de Psicòlegs de Catalunya (COPC)

Reconeixement i suport de la Societat Catalano Balear de Psicologia

Reconeixement d'Interès Científico-Professional pel Col·legi Oficial de Psicòlegs de la Comunitat Valenciana (en tràmit)

Activitat acreditada per la Comissió de Formació Continua del Sistema Nacional de Salut (Puntuable per a la Sanitat Pública) (en tràmit)

Societat Catalana de Recerca i Teràpia del Comportament (SCRITC) (en tràmit)

Reconeixement d'Oficialitat per part de la Escuela de Servicios Sociales y Sanitarios (ESSSCAN) de la Comunidad de Canarias (en tràmit)

Centre vinculat

Matrícula oberta

ISEP Catalunya
Berlín, 9, baixos - 08014 Barcelona

www.isep.es

934 877 777

formacion@isep.es

navega per la nostra web

imaginarte.net

VIII Debats de la SEP

Organitza: Sociedad Española de Psicoanálisis
Tema del debat:

UNA ESPÈCIE MOLT ESPECIAL: ESDEVENINT HUMANS.

Divendres 28 de maig de 2010. Poble Espanyol

22h Espectacle de dansa: PERSONA
Creació i interpretació: Raquel Gualtero
Tècnic: Hugo Garcia

Breu col·loqui amb els artistes.

Dissabte 29 de maig de 2010. CaixaForum

10'00-10'15 Presentació: R. Echevarría.
Psicoanalista SEP-IPA
10'15-13'30 Taula de debat

Moderadora: C.Martí. Psicoanalista SEP-IPA
Participants:

M. Delgado. Professor d'Antropologia Social (UB)
R.M. Nogués. Catedràtic emèrit d'Antropologia Biològica (UAB) i
Investigador en evolucions genètiques de poblacions humanes
J.M. Tous. Psicoanalista SEP-IPA
J. Wagensberg. Físic
13'30 Cloenda: A. Pérez-Sánchez. Psicoanalista SEP-IPA,
President SEP

Informació: SEP (Sociedad Española de Psicoanálisis)
Adreça: c/Alacant, 27 08022 Barcelona
Secretaria: telèfon 932 125 839, tots els matins i dilluns i
dimecres tardes - Web: www.socespsi.org

UAB

Universitat Autònoma
de Barcelona

DEPARTAMENT DE PSICOLOGIA BÀSICA, EVOLUTIVA I DE L' EDUCACIÓ ESTUDIS PROPIS DE LA UAB

CURS 2010-2011

MÀSTERS

- PSICOLOGIA DE L' ESPORT I DE L' ACTIVITAT FÍSICA (Professional) (Interuniversitari)
- PSICOCREATIVITAT (Recerca i Professional)
- PSICOLOGIA JURÍDICA I PERITATGE PSICOLÒGIC FORENSE
- LA TEORIA Y LA PRÁCTICA DE LA PROSOCIALIDAD Y LAS APLICACIONES DE LA LOGOTERAPIA
- PSICOLOGÍA, ATENCIÓN PERSONALIZADA Y DESARROLLO COGNITIVO (Semipresencial a Estelí, Nicaragua)

POSTGRAUS

- PERITATGE PSICOLÒGIC PENAL FORENSE
- PERITATGE FORENSE I ASSESSORAMENT PSICOLÒGIC EN DRET CIVIL, FAMILIAR I LABORAL
- PSICOLOGIA DE LA CREATIVITAT
- COMUNICACIÓ CREATIVA
- PROMOTOR D' ESTIL DE VIDA SALUDABLE I DE QUALITAT DE VIDA
- PSICOLOGIA DE L' ESPORT EN EDAT ESCOLAR (Curs 2010-2011)
- PSICOLOGIA APLICADA AL RENDIMENT ESPORTIU (Curs 2011-2012)
- POSTGRAU EN DIRECCIÓ I GESTIÓ DE CENTRES GERIÀTRICS

CURSOS D'ESPECIALITZACIÓ

- Llengua escrita: dislèxia, disortografia i disgrafia
- Activitat Física i Estil de Vida Saludable
- Relaxació i Estil de Vida Saludable
- Dieta i Estil de Vida Saludable
- Entrenament Psicològic en Esport
- Curs de Metodologia Bàsica per al Control Preventiu del Deteriorament Cognitiu
- Curs de Metodologia Bàsica per al Control Preventiu del Deteriorament Cognitiu II Casos Pràctics
- Curs d'Atenció Diferencial de la Dependència
- Curs Trastorn per Dèficit d'Atenció i Hiperactivitat
- Metodologia Professional de Moderació de Grups amb Tècniques de Visualització: Facilitació d'Equips, Enfocament Participatiu i Beneficis Prosocials
- Counseling en Comunicació Prosocial
- Taller d'Intel·ligència Eficax
- Intervenció Socioeducativa en Contextos de Diversitat
- Monitor en Equinoteràpia

DEPARTAMENT DE PSICOLOGIA BÀSICA, EVOLUTIVA I DE L'EDUCACIÓ

INFORMACIÓ: Secretaria del Departament de
Psicologia Bàsica, Evolutiva i de l'Educació
Tel. 93.581.13.77 - A/e: d.psic.basica@uab.cat
Web: <http://www.uab.cat/departament/psicologia-basica>

GENERACIÓ NI-NI

Laura Cerdán Rubio
Col. 14063

En els darrers dies i, principalment, amb motiu d'un programa de televisió, s'ha posat molt de moda el terme *Generació ni-ni*. Aquest terme s'utilitza per designar tota una generació de joves que han decidit no estudiar i no treballar. Entorn d'aquest fenomen, que existeix des de fa anys, sorgeixen múltiples preguntes del tipus "per què aquests joves viuen d'aquesta manera?", "de qui és la culpa?" o "què cal fer per canviar aquest estil de vida?".

Davant del fenomen de la *Generació ni-ni* es tendeix a buscar culpables i resulta molt fàcil culpabilitzar els pares de l'apatia i la desídia que caracteritzen aquests joves. Però la culpa no és només dels pares sinó també de la societat en què vivim, una societat del benestar i del consum en la qual l'èxit s'ha d'aconseguir ràpidament i sense cap mena d'esforç.

El tret principal que caracteritza aquests joves és el desinterès i la falta de motivació. Són joves menors de 34 anys sense cap tipus d'expectatives, amb una gran dependència de la tecnologia (mòbil, videoconsoles, ordinador, etc.), que viuen a casa dels pares, els quals els mantenen. No tenen cap motivació ni interès professional, no treballen ni guanyen diners, però els agrada mantenir un cert nivell de vida (cotxe, mòbils d'última generació, sortides, vicis, alta tecnologia, etc.). La majoria també mostra una manca total de valors com el respecte, la tolerància, la solidaritat, l'esforç, l'afany de superació, etc. A Espanya, el 6% dels joves menors de 34 anys són joves "ni-ni".

Aquesta generació de joves, nascuts a partir del 1982, han crescut en una societat democràtica, amb un gran creixement econòmic i un important *boom* tecnològic. L'actual crisi econòmica, les dificultats per trobar feina i per independitzar-se fan que molts d'aquests joves trobin l'excusa perfecta per continuar en la posició còmoda de viure amb els pares i que aquests els mantinguin.

Des del nucli familiar, els pares tenen l'obligació moral de responsabilitzar-se de la transmissió de valors als seus fills. Els pares són el mirall en el qual els fills es reflecteixen, i la fermesa i entusiasme amb què els pares transmetin els valors farà que els nens els interioritzin o no. La societat actual, el cost de la vida i el ritme diari de molts pares fa que deleguin aquesta responsabilitat a l'escola. Per voler facilitar les coses als fills o perquè aquests tinguin allò que en diuen "el que nosaltres no hem tingut de joves", molts pares estalvien qualsevol tipus de patiment als seus fills i els

intenten evitar les situacions que suposen esforç o contrarietats. Gairebé sense adonar-se'n, contribueixen a la formació de personalitats dèbils, capricioses i inconstants, incapaces d'enfrontar-se a cap tasca seriosa i dura que se'ls pugui presentar en el futur. Des de petits, els nens aprenen, així, a no valorar les coses, i mostren incapacitat per gaudir-ne i una manca total d'entusiasme.

No treballar en el nucli familiar valors com l'esforç, la constància, la perseverància, la disciplina, el treball, la responsabilitat, etc., fa que els nens presentin una gran incapacitat per suportar esforços i, com a conseqüència d'això, una baixa tolerància al fracàs. Tot això s'acompanya de sentiments d'impotència i conformisme. Els nens, des de petits, s'acostumen a aconseguir tot el que volen de manera fàcil i ràpida, i quan són adults esperen obtenir els mateixos resultats de la mateixa manera. El futur se'ls presenta difícil en el moment en què vulguin accedir al món laboral. El món real és molt més dur que l'entorn familiar, càlid i afectuós, al qual estan acostumats.

Per tant, societat i pares s'uneixen en un format d'absència total de límits i de transmissió de valors i donen pas a la formació de la *Generació ni-ni*.

El fet d'atribuir-los l'etiqueta de *Generació ni-ni* pot provocar en molts d'aquests joves un reforç positiu que no reben de cap altra conducta i que, per tant, fa que actuïn tal com s'espera a la gent inclosa en aquesta denominació. Les expectatives tenen un enorme efecte sobre les persones, i el fet que

aquests joves siguin conscients que a la seva edat no s'espera d'ells determinades conductes fa que es comportin de la manera com es comporten. Aquesta importància i l'efecte de les expectatives és conseqüència del missatge subtil i subliminar que s'envia a aquests nois, juntament amb l'interès que ells posen per adaptar-se a allò que s'espera d'ells. Així senten que es compta amb ells, positivament o negativament.

Caldrà, potser, ser conscients del problema que suposen aquests joves per a si mateixos, per a les seves famílies i per a la societat en general. No podem deixar de preguntar-nos què cal fer per redreçar aquests joves perquè tinguin un comportament més positiu i puguin participar de la societat en què vivim d'una manera més productiva i constructiva.

Liderazgo femenino y Coaching

Montserrat Ribot Badosa
Col. 15031

La situación de las mujeres en las últimas décadas ha experimentado un gran avance. Las mujeres han llenado las universidades y, en la mayoría de los casos, son autosuficientes económicamente. Pero surge la pregunta: ¿por qué el porcentaje de mujeres en los puestos de alta dirección es inferior al 10%? ¿La sociedad no ofrece a las mujeres posibilidades de promoción?

En España la Ley Orgánica 3/2007 de 22 de marzo, llamada Ley de Igualdad, establece que las empresas están obligadas a respetar la igualdad de oportunidades en el ámbito laboral, y para ello deben adoptar medidas para evitar cualquier tipo de discriminación entre hombres y mujeres en la organización. Sin embargo, las políticas de igualdad, aunque constituyen un gran avance social, son insuficientes para conseguir que emerja el talento femenino en las organizaciones. Veamos por qué.

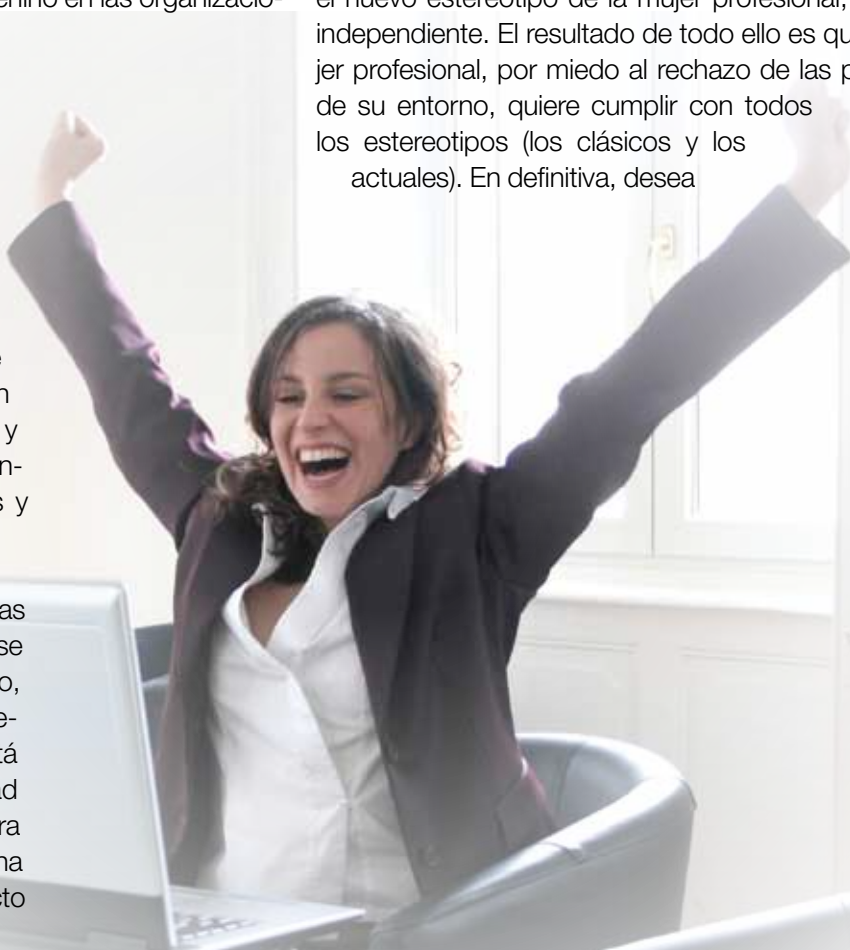
Hombres y mujeres somos culturas distintas. Los estereotipos de género (creencias, respecto a los roles masculino y femenino, compartidas por la mayoría de los miembros de la sociedad, de forma consciente o inconsciente) se transmiten de generación en generación y consiguen perpetuar las diferencias culturales entre hombres y mujeres.

El problema reside en que estas dos realidades culturales no se articulan en igualdad de rango, ya que la vida pública (profesional, social y política) está construida desde la identidad masculina y en ella la cultura femenina se encuentra en una situación de fragilidad respecto

a la masculina, que siempre ha sido la dominante. Esta desigualdad conlleva que los miedos sociales también sean diferentes en función del género. Mientras los hombres se caracterizan por el miedo al fracaso, las mujeres forjan su identidad alrededor del miedo al rechazo, tal como afirma Carmen García Ribas, directora del Máster en Liderazgo Femenino de ESCI/UPF.

El miedo al rechazo lleva a las mujeres a buscar la aprobación y la aceptación de los demás y a cumplir con los estereotipos, que representan la forma de socialización más atávica, pero no por ello menos vigente.

El estereotipo por el cual la mujer ha sido la responsable de la esfera doméstica todavía persiste (¡cuán lejos estamos de la corresponsabilidad!) y convive con el nuevo estereotipo de la mujer profesional, activa e independiente. El resultado de todo ello es que la mujer profesional, por miedo al rechazo de las personas de su entorno, quiere cumplir con todos los estereotipos (los clásicos y los actuales). En definitiva, desea

ser «socialmente perfecta», lo cual le provoca un gran desgaste físico y emocional, así como la pérdida de su propia identidad para adaptarse al modelo de liderazgo masculino

vigente.

Cuando la mujer no consigue cumplir con todos los estereotipos, experimenta el sentimiento de culpa por no complacer a todos, culpa por no llegar a todo, culpa por no tener un cuerpo perfecto, etc.

Pero, al mismo tiempo, cuando advierte que sus esfuerzos no se ven recompensados ni en la esfera privada (siente que «da» mucho más de lo que «recibe»), ni en la profesional (siente la hostilidad, el «techo de cristal»), experimenta frustración, resentimiento e impotencia.

El liderazgo femenino es un cambio de paradigma personal y social. Es un proceso que se inicia con la toma de conciencia del modelo mental de sumisión a los estereotipos y continúa con la autorización de las propias mujeres a «ser» poderosas, lo que implica:

- Autorizarse a tener éxito.
- Autorizarse a proteger los propios intereses.
- Autorizarse a satisfacer los propios deseos y necesidades.
- Autorizarse a comunicar con poder.
- Autorizarse a ser estratégica.
- Autorizarse a pedir y a negociar.
- Autorizarse a decir «no».
- Autorizarse a alejarse de personas «tóxicas».
- Autorizarse a equivocarse.

En consecuencia, teniendo en cuenta la realidad social de la mujer profesional, el *coaching*, proceso de

acompañamiento para ayudar a una persona a conseguir sus objetivos, tanto materiales como emocionales, debería abordarse desde una perspectiva de género.

Los enfoques tradicionales de *coaching* están más enfocados a que la mujer «aprenda» a gestionar su tiempo, para que pueda conciliar su vida privada (entendiendo por ello responsabilidades domésticas) y su vida profesional, y que adopte actitudes «positivas» que, en realidad, se parecen mucho a la resignación encubierta.

El *coaching* orientado a la emergencia del liderazgo femenino no debería caer en la «trampa de la conciliación», puesto que, de lo contrario, estaría fomentando el modelo mental de sumisión.

Por lo tanto, en este nuevo enfoque, el *coach* debe ser capaz de ayudar a la mujer a identificar los estereotipos limitativos que orientan sus decisiones, a gestionar el miedo al rechazo y la culpa disfuncional, y, en definitiva, a desarrollar su poder personal.

Para que la mujer adquiera poder personal, el *coach* debe guiarla a través del camino del comportamiento estratégico, tanto en la esfera privada como en la profesional.

La autorización de cada mujer y de las mujeres profesionales como grupo social provocará la emergencia del talento femenino y la implantación de la cultura femenina en situación de equidad respecto a la cultura masculina.

Sobre éste y otros interesantes temas, tendremos ocasión de debatir muy pronto en la «2.ª Jornada de Coaching y Psicología en la empresa», que, organizada por el Grupo de Trabajo de Coaching y psicología en las organizaciones, tiene prevista su celebración en Barcelona, el próximo 3 de junio en la sede del COPC.

¡¡¡Como en la anterior jornada, esperamos contar con vuestra presencia!!!

Bibliografía:

- GARCÍA RIBAS, C. (2006). *El síndrome de Mari Pili*. La esfera de los libros, Barcelona.
- GARCÍA RIBAS, C. (2008). *Miedo a ser: las imposturas de la feminidad*. Alienta Editorial, Barcelona.
- KAUFMANN, A. (2009). *Alta dirección*. LID, Madrid.
- MILANESE, R. y MORDAZZI, P. (2007). *Coaching estratégico*. Herder, Barcelona.

On guarda la meva fitxa, doctor?

Laura Pellicer. Advocada
Membre de la Secció de Noves Tecnologies
de l'Illustre Col·legi d'Advocats de Barcelona

En l'àmbit sanitari el tractament de les dades personals és una qüestió cada vegada més transcendental. Cal tenir en compte que les sancions per denúncies davant l'Agència Espanyola de Protecció de Dades han augmentat a Espanya un 60% durant els dos darrers anys.

El nom, els cognoms, el DNI, els comptes bancaris, les adreces de correu electrònic o postal, els telèfons, els informes mèdics, les avaluacions personals, etc., són dades que permeten identificar una persona física o que s'hi relacionen.

Estem obligats, com a professionals i empreses, a complir la LO 15/1999, de Protecció de Dades Personals (LOPD), i el RD 1720/2007, perquè som responsables de la custòdia de les dades personals que ens han confiat els nostres pacients, usuaris, etc. Ignorar aquesta responsabilitat no només afecta greument la seva intimitat sinó que també repercuteix directament sobre la nostra empresa, ja que pot ser sancionada. I les sancions per denúncies davant l'Agència Espanyola de Protecció de Dades han augmentat a Espanya un 60% durant els dos darrers anys.

Garantir el dret a la intimitat

Més enllà del poder sancionador, un adequat compliment de les mesures de seguretat establertes pel RD 1720/2007 no només evita riscos innecessaris sinó que reforça la nostra imatge. Es tracta d'una excepcional oportunitat per reorganitzar la forma de treball i els recursos de què disposa l'empresa, i també d'adaptar l'habitual gestió de la informació de tal manera que garanteixi que puguem disposar d'aquestes dades sempre que les necessitem. L'acompliment de les mesures de seguretat que estableix la normativa en Protecció de Dades Personals evitarà que es produeixin pèrdues descontrolades d'informació ja sigui en suport informàtic o documental.

Des del punt de vista del titular de les dades, se li ofereix tranquil·litat, ja que té la certesa que aquestes dades ja no podran circular impunement ni se'n podran fer usos no autoritzats. Si ja és important custodiar les dades dels pacients relacionades amb la seva salut, encara ho és més quan aquestes dades

Possiblement començaria un procés sancionador per part de l'Agència de Protecció de Dades pertinent.

En nombroses ocasions podem arribar a pensar que això mai no ens passarà a nosaltres, que som un centre petit i que tot ho tenim controlat; però sense ser alarmistes, podem estar segurs que aquella becària que va estar treballant un estiu a la consulta no extraurà a poc a poc la informació dels nostres pacients o usuaris i la derivarà al seu correu privat per, posteriorment, fer-ne ús en altres afers? O podem estar segurs que aquell treballador al qual pensem acomiadar per la seva poca seriositat no extraurà les fitxes per, posteriorment, llençar-les en una paperera de la via pública?

fan referència a la seva salut mental a causa de l'etiqueta social que comporta.

Més enllà del secret professional

Ja no només estem obligats per la bona praxi i pel codi deontològic professional, sinó que la LOPD i el reglament que la desenvolupa confereixen un reforç legal d'obligat compliment perquè estableix una sèrie de mesures de seguretat jurídiques, tècniques i organitzatives que no podem obviar en la nostra pràctica diària. El secret professional ja no és suficient. No només som responsables dels nostres actes o de les nostres omissions, sinó que també som responsables d'aquelles comeses pels nostres empleats o pel personal que hi ha al nostre càrrec.

Què passaria si per causes fortuïtes o alienes a nosaltres es perdés la informació dels nostres pacients? Molt probablement aquesta informació seria totalment irrecuperable en el seu estat original, i els processos de recuperació podrien ser costosos pel que fa a temps i a recursos econòmics.

Un pacient o un treballador enfadats

Què passaria si, per causes inexplicables, la informació d'aquests pacients fos trobada a la via pública?

Quantes vegades les mutualitats ens sol·liciten amb urgència i exigència l'enviament d'informes clínics o diagnòstics mèdics dels nostres pacients per poder, després, facturar? Estem segurs que això es pot fer? Sota quines condicions? Com a apunt, volem indicar que l'article 4 de la LOPD estableix el següent: "*Les dades de caràcter personal només es podran recollir per al seu tractament, així com sotmetre-les a aquest tractament, quan siguin adequades, pertinents i no excessives en relació amb l'àmbit i les finalitats determinades, explícites i legítimes per a les quals s'hagin obtingut*". Tot i això, es requerirà sempre el consentiment previ del pacient.

Recordem que l'augment de sancions en els dos darrers anys és conseqüència de l'excés de confiança que tenen algunes empreses que creuen que mai seran víctimes del mal ús de les dades personals.

Deixant de banda l'obligatorietat que la norma imposa, l'acompliment de la LOPD i la normativa de desenvolupament no només serveix per evitar les sancions, sinó que atorga la certificació de qualitat i seguretat que ofereix l'empresa als seus usuaris, el centre als seus pacients; i aporta, així mateix, una consolidació de la imatge. Complir la llei no és només evitar, sinó també invertir, oferir garantia i seriositat.

Més enllà d'una crònica

L'abans i el després de la Psicologia Econòmica a Catalunya

Experts en Psicologia Econòmica es reuneixen a Barcelona per analitzar la situació actual del comportament econòmic del consumidor.

La **1a Jornada de Psicologia Econòmica a Catalunya** va tenir lloc el dijous 18 de febrer de 2010, a l'auditori de la Facultat de Psicologia, Ciències de l'Educació i l'Esport (FPCEE) Blanquerna, de la Universitat Ramon Llull de Barcelona.

La Jornada, que va aplegar a 150 persones de diferents àmbits professionals (psicologia, economia, periodisme, filosofia, formació, política...) i que va ser organitzada per la **Secció de Psicologia de les Organitzacions i el Treball del COPC**, va néixer amb la intenció de donar un pas endavant cap a una visió renovada del comportament econòmic, vinculat a la presa de decisions de les persones.

Tot i haver nascut fa unes quantes dècades i estar consolidada com a disciplina acadèmica i d'intervenció, és en l'actualitat quan la **Psicologia Econòmica** assoleix una nova dimensió. Aquest assoliment ha estat possible gràcies al fort impuls que autors nacionals i estrangers han donat a una disciplina que, fins avui dia podríem considerar poc o gens notòria.

En aquesta dura etapa de crisi sistèmica que s'està vivint, en la que en un sol any el món ha passat de la tirania de l'abundància a reclamar les necessitats

Raquel Ferrari i Limardo
Col. 14167

Ricard Cayuela Dalmau
Col. 938

més bàsiques o primàries, la relació entre psicologia i economia desemboca en una significativa explosió popular que es manifesta a nivell editorial⁽¹⁾, als fòrums, als articles o a les entrevistes.

Es popularitza doncs, una temàtica que, tot i comptant amb un avanç progressiu en l'àmbit organitzatiu, fins ara es situava en l'àmbit acadèmic, més que no pas al carrer. Així, sembla que avui dia s'obre l'oportunitat de difondre molt més enllà les seves teories, postulats i aplicacions.

La concessió de dos premis Nobel d'economia als psicòlegs **Herbert A. Simon**, pels seus treballs sobre la racionalitat limitada (1978), i **Daniel Kahneman**, per la teoria de la prospecció (2002), constitueix un esdeveniment desconegut per a la gran majoria. Aquest fet fa que, entre els pocs coneixedors, es generi una imatge confosa i anecdòtica de fins a quin punt ha d'estar l'economia de "malament" perquè es doni el premi Nobel d'economia a dos psicòlegs.

No obstant això, els cent anys d'existència de la Psicologia Econòmica a la universitat i al teixit social organitzatiu, així com les obres encara vigents de la mateixa temàtica, escrites per psicòlegs dels segles XIX i XX (**Gabriel Tarde, Walter Dill Scott, George Katona...**⁽²⁾), deixen ben clar que aquestes dos concessions del

Nobel no eren arbitràries, ni tampoc pressuposaven cap situació perjudicial pels economistes.

La societat del consum ha fet possible descobrir la relació existent entre la psicologia i l'economia. Els publicitaris i els experts en estratègies de màrqueting han estat, fins al moment, els veritables usuaris de la Psicologia Econòmica, i així i tot, només un percentatge d'aquests professionals n'ha fet us. Aquest vincle històric, d'emergent "explosió" popular, permet reflexionar en la recerca de la optimització de la salut mental i del benestar de les persones. Economia i psicologia seran dos disciplines que, especialment a partir d'ara, sumaran al treballar plegades.

Centrant-nos en la Jornada, la diversitat de continguts que ofereix la psicologia econòmica i la limitació temporal d'un sol dia, obligava a acotar tot el que es pot arribar a fer i a dir en aquest àmbit. Tot i aquesta limitació, la Jornada va oferir un plantejament d'exposicions que evidenciaren la importància i la força creixent d'aquesta disciplina. Cada vegada són més els assessors financers que utilitzen paràmetres psicològics, i fins i tot de *coaching*, per avançar en les decisions econòmiques a les que s'ha d'arribar amb els clients. L'implementació de la Psicologia Econòmica és o hauria de ser tant diversa com transversal⁽³⁾. Mentre que al matí els ponents van ser psicòlegs/es, economistes i periodistes, la tarda va ser protagonitzada per filòsofs i historiadors, sense prescindir de l'economia i la psicologia.

Semblava evident que quan d'una cosa se n'espera molt, inevitablement queda subjecte a projeccions, idees i preconceptes. Aquesta Jornada no va ser una excepció. Malgrat això, al finalitzar l'esdeveniment, ja es va poder constatar, per part dels assistents – i per a la tranquil·litat dels organitzadors –, que el resultat va ser immillorable. La dificultat d'obrir-se camí en allò que ja coneixes, pot arribar a ser més difícil que començar de zero. En aquest cas, el camí era conegut, però la difusió temàtica havia estat tan escassa que als organitzadors els hi va arribar a semblar que començaven de zero. En qualsevol cas, entenem que hi haurà un abans i un després de la Psicologia Econòmica després del desenvolupament d'aquesta Jornada.

Ricard Cayuela, membre del comitè organitzador de la Jornada, va remarcar el caràcter innovador i provocador de la mateixa i l'oportunitat de treballar conjuntament des d'ambdues disciplines, amb l'objectiu d'identificar el comportament econòmic de l'ésser humà com a factor estretament lligat a les

emocions, aportant l'orientació necessària per a millorar la presa de decisions.

Després d'una càlida benvinguda a càrrec del **Dr. Climent Giné**, degà de la FPCCE Blanquerna, el professor **Isamel Quintanilla**, doctor en Psicologia i director de la UIPEV de la Universitat de València, va encetar la Jornada amb la conferència inaugural "Reptes de la psicologia econòmica del consumidor". Quintanilla va combinar aspectes col·loquials amb aspectes acadèmics, legitimant el rol i la responsabilitat que, com a psicòlegs, tenim en les dinàmiques del comportament econòmic dels individus, i recalcant les aportacions que la psicologia econòmica pot transmetre als ciutadans en aquest camp.

Amb la ponència de **Adriana Gil**, psicòloga i professora de la UAB, es van conèixer les darreres investigacions proposades per entendre l'individu com a consumidor des de la perspectiva humana. **Ricardo Díaz**, psicòleg i soci de *Deloitte Human Capital*, parlà de la "dura" visió de l'home com a "recurs" humà, i **Albert Serra**, economista i professor d'ESADE, de la persistent necessitat d'atribuir responsabilitats de la crisi a aquells "que més en saben". D'altra banda, **Javier Ruiz**, director d'Informatius de Cuatro (Sogecable), va deixar en l'aire interrogants i inquietuds sobre la irregular velocitat de resposta de les comunicadores econòmiques. Algunes de les preguntes que va formular van ser: quin és el rol de l'Estat en la gestió de la crisi? I el de l'empresa? I el de les escoles de negocis? I el dels propis ciutadans? ...

A la tarda, **Manuel Cruz** i **Antoni Segura**, catedràtics de Filosofia i Història Contemporània de la UB, respectivament, ens van delectar amb exposicions singulars i directes dignes d'admiració. Al mateix temps, van provocar cert estremiment al referir-se a la ideologia com engany social organitzat, o la nefasta sobredimensió constructora, com a factor clau de la nostra particular i difícil sortida del túnel. Tots dos crearen un espai de reflexió, transitant entre la preocupació (per no dir por) i una necessària presa de distància crítica, sense la qual correríem el risc que els arbres no ens deixessin veure el bosc.

En Psicologia Econòmica, les línies de treball pràctic i investigació s'han centrat, fins ara, en la influència de la psicologia a l'hora de prendre decisions econòmiques, en el comportament del consumidor i, en estratègies per optimitzar serveis i productes. En qualsevol cas, tal i com va assenyalar el professor israelita **Itamar Rogovsky** a la seva conferència de cloenda "Créixer en diners o en humanitat", ningú pot obviar la incidència que l'economia té en les respostes psicològiques (emocionals i cognitives) de les persones i els grups.

Ricard Cayuela va tancar la Jornada en nom de Jaume Almenara, Degà del COPC, assenyalant, en referència a una consideració de l'últim conferenciant, que la cloenda de la jornada, en realitat suposava una inauguració, tenint en compte dos vectors de continuïtat: el dels propis professionals de la psicologia, i el de la interdisciplinarietat com a elements d'innovació i de necessària i enriquidora pràctica conjunta.

Pel que fa a la iconografia de la Jornada, no podem oblidar-nos de la seva intencionalitat provocadora, presentant, d'una banda, l'inconfusible avió barceloní del Tibidabo, subjecte, però, a una estructura de ferro que impossibilita l'autèntic vol; així com també el *headline* de la Jornada: "**Liures, però... Quan?**", fent al·lusió a la dimensió i al cost d'aquesta "llibertat".

D'altra banda, després de les paraules de psicologia i economia, la de "sostenibilitat" (encara no recollida en el diccionari de la RAE i prevista abans que el president Zapatero la inclogués en el seu programa), juntament amb la imatge de l'ós bru del Pirineu (autèntic exemple d'aquesta condició i representant, alhora, de les posicions de prudència inversora dels anomenats "óssos baixistes" de Wall Street), reafirmaven la previsible necessitat d'haver d'abordar un nou model de vida.

Referències:

(1) Obres recents que recullen la interacció entre psicologia i economia:

- G. A. Akerlof y R.J. Shiller: *Animal Spirits*. Ed. Gestió 2000. 2009
- R.H. Thaler y C.R. Sunstein: *Un pequeño empujón (nudge)*. Ed. Taurus. 2009
- Javier Ruiz: *Psiconomía*. Ed. Aguilar. 2009
- Daniel Ariely: *Las Trampas del deseo*. Ed. Ariel. 2008
- Barry Schwartz: *Por qué más es menos*. Ed. Taurus. 2005
- Ismael Quintanilla y Tomás Bonavía: *Psicología y Economía*. Universitat de Valencia, Servei de Publicacions. 2005.

(2) Obres encara vigents dels pares de la psicologia econòmica:

- George Katona: *Análisis psicológico del comportamiento económico*. Ed. Rialp. 1965
- Gabriel Tarde: *Psychologie économique*. 1902.
- Walter Dill Scott: *The Psychology of advertising in theory and practice*, 1903.

(3) Programes formatius de psicologia econòmica:

Marianela Denegri Coria: *Introducción a la Psicología Económica y del consumo*. Icefes (Instituto colombiano para el fomento de la educación superior).

Presentacions i/o ponències de la Jornada: En breu, estaran disponibles a la web del COPC: <http://www.copc.cat/content/view/154/411/>

Las voces de la locura

El programa de radio «Lunética» apuesta por el Empowerment y deja atrás el concepto de estigma

Beatriz Castillo
Productora del programa
de radio Lunética

Erving Goffman definió el estigma como un «atributo profundamente desacreditador». La creación de estereotipos negativos es una de las características de nuestra sociedad, pero si además hablamos de personas con trastornos mentales, este hecho se multiplica por mil.

Este fenómeno universal ha intentado ser tratado a partir de un amplio abanico de posibilidades. Entre ellas está la iniciativa que surgió hace ya algo más de un año por la asociación sin ánimo de lucro JOIA.

El 10 de octubre de 2008, coincidiendo con el Día Mundial de la Salud Mental, se puso en marcha el programa de radio «Lunética», en Radio Kanal Barcelona (106.9 FM). Un programa dirigido por, y en el que colaboran, personas con trastornos mentales, y en él se trata la salud mental y la actualidad. Su objetivo principal es utilizar las palabras con sentido y enseñar a la sociedad a esos grandes desconocidos.

Víctor García, un miembro del colectivo, se convirtió en el conductor del programa y, con ello, en un boca-

oreja más de esta sociedad. «Hay autoestigma entre nosotros y esto ayuda a romper con las barreras.» Y es que otro de los objetivos del programa es llegar a todo el mundo y no centrarse sólo en el colectivo de profesionales, familiares y personas afectadas.

Teniendo en cuenta que una de cada cuatro personas padece un trastorno, es evidente que la salud mental afecta a todo el mundo. Por eso, otra de las metas que busca «Lunética» es activar el concepto de *Empowerment*, un término posmoderno que quiere recuperar la capacidad de las personas con trastornos mentales para tomar decisiones por ellas mismas, sentirse completos, útiles, y contrarrestar las actitudes y estereotipos que hay sobre este colectivo. En definitiva, mandar un mensaje positivo.

Para ello, Víctor García cuenta con Félix Rozey, otro miembro del colectivo y experto en música, y con dos periodistas. «Teníamos la base; sólo necesitábamos saber cómo tratar la información y llegar a todo el público, y por eso buscamos a periodistas», explica la presidenta de la Fundación JOIA, Inmaculada Pinar.

«“Lunética” no es una terapia de grupo, es un programa de radio que quiere dar a conocer todo lo que se sepa y se dude sobre salud mental.»

El rol social

El trabajo es frecuentemente un buen medio para tener un rol social valorado. Posiciona a las personas, marca horarios y da la posibilidad de relacionarse con los compañeros. «Lunética» no es una terapia de grupo, es un programa de radio que quiere dar a conocer todo lo que se sepa y se dude sobre algo tan complejo como es la salud mental, pero además, hace que sus colaboradores se sientan útiles. «Soy feliz cuando vengo a la radio», dice García. Él tiene esquizofrenia paranoide y en el único momento que se siente realizado es cuando se sienta delante de un micro.

Félix también tiene esquizofrenia paranoide y la radio «es un sueño hecho realidad», explica con una sonrisa en la cara. Él lleva el concurso musical. Y es que en el estudio de Gran Vía de les Corts Catalanes de Barcelona se trata a todo el mundo por igual. «Buscamos temas interesantes para entrevistas siempre sobre salud mental», explica Pinar, y pueden llegar a participar profesionales, como una entrevista que se realizó con el decano de psicología la Universidad Autónoma de Barcelona (UAB), Miquel Domènec, familiares, la presidenta de la Associació Familiars Malalts Mentals de Catalunya (AFAMMCA), Silvestra Moreno, y afectados, como el conocido escritor inglés asentado en Cataluña desde hace años y que tiene un trastorno obsesivo compulsivo (TOC), Matthew Tree.

Ya lo advirtió el poeta italiano Arturo Graf cuando señaló que «en el de la locura y el de la cordura son dos países limítrofes, de fronteras tan imperceptibles, que nunca puedes saber con seguridad si te encuentras en el territorio de la una o en el de la otra».

En «Lunética» los colaboradores no tienen pelos en la lengua y hablan sobre todas las noticias que hayan salido en salud mental y sobre la agenda o temas culturales, junto con una selección de la mejor música. Ellos lo tienen claro: «enseñar a escuchar a través de otros oídos: el de las personas con problemas de salud mental», dice García.

Por eso cada viernes, de 17 a 18 horas, en el 106.9 del FM o a través de la web www.radiokanalbarcelona.com, se pueden escuchar estas palabras: «Lunética: movimiento, intercambio de pareceres. Tocar las emociones y el interés de la gente por personas que estamos muy cuestionadas, las personas con problemas de salud mental». Toda una declaración de intenciones que hace García para dar la bienvenida a los oyentes.

Es momento de dejar atrás términos como *fragilidad*, *pasividad* e *irrealismo*. El *Empowerment* acaba de empezar y «“Lunética” hace todo lo posible por volver a dar voz a quien le corresponde», dice Pinar. A las personas con trastornos de salud mental.

Fotos: **María Herrera**

Lo que la evaluación silencia

Un caso urgente: el autismo

El próximo 2 de abril de 2010 se celebra el Día Mundial del Autismo (ONU), una buena ocasión para señalar que en España el autismo se ha convertido hoy en un caso urgente. En pocos meses hemos conocido la existencia de dos propuestas dirigidas a los legisladores. Por una parte, la promovida por el Partido Popular¹ y dirigida al Senado de España y, por otra, la formulada por una asociación de padres al Parlament de Catalunya², que ha instado al Govern a poner en funcionamiento un grupo de trabajo sobre el autismo, coordinado por el Departament de Salut, con el encargo de «elaborar un protocolo para mejorar la detección precoz del autismo, el tratamiento especializado, el modelo organizativo asistencial, el sistema de derivación y el trabajo con las escuelas».

Ambas iniciativas han sembrado una gran preocupación entre los profesionales que llevan años dedicándose al diagnóstico y tratamiento del autismo. Estas propuestas entienden el autismo únicamente como una deficiencia cognitiva que debe ser disminuida y como una dificultad de aprendizaje que hay que tratar pedagógicamente. Sigmund Freud y Jacques Lacan pusieron de relieve la particularidad del ser humano, un ser de lenguaje que se diferencia de los demás seres vivos. El lenguaje humano no es un mero sistema de signos, sino una estructura simbólica compleja, ya que las palabras se articulan con la subjetividad de cada uno y el vínculo social está teñido de esa subjetividad particular.

El psicoanálisis entiende, así, que el tratamiento del autismo no puede reducirse a modelos de adiestramiento de la conducta ni a simplificar la complejidad del habla y del lenguaje humano a ejercicios de comunicación. El autismo no es únicamente una deficiencia ni una categoría clínica, sino una manera límite del

ser hablante de situarse en el lenguaje y en el vínculo social.

Por ello, debemos argumentar y reflexionar sobre el riesgo que corremos todos si se pierde de vista la dimensión subjetiva, esa dimensión que implica lo real no acotado por la ciencia. Es muy importante, en este desafío, que los profesionales, los que se han psicoanalizado y los que se acercan hoy al psicoanálisis, digan lo que saben: que el psicoanálisis es una disciplina de plena vigencia que aporta la comprensión de un real humano que escapa a la ciencia, y que así lo estudia, lo desarrolla y lo contrasta desde hace más de un siglo.

Y que la sociedad civil y sus gobernantes sean concededores de esta situación: que sobre la etiología del autismo se sabe muy poco y que sesgar los tratamientos con el argumento de una supuesta evidencia científica es caer en una deducción falsa y una tremenda imprudencia. No se puede, por tanto, limitar la oferta de tratamiento a un único modelo teórico que niega el derecho de los ciudadanos a elegir qué tratamientos prefieren para ellos y/o sus hijos.

Foto by Alworex

1 Senado. Pleno del 7 de octubre de 2009. Consultable on line en: www.senado.es/legis9/plenos/ds_20091007_33.html

2 «Declaració del Parlament de Catalunya amb motiu del Dia Mundial de Conscienciació sobre l'Autisme». Consultable on line en: http://www.parlament.cat/web/activitat-parlamentaria/declaracions-institucionals?p_format=D&p_id=17991070

La evaluación «letal»

Para contribuir a este debate y a esta sensibilización es necesario explicar los riesgos de la evaluación limitada a la cifra, que silencia lo particular de cada ser humano. Los números son hermosos, sí, siempre que puedan acompañarse de palabras, ya que de lo contrario, la evaluación impone las cifras en detrimento de las palabras y, así, las silencia. No olvidemos que las incógnitas van siempre en letras.

El discurso imperante, hoy, de las «evidencias científicas», basado muchas veces en criterios de falsa ciencia (pseudo-ciencia), sostenida en la ideología de la evaluación, en el uso indiscriminado de los cuestionarios, pretende erradicar la subjetividad en la cultura, en el arte, en la universidad, en el campo médico-sanitario, en el sector laboral y de empresa, en el campo legal, pedagógico y social; es decir, en todos aquellos ámbitos que atañen a los seres humanos.

Pero la ciencia no implica eso. ¿Podemos hablar hoy de certeza y, por tanto, de evidencia, para referirnos al ámbito de la subjetividad en cualquiera de sus manifestaciones, patológicas o no? Todo apunta a que las tendencias actuales de la ciencia conducen más bien a conceptos «blandos»: la incertidumbre y la «indecibilidad» a partir de las aportaciones de Heisenberg sobre las relaciones de incertidumbre, donde se afirma que la precisión con que se puede medir simultáneamente la posición y velocidad de un elemento material es necesariamente inferior a cierto umbral.

O del propio Godel, que plantea que toda teoría, por más rica que sea su axiomática, conduce necesariamente a proposiciones «indecidibles»: no es posible demostrar ni que sean verdaderas ni que sean falsas. Lo mismo ocurre en las investigaciones serias sobre genética o neurociencias.

Estos agujeros en el saber científico no dejan de recordarnos la condición del discurso como ficciones que tratan de reducir lo real a partir de hipótesis planteadas por el investigador.

Sin embargo, es un hecho que hoy en todas las disciplinas humanas se impone cada vez más un sesgo

cuantificador. Basándose en un trato supuestamente igualitario, se anulan las diferencias entre los seres humanos y se promueve una homogeneización cuyos efectos son devastadores. La evaluación instala en sus fundamentos una profunda desconfianza sobre el saber de los profesionales; su trabajo se centra cada vez más en responder a las exigencias del sistema evaluativo, rellenando cuestionarios y elaborando estadísticas. La decisión del profesional es sustituida por una monitorización guiada excesivamente por las guías de práctica clínica o los decálogos y protocolos de buenas prácticas. Sabemos que si todas las intervenciones que atañen al individuo se evalúan con un rasero únicamente cuantitativo, estamos destinados a la pobreza de pensamiento y al automatismo mental.

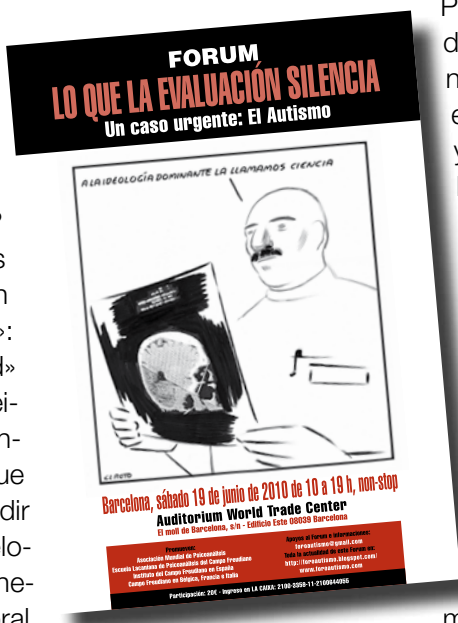
El próximo 19 de junio de 2010 tendremos ocasión, en Barcelona, de celebrar un «Foro estatal sobre el autismo», promovido por la Asociación Mundial de Psicoanálisis, la Escuela Lacaniana de Psicoanálisis del Campo Freudiano, el Instituto del Campo Freudiano en España, Bélgica, Francia e Italia, y con el apoyo de diversas personalidades.

Contaremos con psicoanalistas, psicólogos, educadores, logopedas y profesionales dedicados desde hace años al trabajo con autistas. Escucharemos también las aportaciones de intelectuales, creadores, científicos, responsables políticos y familiares de niños autistas. Todos ellos pondrán de manifiesto cómo urge continuar

manteniendo en el corazón del ser hablante el enigma que lo constituye. El autismo así nos lo enseña.

Hacemos extensiva esta invitación a participar en este encuentro a los lectores de la *Revista del COPC*, que encontrarán en el *blog* <http://foroautismo.blogspot.com/> y en la *web* <http://foroautismo.com> todas las informaciones y textos de interés. Les invitamos también a dar su apoyo público (foroautismo@gmail.com) y participar en el foro.

Begoña Ansorena, Neus Carbonell, José Castillo, Elizabeth Escayola, Pilar Foz, Gradiva Reiter, Iván Ruiz, José Ramón Ubieta.

LA CINTA

Excelente película del director austríaco Michael Hanneke, quien ha dirigido películas como **La pianista**, **Funny Games**, **Código desconocido**, **Caché**, entre otras. Filmada en blanco y negro —que da más fuerza a los personajes— y ambientada en un pueblo imaginario de Alemania antes de la segunda guerra mundial, se desarrolla en un clima opresivo, angustioso, que nos hace sentir las consecuencias y todo el peso de una educación basada en los principios de una religión que hace

sufrir a sus fieles una presión en dirección a la virtud. Presión que no deja lugar ninguno a la espontaneidad ni al placer, ni siquiera en sus más mínimas manifestaciones.

Se comete un acto delictivo sin que nadie haya visto nada, víctima del cual es el médico del pueblo. Alguien ha colocado un hilo casi invisible cerca de la entrada de su finca que hace tropezar al caballo, haciendo caer al médico que resulta herido y tiene que ser hospitalizado. Primer delito en un pue-

blo tranquilo hasta entonces. Este primer acto es seguido al tiempo por otro donde resulta torturado salvajemente un niño, hijo del barón del lugar. Todos comienzan a desconfiar entre sí, se hacen denuncias unos a otros, que no pueden ser probadas. El pastor del pueblo, un personaje central en la película, es quien da los sermones en la iglesia y quien, por otra parte, se convierte en un vigilante con exceso de celo en lo que concierne a la intimidad de sus hijos, intimidad que no es permitida en

ningún momento. Hay una escena donde el padre interroga al hijo púber acerca de lo que hace con su pulsión sexual, que si bien es un interrogatorio hecho con la mayor sutileza, la escena resulta muy violenta por el forzamiento de la confesión que es arrancada al hijo y la vergüenza que le hace pasar por admitir que se masturba y por hacerle soportar la retahíla de advertencias acerca de los peligros mortíferos del acto voluptuoso. Supuestos peligros que la religión da por ciertos. En consecuencia, y como prevención y por su bien, su padre le obliga como castigo a llevar una cinta blanca que es símbolo de virtud y de inocencia, para que recuerde lo que no debe hacer. Y para asegurarse de que no lo haga, le ata las manos a su cama cuando va a dormir.

El relato de los hechos que se narran corre a cargo del maestro del pueblo, quien, a toro pasado, nos cuenta cómo los ha vivido. El barón, señor feudal donde los haya,

a la crianza de los niños. El hijo del barón corre hacia el río y una escena premonitoria de que será nuevamente atacado es la mirada maligna de los dos hijos del pastor y la complicidad tácita entre ellos cuando lo observan tumbado displicentemente tocando su flauta. Estos niños, educados en la más férrea disciplina, donde el placer o cualquier manifestación de espontaneidad está interdicta, contrastan notablemente con el carácter sensual del hijo del barón, que está acostado en el suelo, con su

agua, donde, al ver que no salía, lo rescatan, salvándole de ahogarse. Y tocan su flauta –simbolismo fálico que remite por asociación al acto masturbatorio prohibido a ellos y permitido al hijo del barón–. Después de este ataque, su madre decide abandonar al barón y marcharse a Italia. Le confiesa que se ha enamorado de otro hombre, que es cariñoso con ella y con los niños y que sólo había vuelto de ese país para darle una segunda oportunidad. Hermosa escena por el contraste entre la rigidez del ba-

BLANCA

no es querido por sus súbditos por su carácter despótico, su falta de piedad, su arbitrariedad, y es capaz por venganza de dejar a una familia de sus trabajadores sin sustento al sentirse desafiado. Su mujer está muy decepcionada con él y quiere abandonarlo porque no quiere que su hijo se críe en medio de la maldad que parece reinar en el lugar. Decide marcharse a Italia con su hijo para alejarse de ese malestar y vuelve después de un tiempo con una institutriz italiana que da un aire más espontáneo

pelo rubio ondulado y rizado, con aire apacible, disfrutando del sonido de su flauta, que despierta todo el odio de quienes ven desplegar-se delante de sus ojos una vida de disfrute sensual permitido con libertad a un hijo querido y mimado, al que no le controlan sus placeres, disfrute al que ellos nunca podrán tener acceso. La visión de una vida envidiada que tiene como espectadores a niños desposeídos del placer provoca un pasaje al acto violento, destructivo. Le roban al niño su flauta y le arrojan al

rón herido en su orgullo cuando escucha esta confesión de su mujer y la plasticidad y seguridad de ella, que no necesita endurecerse para hacer lo que desea.

La interferencia de un padre super-voico en exceso que transmite unos ideales castradores no sólo está presente en este padre, sino en otro personaje que tampoco perdona a su hijo un acto de rebelión justa frente al barón, acto que tiene como consecuencia que pierda su trabajo toda la familia y que se suicide

su padre. Los únicos momentos de ternura nos los proporciona un niño pequeño, hijo del pastor, que logra conmovirlo. Uno de esos momentos es cuando le pide permiso para curar a un pajarillo herido. Su padre le dice que eso implica hacerse responsable de él y le pregunta si luego lo dejará en libertad. El niño mira una jaula donde el padre tiene un pájaro cautivo y le interroga por él. Su padre contesta que ese pájaro nació en cautividad, pero el que él tiene herido está acostumbrado a estar en libertad. Si él es capaz de dejarle ir cuando esté curado, puede quedárselo hasta que se cure, pero él tendrá que ser su padre y su madre mientras tanto y le pregunta si está dispuesto a asumir esa responsabilidad. Los ojos del niño cuando asiente expresan una ternura arrebatadora que logra conmovir a su padre, quien retiene sus sentimientos y sólo podemos vislumbrar lo que siente por un casi imperceptible gesto de relajación de su dureza habitual.

Otra hija suya también es castigada a llevar una cinta blanca por díscola, desobediente de la disciplina que su padre impone. La humillación que su padre le hace pasar

delante de sus compañeros de clase desata su ansia de venganza y la lleva a cabo matando al pájaro que su padre tenía en la jaula y dejándoselo en el escritorio donde escribía sus sermones. Cuando él lo descubre intuye inmediatamente quién ha sido, pero reconoce en su hija su propia dureza y queda impotente para reaccionar frente a este acto. No hay ningún castigo por esto, sólo un silencio encubridor. Es como si las dos caras del superyó pudieran plasmarse en esta sucesión de acontecimientos. El superyó no sólo protege al yo, preservándolo del malestar posible del desorden de las pulsiones, sino que también ordena gozar. Su padre imagina quién ha matado al pajarillo, pero no reacciona castigando, sino con silencio, haciéndose eco del retorno de aquello que se quería proscribir y permitiéndolo.

Una niña del pueblo le confiesa al maestro con mucha angustia que ella tiene visiones premonitorias y que sabía antes de que sucediera lo que le pasaría al hijo del barón. Y ahora teme que le suceda algo terrible a otro niño discapacitado, hijo de una mujer que es el ama de

llaves del médico y que se presenta a relaciones sexuales con él. El maestro tranquiliza a la niña diciéndole que los sueños no siempre se cumplen, que sólo son sueños, pero cuando suceden los hechos que ella había vaticinado, el maestro denuncia a la policía lo que la niña le ha dicho. La policía cree que la niña miente y que sabía lo que los otros pensaban hacer por haberlo escuchado de los mismos niños. El maestro entonces comienza a atar cabos de los distintos delitos ocurridos en el pueblo. Empieza a relacionar la autoría de los accidentes con los niños. Se lo dice al pastor y éste reacciona inculcando al maestro de tener una mente perversa y amenazándolo con influir en las autoridades para dejarle sin su trabajo de maestro, pero no lo hace porque sabe que es posible que sea verdad que sus hijos sean los responsables de esos actos de sadismo. Con su acción y su silencio, los defiende.

Paradojas de una educación que insiste de manera excesiva en el logro de la virtud a expensas de la negación del placer, pero que no puede escapar de la presión de las

ciudad, más abierto a la diversidad. Las mujeres, sin embargo, no deciden nada, sólo obedecen, excepto la mujer del barón, que decide lo que quiere hacer con su vida. Por otra parte, no nos deja indiferentes la enorme riqueza gestual y expresiva de todos los personajes que participan en la película, especialmente los niños, que son capaces de mostrar la mayor ternura y la mayor crueldad porque lo que se les intenta coartar es la sexualidad justamente en el momento de la pubertad y adolescencia. Cuestión imposible, tanto como gobernar y educar –como señalaba Freud– cuando están en juego las pulsiones. No habría que olvidar –a propósito del clima asfixiante y opresivo de la educación que reciben estos niños– que el hambre del superyó no tiene límites a la hora de exigir renuncias, facilitando el retorno de lo reprimido a través de la crueldad. Pero lo más llamativo es cómo la fuerza de los ideales puede convertirse en un arma letal cuando éstos exigen el sacrificio en nombre del bien supremo, sea éste la virtud, el sentirse elegido por un ser

pulsiones, que a mayor represión de éstas, más desbordadas y salvajes se tornan. Por ejemplo, vemos al médico que cuando vuelve a su casa, mira a su hija de catorce años con mirada de deseo, mientras desatiende a su otro hijo pequeño y repudia de manera cruel a una mujer que había sido quien satisfacía sus necesidades de sexo, a quien echa de su casa para que no le estorbe el incesto con su hija.

Como contrapunto, el único padre que no parece responder a esta rigidez es el de la joven a la que pre-

tende el maestro. Cuando éste va a su casa a visitarla, el padre le dice que si quiere ser su novio, y si ella también quiere, tendrá que permitir que la joven ingenua vaya a la ciudad a conocer otras gentes durante un año, para que ella pueda elegir y evitar de ese modo que su compromiso sea producto de su falta de oportunidades y de su ignorancia.

Este contraste de actitudes muestra bastante bien la diferencia entre los hombres del pueblo –encerrados en su endogamia y falta de oportunidades– y el hombre de

superior, o la vida, como cuando el Dios del Antiguo Testamento exigía a Abraham el asesinato de su hijo como prueba de amor a Él, o como sucede en el amor de las madres y padres que están orgullosos de los atentados suicidas de sus hijos por una causa o, como en el caso de esta película, cuando se castiga con excesiva dureza a los hijos por su bien.

Claudia Truzzoli
 Presidenta de la Secció dones del Col·legi Oficial de Psicòlegs de Catalunya
 c.truzzoli@gmail.com

Seminario:

EL MRI (Palo Alto)

**TERAPIA BREVE:
Teoría, práctica y
supervisión**

29 y 30 de mayo de 2010

KARIN SCHLANGER

Directora del Centro de Terapia Breve del MRI de Palo Alto, California. Fundadora y Co-Directora del Centro Latino de Terapia Breve y de Entrenamiento de California en asociación

con la Escuela de Palo Alto. Psicóloga, Master of Science en Psicología Clínica, San Jose State University, California, Estados Unidos. Marriage and Family Therapy Licence, California, Estados Unidos. Docente invitada – Escuela de Negocios – Universidad de Stanford. Instructora adjunta – Psychiatry and Behavioral Sciences – Departamento de Psiquiatría - Universidad de Stanford. Es coautora con Richard Fisch de "Cambiando lo incambiable: la terapia breve en casos intimidantes" (2002). Herder, Barcelona.

HORARIO: Sábado 29 de 9 a 10 h. entrega de documentación de 10 a 14 h. y de 16 a 19 h. Domingo 30 de 10 a 14h.

LUGAR: Barcelona ciudad, se notificará a los inscritos.

INSCRIPCIONES:

Fecha máxima de inscripción 26 de mayo de 2010. Plazas limitadas, inscripción por orden de pago. Institut Gestalt, Verdi 94 bajos, Barcelona 08012

Telf.: 93 237 28 15 - ig@institutgestalt.com - www.institutgestalt.com

CONFERENCIA GRATUITA:

"El modelo del MRI (Palo Alto, California)"

Jueves 27 de mayo de 2010 a las 19,30h. al COPC Rocafort, 129, Barcelona.

ORGANIZA:

Área Estratégica del Institut Gestalt.

EN BARCELONA

PROGRAMA:

El Mental Research Institute (MRI) de Palo Alto es una referencia indiscutible de los principales avances en las ciencias de la comunicación humanas. El MRI fue fundado bajo la iniciativa de Don Jackson en 1959 y mantiene vivos los proyectos de Bateson, Jackson, Watzlawick y Weakland: el nacimiento de la Terapia Familiar, la influencia de M. Erickson, la aplicación al comportamiento humano de la Cibernética, la teoría Interaccional y el Constructivismo, creando el primer modelo de terapia familiar y más tarde el modelo de Terapia breve.

En este seminario, Karin Schlanger expondrá el modelo de terapia breve del MRI aportando técnicas específicas, así como soluciones estratégicas tanto para terapia individual, como de pareja o familiar.

El formato del seminario combinará teoría, terapia en vivo, supervisión de casos de los asistentes, así como videos con diferentes técnicas y estrategias.

PRECIO:

Fecha	PRECIO normal	PRECIO 30 % dto*
Hasta el 5/5/10	215 €	150 €
Desde el 6/5/10	260 €	180 €

*30 % de descuento para estudiantes, colegiados en el COPC, estudiantes y clientes del Institut Gestalt y miembros de entidades colaboradoras.

Altres/Otras Lectur@s

Contra la reducción científicista de la condición humana

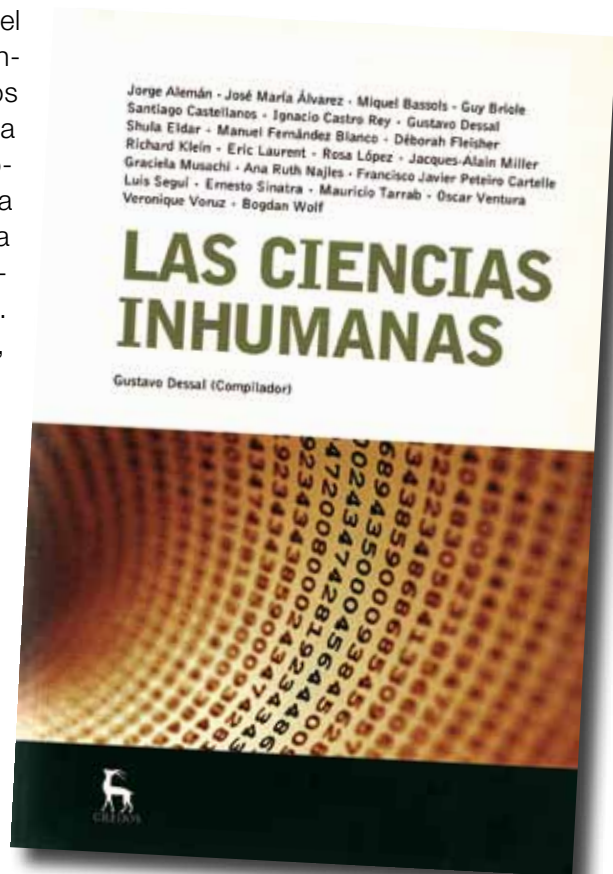
Carlos Rey
Col. 2508
carlosry@copc.cat

La Gobernanza es la moderna forma de gobernar globalizada que quiere sustituir la tradicional forma política de gobernar y que pretende borrar las diferencias entre lo público y lo privado. La gobernanza es una ideología neoliberal que predica la eficacia y eficiencia del utilitarismo económico. La gobernanza censura el pensamiento negativo porque hace del pensamiento positivo su pensamiento único. Lejos de buscar el consenso o la seducción, la gobernanza nos lleva al callejón sin salida del *es lo que hay*. La gobernanza se sirve de eufemismos sustituyendo la polisemia de las palabras por su homonimia. La gobernanza se autodefine como una manera de gobernar científica: ciencia de la felicidad. La gobernanza es joven, autoritaria e hija de M. Thatcher. Ella no dice gobernanza sino *governance*, como ordena y manda el *management*. La gobernanza es ateórica y acéfala. Es el pensamiento único sin un amo encarnado, pues su autoritarismo también está deslocalizado, y blindado por un sin número de mandos intermedios y el laberinto kafkiano de sus teleoperadoras. La gobernanza, o pensamiento único, es un delirio... de grandeza. Fue un *crak* hasta el 2007, después hizo *crak* (o *crec*, como se prefiera), dejándonos la depresión económica como consecuencia de su prepotencia. Resumiendo: la gobernanza quiso aumentar su *cash* y provocó un

crash. Y sin embargo... a pesar del *crash* y *crak* económico que ha provocado la gobernanza sin Ética, en nuestro parecementerio *psi*, el *seny català* no renuncia a mirarse en el espejo de la flema inglesa. Como no se ha podido controlar las contingencias del mercado se quiere controlar el riesgo de la subjetividad humana mediante el control de su cola: la conducta. Pero cuando la ciencia nada quiere saber de comprender la realidad sino de controlarla, eso ya no es ciencia sino cientifismo y el terapeuta un

evaluador para mayor gloria de la homogeneización, la pereza intelectual y la fobia a la relación terapéutica. Si en *la guerra fría* de los años cincuenta se psiquiatrizó la disidencia política, ahora, que nos regimos por los imperativos de *la guerra preventiva*, la *seguridad* se nos ofrece como alternativa a la *libertad* y sus riesgos. La evaluación y peritaje del riesgo se vuelven a plantear en términos que se creían derogados, como la *peligrosidad social*. Por ejemplo, Véronique Voruz, docente en Derecho y Criminología en la Universidad de Leicester (Inglaterra), nos dice que la mejor estrategia de resistencia a

la gobernanza sería dar cuenta de nuestra clínica, pues, si la histeria fue en su día un palo en la rueda del poder psiquiátrico, ahora, sólo hay que darse un paseo por los movimientos *pro-ana* o *pro-mia* que circulan en Internet para comprobar

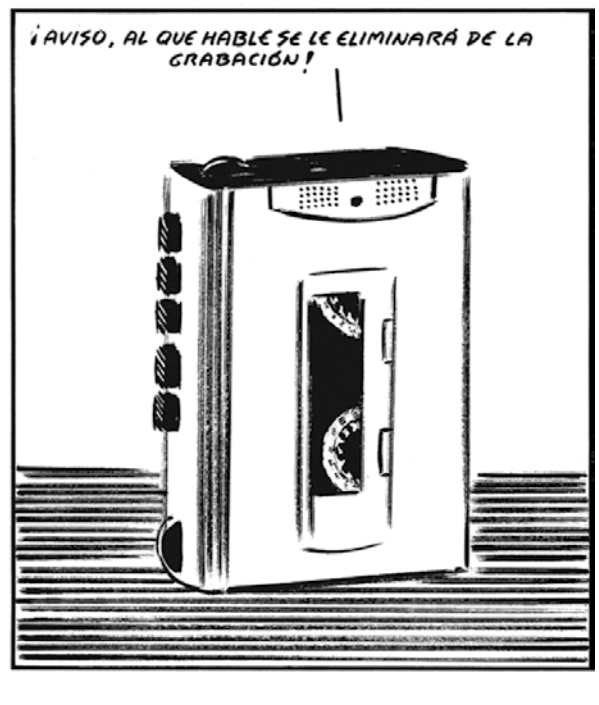

el desafío existente a un saber cerrado a entender que cuando las anoréxicas y bulímicas dicen querer ser princesas, esto nada tiene que ver con un trastorno de la alimentación. Idem de ídem para el desafío que representa la clínica del dolor y las fibromialgias. Dice esta autora: «En lo que concierne a la psiquiatría, poco importa la estructura de un sujeto, lo que importa es su nivel de riesgo: riesgo elevado, riesgo medio, riesgo bajo. La categoría sin riesgo no existe. (...) El objetivo de las estrategias gubernamentales contemporáneas no es llegar a la supervisión total de cada sujeto, sino identificar un profesional responsable de cada riesgo a fin de organizar una cultura de la sanción: ¡cada riesgo que se realiza es reenviado a un experto-culpable! (...) De hecho, cuando los sujetos no son capaces de responsabilizarse, la sanción será dirigida hacia los profesionales que han evaluado mal los riesgos». Si los llamados desordenes mentales están definidos por una estadística que quiere ser predictiva, esa normalidad ya es normativa. Se hace evidente que si el desorden no está referido a un orden natural, divino, ni científico ni consensuado, el orden mental de referencia es un *orden-o y mando*.

De todo eso y más es de lo que nos habla el potente libro **Las ciencias inhumanas**, compilación a cargo de Gustavo Dessal y publicado por Gredos (2009). Veintitrés voces, la mayoría profesionales *psi*, que se han atrevido a salir del parapeto del

nudo borromeo para denunciar la pretensión de la gobernanza por el tratamiento único: terapias tipificadas para trastornos formateados. Vaya por delante que la crítica no va dirigida a terapia alguna sino a la ideología o cientificismo que quiere imponer una en detrimento de las otras, en las guías y catálogos asistenciales públicos. Al fin y al cabo, tal como dice el especialista en evaluación de las psicoterapias Jean-Nicolas Despland, «Todos los estudios válidos en el plano metodológico muestran que, en términos de eficacia, todas las escuelas equivalen. El tipo de terapia, finalmente, es un parámetro poco importante para la curación. Lo determinante es, por una parte, dejar que el paciente elija y, por otra, la calidad del terapeuta cualquiera que sea su escuela». En el supuesto de que el futuro diseñado sea el tratamiento único, tenemos que preguntarnos si es éste el devenir que queremos.

Lejos de poder resumir este potente compendio de ensayos en contra del cientificismo y el tratamiento único, destacaré algunas ideas para estimular en el lector el detenido estudio que este libro se merece. Por ejemplo, el director del instituto de Psicoanálisis y Medicina y docente de la especialidad de Medicina Familiar y Comunitaria, Santiago Castellanos de Marcos, nos dice: «En una revisión realizada por Bandolier acerca de las

guías clínicas refiere que las “guías están proliferando y a menudo coexisten diferentes versiones de la misma guía y aunque deberían estar basadas en la mejor evidencia posible, en la mayoría de ellas no ocurre así... La moraleja final es que no podemos confiar ciegamente en ninguna guía sin antes realizar una valoración crítica sobre la metodología de elaboración y sobre la evidencia que sustentan sus recomendaciones.” En el campo de la Medicina esto es particularmente importante por el enorme conflicto de intereses económicos que en muchas ocasiones se origina. En el campo de la práctica de las psicoterapias también se produce un gran conflicto semejante, dado que las recomendaciones que emanan de los colegios profesionales están mediatizadas por las corrientes que los dirigen y no tanto por el rigor y la evidencia científica que hay detrás de las psicoterapias. Todos los estudios publicados sobre las psicoterapias, no solamente para las TCC, tienen defectos y errores muy gruesos para las exigencias del método científico. Las muestras son muy pequeñas, las poblaciones no son homogéneas, las variables a medir no están claramente definidas, tampoco las intervenciones terapéuticas se pueden considerar homogéneas, en la mayor parte de ellas no hay grupos de control y cuando los hay se basan en pacientes en lista de espera, lo que distorsiona los resultados del ensayo, y por supuesto no se realizan a doble ciego dado que no es posible. Si los estudios publicados tienen esos problemas, los sistemas de evaluación que las administraciones utilizan para medir las actividades de los centros de salud mental o los servicios de psiquiatría de los hospitales no tienen nada que ver ni con la ciencia ni con su evidencia. Más bien responden a la lógica del control y el ahorro de costes, a la lógica de la gestión, que es un asunto completamente diferente, a veces opuesto a los rigores de la ciencia. (...) Lo que sucede es que las exigencias metodológicas y la práctica clínica basadas en el método de la investigación científica son incompatibles e imposibles de aplicar a las terapias de la palabra. Las bases metodológicas son aplicables a la investigación de los psicofármacos, pero no a la psicoterapia. Las terapias de la palabra no pueden realizar estudios experimentales controlados a doble y triple ciego porque supondrían que ni el paciente ni el terapeuta tendrían que saber el tratamiento que están utilizando, y esto no es posible. (...) En el campo de subjetividad no

puede aplicarse con rigor la evidencia científica, es un imposible».

Y nuestro colega Oscar Ventura nos dice: «El fraude amenaza la confianza pública en la ciencia, y en el caso de las investigaciones biomédicas y psicológicas o de investigaciones mixtas entre ambas disciplinas puede generar cambios en los actos médicos y en las políticas de salud con irreparables consecuencias sociales. Tal vez uno de los casos paradigmáticos que han llegado, y en cierto sentido de una forma muy sesgada a la opinión pública es el del doctor Stephen Breuning, psicólogo de profesión, que publicó varios estudios entre 1980 y 1984 acerca del uso de medicamentos para controlar la hiperactividad en niños con retardo mental. Trabajaba en el Centro Regional Coldwater para Trastornos del Desarrollo en Michigan y en la Universidad de Pittsburg. Basados supuestamente en cientos de sujetos humanos, los estudios mostraban que los estimulantes eran más efectivos que los tranquilizantes en el control de la hiperactividad en estos pacientes. Su trabajo tuvo enorme influencia e incluso llegó a cambiar políticas estatales acerca del tratamiento de estos niños. Una investigación del Instituto Nacional de la Salud en EE.UU realizada en mayo de 1987 demostró que Breuning había falsificado los datos, ya que ninguno de sus estudios de tratamiento

psicofarmacológico se había realizado efectivamente, y los complejos y rigurosos métodos empleados jamás habían sido utilizados».

En su elogio a la locura, José María Álvarez escribe: «El estudio de la psicopatología arrastra desde tiempo inmemorial el lastre de las relaciones mente-cuerpo. Por más que sepamos de su interrelación, de su recíproca afectación, se necesita mucha osadía para explicar cómo una alteración de la química cerebral hace a aquel loco oír tal palabra y no otra, o a ese fóbico angustiarse ante las cucarachas. Wilhelm Griesinger, a quien tanto mencionan los historiadores de la psiquiatría biológica, escribió: “Ni el materialismo, que pretende explicar todos los actos psíquicos por medio de la materia, ni el espiritualismo, que intenta explicar la materia por medio del alma, nos dan una idea exacta de lo que ocurre en el alma. Y por otro lado aunque llegásemos a saber todo lo que se produce en el cerebro cuando está en plena actividad, aunque descubriésemos todos los secretos de la química, de la electricidad, etcétera, ¿de qué nos serviría? Oscilaciones, y vibraciones, electricidad y mecánica, todo ello no es un estado del alma, ni un pensamiento. Pero ¿cómo podrían estos hechos transformarse en hechos mentales? Este problema no tendrá jamás solución para el hombre; ¡y creo que, aunque un ángel bajase del cielo para explicarnos este mis-

terio, nuestra sola inteligencia no sería capaz de asimilarlo!”»

Francisco Javier Peteiro Cartelle, doctor en Medicina y jefe de sección de análisis clínicos del Complejo Hospitalario Universitario Juan Canalejo de A Coruña y Manuel Fernández Blanco, psicoanalista, Psicólogo especialista en Psicología Clínica del Servicio de Psiquiatría del hospital antes citado, nos dicen: «Si desde lo que se hace aquí y ahora se intenta explicar lo aún no alcanzado por la ciencia o lo que está fuera de su ámbito, no se hace ciencia sino cientificismo. El cientificismo trata de ir más allá de la ciencia. (...) El comportamiento humano es complejo. Aproximarse a él desde la ciencia significa aceptar la enorme magnitud del problema. Existen brillantes científicos y centros de investigación en todo el mundo que centran sus líneas en distintos aspectos del desarrollo cognitivo y del comportamiento humano. Ninguno de ellos es tan poco serio como para reducir todo el potencial de un individuo a un índice como el coeficiente intelectual. Pero ahí está, definiendo futuros, porque nadie calificado de tonto en ese test llegará a nada... (...) Así como la inteligencia se cosificó en el CI las enfermedades psiquiátricas se han cosificado con los criterios DSM. Y el miedo que supone el trastorno psiquiátrico se ha extendido a todos los órdenes de comportamiento, cosificándolos también bajo las pertinentes etiquetas, a las que corresponderán los pertinentes fármacos. (...) Aunque se suele diferenciar entre la ciencia como algo neutro y su aplicación como algo sujeto a la discusión ética y a la decisión política, las fronteras no están ni mucho menos claras. (...) El ser humano, como sujeto, es inaccesible a la ciencia. La ciencia puede influir sobre él, transformarlo e incluso anularlo o matarlo, pero no predecirlo. (...) El ensayo clínico aleatorizado y efectuado a doble ciego se ha convertido en el enfoque idóneo de lo que se ha venido en llamar medicina basada en la evidencia o prueba». Pero si la MBE «es una aproximación científica su aplicación directa al paciente concreto no lo es. Por el contrario, la MBE ha contribuido a una visión no científica, sino cientificista de la relación médica porque, sustituyendo al enfermo por la enfermedad, ontologiza ésta anulando a aquél. (...) La enfermedad pasa a ser así en cierto modo algo sobrenatural al ser humano y no consustancial a su naturaleza. (...) Ontologizar la enfermedad implica además una medicalización de lo normal. Una vez

que una enfermedad se trata desde la perspectiva de la colectividad se pueden identificar factores de riesgo sobre los que intervenir y señales ante las que actuar de forma intervencionista. (...) Un marcador pronóstico, en ausencia de síntomas y signos de enfermedad, se convierte en enfermedad en la práctica. (...) Ese olvido del sujeto se da también cuando, ignorando todo su conexo biológico y biográfico, se le considera mero portador de una enfermedad sometida a protocolo. (...) Es sorprendente que el efecto placebo, tenido en cuenta en cualquier estudio riguroso, sea casi ignorado en la práctica clínica, centrada cada vez más en lo visual, sea imagen, o número, y en el fármaco. Se ha olvidado, en gran medida, el valor terapéutico de la comunicación humana. (...) Al ontologizar la enfermedad psiquiátrica, se hace hincapié en lo biológico frente a lo biográfico, pero el DSM no tiene nada de biológico ni de biográfico, es una mera descripción de conjuntos de síntomas. (...) La ciencia se ocupa de lo empírico. Si es pensable otra realidad, no lo es exclusivamente desde el ámbito del método científico. (...) No basta con ser científico ni con utilizar términos científicos en una discusión sobre problemas aún no resueltos para hacer ciencia. Hay que respetar los límites. Si se traspasan, como es en este caso, queda un científicismo esencial, cuya única diferencia con otros científicisms reside en apoyar una creencia religiosa. (...) Si se trata de discutir sobre la ley de la memoria histórica, o sobre las políticas sociales, hay debate, pero cuando se trata de leyes que afectan a la salud o a la regulación de las prácticas clínicas, hay unanimidad. Esto es auténticamente inquietante. Demuestra que en la época del ateísmo generalizado, el nuevo Dios es la ciencia. Lo dice la ciencia, amén. La ciencia es el Otro absoluto de nuestros tiempos, es un fetiche. Por eso un argumento del tipo "eso es científico" sirve para avalar cualquier cosa: un cambio legislativo pero también un yogur. Por el contrario, decir de algo que "no es científico" o que "no tiene base científica", supone la descalificación absoluta. Es muy preocupante porque asistimos a un escenario en que izquierda y derecha se diluyen cuando se trata de ciencia. Esto tiene consecuencias. (...) El ideal de la ciencia, del lenguaje científico es el lenguaje matemático, la pretensión de que todo lo real puede reducirse a una fórmula matemática. Y esto es así por una razón: el lenguaje matemático no distingue el enunciado de la enunciación. Es un lenguaje unívoco, ajeno a la posibilidad de me-

táfora, ajeno al malentendido. Éste es el objetivo de la ciencia: constituir un lenguaje refractario a los efectos de sentido. La aspiración de la ciencia es constituir un saber sin sujeto, un saber acéfalo. Y esto es a lo que nos enfrentamos cuando se postula a las TCC como única práctica psicoterapéutica científica para el tratamiento del sufrimiento psíquico, con el apoyo de la medicación. Es la aspiración a que el elemento subjetivo, inherente a lo mental, pueda ser eliminado y sustituido por fórmulas estandarizadas válidas para todos. El diseño de un modelo de sociedad acorde con la ciencia, que muy frecuentemente es pseudociencia, es el presagio de un nuevo autoritarismo. (...) ¿A qué nos conduce el afán por la clasificación estadística y la evaluación generalizada? Nos conduce a la agrupación de los mismos con los mismos, a la distribución de los sujetos basándose en el resultado de la evaluación. Esto instala y generaliza en la civilización el universo del campo de concentración. La evaluación va de la mano de la segregación. (...) Los intentos de regulación, basados en el científicismo, nos conducen a un modelo de sociedad y de vida insostenible. Por eso tenemos el deber ético, ya que tenemos los recursos epistémicos y clínicos para ello, de denunciar a las falsas ciencias y su injerencia en nuestras vidas».

«Estamos pasando por tiempos difíciles en los que no se puede hablar ni callar sin peligro». Dixit Juan Luis Vives a Erasmo de Rotterdam. ¡No al TAI!

Formación de Formadores: desarrollo de habilidades directivas

OBJETIVOS DEL CURSO:

- Desarrollo de las competencias personales y profesionales del formador.
- Entrenamiento en el diseño e implementación de planes de formación.
- Formación, gestión y dirección de equipos de alto rendimiento

METODOLOGÍA DOCENTE:

práctica y participativa.

ACREDITACIONES:

Curso reconocido como Máster Profesional por la Universitat de Barcelona con **35 ECTS**

INFORMACIÓN Y PREINSCRIPCIONES:

938 64 88 66 - Prosform SL - direccio@prosform.es

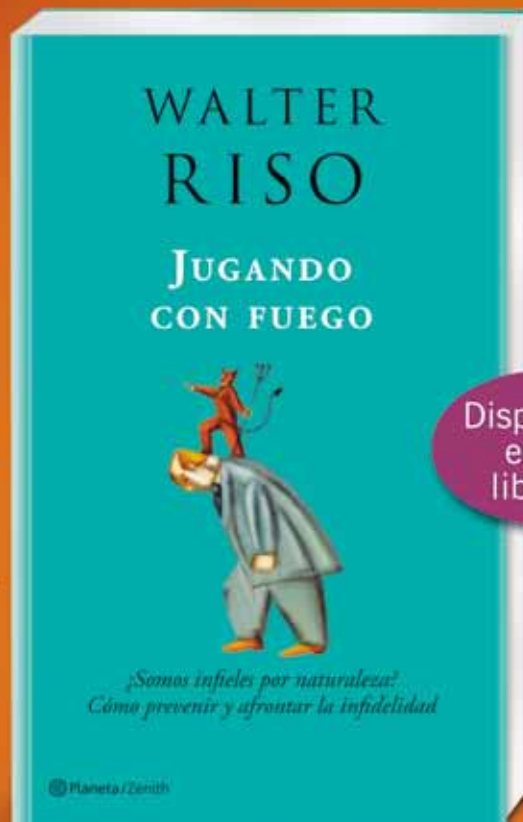
Más información en la web:

www.masterformacio.com

*¿Somos infieles
por naturaleza?*

*Más del 50% de
la población
occidental es infiel,
lo ha sido o lo será.*

*Descubre cómo
prevenir y afrontar
la infidelidad?*

Disponible
en tu
librería

Màster en Psicologia Analítica

Fundació
Doctor Robert

UAB CASA CONVALESCÈNCIA

Organitza:
INSTITUT C.G. Jung
Barcelona

En conveni amb la
Fundació Robert
Universitat Autònoma de Barcelona
(Títol d'aquesta Universitat)

- Els crèdits concedits formen part de la formació com **Analistes i Psicoterapeutes d'Orientació Junguiana**

5a PROMOCIÓ (UAB) - INICI: Octubre 2010

Informació i sol·licitud de plaça:

Dr. Pere Segura – peresf@institutcgjungbcn.cat
Tel. 649485831 – <http://www.institutcgjungbcn.cat>

 scritc

Societat Catalana de
Recerca i Teràpia del
Comportament

Workshop:

“Avaluació i tractament de la ira”
Organitza: Societat Catalana de
Recerca i Teràpia del Comportament

A càrrec de: Dr. Raymond W. Novaco. Psychology & Social
Behavior Department. University of California. Irvine (U.S.A)

Data: Dijous 13 de maig de 2010, de 10 a 14 i de 16 a 19 h

Traducció simultània. Certificat d'assistència.

Lloc: Palau de les Hores. Campus Mundet
Universitat de Barcelona
Passeig de la Vall d'Hebron, 171 - Barcelona (08035)

Preus (inclou documentació i esmorzar):

Socis de la SCRITC.....150 euros
No socis..... 200 euros
Estudiants de llicenciatura.....80 euros

Més Informació:

www.scritc.org - info@scritc.org
Telèfon: 618.62.23.23
(Dilluns i dimecres de 15:30 a 18 hores)

 scritc

Societat Catalana de
Recerca i Teràpia del
Comportament

Reunió Anual de la Societat Catalana de Recerca i Teràpia del Comportament

DATA: Divendres 14 de maig de 2010

LLOC: Palau de les Hores.
Campus Mundet-Universitat de Barcelona
Passeig de la Vall d'Hebron, 171 - Barcelona (08035)

TAULES RODONES:

TRASTORNS AFECTIUS: Actualitzacions i Tractament en la
Infància, l'Adolescència i l'Edat adulta
Avenços en la Recerca Bàsica i Genètica sobre els Trastorns
d'Ansietat, l'Estrès i la Depressió

MASTERCLASS:
Teràpia Cognitivoconductual i Tecnologies de la Informació i de la
Comunicació

CONFERÈNCIES:
“Anger and Psychopatologia” (traducció simultània), Raymond W.
Novaco. Psychology & Social Behavior Department. University of
California. Irvine (U.S.A)
Noves Tecnologies, factors de risc i psicopatologia. Josep Toro.
Universitat de Barcelona

CARTELLS: amb premi al millor cartell presentat

Més informació: www.scritc.org - info@scritc.org
Telèfon: 618.62.23.23 (Dilluns i dimecres de 15.30 a 18 hores)

PREUS:

	Jornada		Jornada i Workshop	
	Fins al 30.04.10	Després	Fins al 30.04.10	Després
Socis SCRITC	60 euros	90 euros	178 euros	204 euros
No socis	110 euros	140 euros	264 euros	289 euros
Estudiants	50 euros	80 euros	110 euros	136 euros

Els preus inclouen l'esmorzar i el dinar del dia de la reunió anual

Properes Activitats

SECCIÓ DE PSICOLOGIA CLÍNICA I DE LA SALUT

La Secció de Psicologia Clínica i de la Salut
organitza la presentació del llibre

HORMONAS VS. NEURONAS

de Marta Chemes i José Pérez Bahamonde

Presentarà l'acte David Miquel. President de la Secció de Psicologia Clínica i de la Salut

Este libro es parte de la secuencia natural del coloquio abierto en el primer tomo de "Ser Feliz y/o Tener Razón". Puesto en una mesa es el "delicado plato que sigue a la entrada". "Hormonas vs. Neuronas" nos sorprende abriendo nuevos y antiguos modos de sentir/pensar los vínculos. En clave de Psicología de la Comunicación, estimula "hormonalmente" la predisposición de quien lee, a re-crear las relaciones de todos los días; Invita "neuronalmente" a pensar/experimentar el asombro de una nueva mirada sobre quienes constituyen nuestros amores cotidianos. Es muy recomendable, "integrarse" a esta obra: Hacerla propia.

Sus autores, son un puente entre nosotros y nuestro mundo. Y es bueno que continúe! Joaquín Martínez Gómez Lic. en Psicología-UnivValencia-España.

Dimecres 2 de juny de 2010 a les 19 hores a la sala d'actes del COPC

SECCIÓ DE PSICOLOGIA JURÍDICA

La Secció de Psicologia Jurídica organitza els Taller de Casos

La protección de los niños y niñas frente a la victimización secundaria

Nuevas perspectivas en la gestión judicial de los conflictos familiares

José Luis Utrera. Magistrat de Malaga

15 d'abril de 2010 a les 19 hores

Al mes de maig en lloc de Taller de casos:

6 de maig **Jornada Victimologia del desenvolupament: investigació, intervenció i protecció jurídica dels menors d'edat**, inscripció gratuïta. **Activitat vàlida com a activitat formativa del TIP**

http://www.copc.cat/component/option,com_attend_events/task,view/Itemid,358/id,91/

L'avaluació del risc i els programes d'intervenció a justícia juvenil

A càrrec d'Andreu Estany Ricard

Dijous 17 de juny de 2010 a les 19 hores a la Sala d'actes del COPC

Confirmar l'assistència a Isabel Clemente, telèfon 932 478 650 ext. 1 o a l'adreça electrònica seccio@copc.cat

Activitat vàlida com a activitat formativa del TIP

CURS - taller:

LA HIPNOSI EN CASOS D'ANSIETAT I ESTRÉS

Divendres dies 11 de juny de 2010 de 16 a 21 h al COPC

Places limitades a 25 persones

RESENTACIÓ

La hipnosi clínica augmenta i facilita la intervenció terapèutica en els trastorns d'ansietat. S'ha constatat que la utilització d'aquesta eina ajuda a incrementar l'efectivitat de les intervencions practicades amb la persona que pateix ansietat funcional.

En hipnosi clínica es proporciona l'augment de consciència que facilita l'enteniment del trastorn i el seu funcionament. De la mateixa manera que s'ha observat una reducció de les resistències que dificultarien la resolució del problema, elevant el nivell d'èxit dels tractaments aplicats.

La hipnosi clínica afavoreix la intervenció terapèutica i col·labora en la reducció de la simptomatologia manifestada per la persona que els pateix.

La hipnosi, però, és més que una eina terapèutica: és un marc conceptual de intervenció global, és una posada en escena; requereix d'un escenògraf, un escenari i uns actors. La hipnosi és interacció dinàmica entre l'actor principal (pacient/client) i l'apuntador (psicòleg). L'apuntador suggereix i guia, i l'actor construeix i crea. La hipnosi és art.

COORDINADORA: Maria José Serrano Fernández, Coordinadora del Grup de Treball d'Hipnosi clínica de la secció de psicologia clínica i de la salut del COPC

DOCENTS: Reyes Arcos Escribano i Olga Prieto Prieto,

Col·legi Oficial de
Psicòlegs de Catalunya

LLOC DE REALITZACIÓ: COPC

TALLER ADREÇAT A:

Psicòlegs clínics, psicòlegs de la salut, o metges

SECRETARIA I INSCRIPCIONS

Isabel Clemente. Telèfon: 932 478 650 (ext. 1)

A.e.: seccio@copc.cat Més informació a www.copc.org

Les places són limitades a 25 i seran assignades per rigorós ordre de sol·licitud i pagament:

PREU:

30 € Membres de la Secció de psicologia clínica i de la salut del COPC.

40 € Membres del COPC.

60 € Resta d'inscrits.

Col·legi Oficial de
Psicòlegs de Catalunya

**Organitza: Secció de Psicologia Clínica i de la Salut
del Col·legi Oficial de Psicòlegs de Catalunya**

**“Activitat de formació continuada considerada d’interès per
al desenvolupament de la carrera professional dels
psicòlegs clínics pel Col·legi Oficial de Psicòlegs de Catalunya.”**

V Cicle de sessions clíniques 2010

**Cicle considerat d’interès sanitari per
l’Institut d’Estudis de la Salut**

La Secció de Psicologia Clínica i de la Salut es complau de poder presentar aquest 5è cicle de “sessions clíniques” i agraeix a tots els assistents i ponents que fan possible iniciatives com aquesta en el COPC.

L’objectiu principal de les “Sessions clíniques” és apropar als membres de la secció en particular i als col·legiats en general, a les diferents formes d’entendre el trastorn, els seus abordatges i les característiques més destacades de la mà d’experts en cada patologia.

Les “Sessions clíniques” són una plataforma de difusió d’informació, estudi, formació contínua - actualització, difusió de coneixements i d’abordatges específics per als diferents tipus de trastorns clínics existents i les seves realitats.

Tots aquells col·legiats que volguessin col·laborar amb la Secció de Clínica i de la Salut i desenvolupar o tractar algun tema que cregui que és d’interès per la resta de membres de la secció de clínica, no dubti a posar-se en contacte amb la secció de cara a properes edicions.

Després de l’èxit d’assistència i l’interès despertat, ens complau presentar-vos les sessions clíniques del V cicle 2010:

II.- MALALTIA DE PARKINSON: ACTUALITZACIÓ AMB EL DISAGNÒSTIC I ABORDATGE TERAPÈUTIC

Dimecres, 14* d’abril de 2010, de 19’00 a 21’30h.

“Simptomatologia motora i no motora a la Malaltia de Parkinson idiopàtica: avenços en el diagnòstic i noves alternatives terapèutiques”. **Dra. Lourdes Ispierto.** Neuròloga. Badalona Serveis Assistencials. Servei de Medicina Interna Hospital Municipal de Badalona. Unitat de Demències Centre Socio-sanitari El Carme. Investigadora de la Unitat de Trastorns del Moviment de l’Hospital Germans Trias i Pujol.

“Neuropsicologia en la Malaltia de Parkinson: avaluació i funció del neuropsicòleg en la detecció de candidats a estimulació cerebral profunda”. **Dra. Cynthia Cáceres.** Psicòloga Clínica. Neuropsicòloga. Servei de Neurologia de l’Hospital Universitari Germans Trias i Pujol. **Sra. Sílvia Martínez.** Neuropsicòloga. Servei de Neurologia de l’Hospital Universitari Germans Trias i Pujol.

Moderadora: **Dúnia Pèrdrix,** Psicòloga Clínica i Vocal de la junta de la Secció de Psicologia Clínica i de la Salut

III.- EL MENOR MADUR: PREPARAT PER DECIDIR?

Dimecres, 12* de maig de 2010, de 19’00 a 21’30h.

Introducció: El menor madur és un terme per a designar als adolescents menors d’edat des del punt de vista legal, però amb capacitat suficient per a involucrar-se en la presa

de decisions, tant sanitàries, com d’altre tipus. El terme adquireix cada vegada més importància, donada la participació activa que tenen els adolescents en la nostra societat, i el dret a la informació sanitària dels pacients. A diferència del que succeeix en el pacient adult a qui se li suposa la capacitat d’autonomia, en els menors ha de demostrar-se la seva capacitat i maduresa, i aquesta verificació és competència del professional responsable del pacient. En aquesta sessió clínica es plantejaran una sèrie de preguntes i problemes freqüents en la pràctica clínica amb adolescents i farem una sèrie de consideracions sobre el menor madur, les decisions sanitàries, la deontologia i la legislació sanitària.

“El menor madur. Les decisions sanitàries en el nen i l’adolescent”. **Dr. Sabel Gabaldón.** Psiquiatre. Mestratge en Bioètica. Cap de Secció de Psiquiatria de l’Hospital Sant Joan de Déu.

“Aspectes ètics i legals en el menor madur en l’àmbit sanitari: marc general” **Dra. Núria Terribas.** Jurista. Directora de l’Institut Borja de Bioètica i del Mestratge Universitari en Bioètica de la Universitat Ramon Llull (URL). Membre del Comitè de Bioètica de Catalunya.

“Implicacions ètiques i jurídiques en la interrupció voluntària de l’embaràs en menors” **Dra. Rosa Ros.** Centre Jove d’Anticoncepció i Sexualitat (CJAS). Associació de P. F. de Catalunya i Balears.

Moderador: Joaquim Puntí. Psicòleg clínic. Hospital de Dia d'adolescents en Salut Mental Parc Taulí. Vicepresident de la Secció de Psicologia Clínica i de la Salut.

IV.- PSICOPATOLOGIA I EL FET MIGRATORI

Dimecres, 09* de juny de 2010, de 19'00 a 21'30h.

“Presentació del SATMI (Servei d'atenció a la Migració en Salut Mental) del Parc Sanitari Sant Joan de Déu”. Laia Martín. Psicòloga Especialista en Psicologia Clínica y Psicoterapeuta, Unitat d'Aguts del Parc Sanitari Sant Joan de Déu.

“Psicopatología, context i possibilitats d'abordatge”. Lola Aparicio. Psicòloga Especialista en Psicologia Clínica y Psicoterapeuta. Hospital de Dia Poble Sec y SATMI del Parc Sanitari Sant Joan de Déu.

“Adolescència i migració. Presentació d'un cas clínic”. Grushenka Comas. Psicòloga Especialista en Psicologia Clínica y Psicoterapeuta, Programa TLP (Trastorn Límit de la Personalitat) i SATMI del Parc Sanitari Sant Joan de Déu.

Moderadora: Cristina Carbó. Psicòloga especialista en Psicologia Clínica i especialista en psicoteràpia. Vocal de la Secció de Psicologia Clínica i de la Salut.

V.- ACTUALITZACIÓ EN PSICOFARMACOLOGIA INFANTIL.

Dimecres, 22* de setembre de 2010, de 19'00 a 21'30h. A càrrec de Joaquim Puntí, psicòleg clínic

VI.- ACTUALITZACIÓ EN PSICOFARMACOLOGIA D'ADULTS

Dimecres, 20* d'octubre de 2010, de 19'00 a 21'30h. A càrrec de Judit Gallego psicòloga Clínica

VII.- ABORDATGE DEL TRASTORN MENTAL EN PERSONES AMB DISCAPACITAT INTEL·LECTUAL

Dimecres, 17* de novembre de 2010, de 19'00 a 21'30h. A càrrec de Cristina Carbó psicòloga Clínica

VIII.- TRASTORNS DE L'APRENENTATGE

Dimecres, 1* de desembre de 2010, de 19'00 a 21'30h. A càrrec de Joaquim Puntí psicòleg clínic

L'assistència a un 80% dels actes del V cicle de “Sessions Clíniques” 2010 donarà accés a obtenir un certificat d'assistència al finalitzar el programa.

Cicle reconegut d'interès sanitari per l'Institut d'Estudis de la Salut (IES) del Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya.

Cicle de formació continuada considerada d'interès per al desenvolupament de la carrera professional dels psicòlegs clínics pel Col·legi Oficial de Psicòlegs de Catalunya.

Es preferible verificar el dia de la sessió en la web: www.copc.cat atès que es poden produir canvis de força major aliens a la organització i sigui necessari canviar el dia de la sessió clínica.

Col·legi Oficial de
Psicòlegs de Catalunya

**Organitza: Secció de Psicologia
Clínica i de la Salut del Col·legi Oficial
de Psicòlegs de Catalunya**

**“Jornada de formació continuada
considerada d'interès per al
desenvolupament de la carrera professional
dels psicòlegs clínics pel Col·legi Oficial
de Psicòlegs de Catalunya.”**

**16 d'abril de 2010
XIII Jornada d'actualització
clínica i de la salut**

**DEPRESSIÓ
INFANTIL I JUVENIL:
característiques
clíniques i tractament**

Jornada reconeguda d'interès sanitari per l'Institut d'Estudis de la Salut

Col·legi Oficial de
Psicòlegs de Catalunya

Organitza: Grup de Treball d'Adolescència i Clínica de la Secció de Psicologia Clínica i de la Salut

Sol·licitat el reconeixement d'interès sanitari, a l'Institut d'Estudis de la Salut
(IES) del Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya, del cicle.

Cicle coordinat i moderat per: **Mario Izcovich**.

I Cicle d'"Experiències sobre la intervenció amb adolescents"

Des de fa anys, l'adolescència i els adolescents qüestionen als adults. Són molts els professionals que estan interessats en trobar un espai per compartir i abordar les manifestacions clíniques de l'adolescència en la nostra època, així com també en trobar fórmules noves i creatives d'abordatge en els adolescents.

Proposem un espai on reflexionar, aprendre, elaborar i que a més a més ens serveixi per esbrinar interrogants que ens ajudin en la nostra tasca.

Per això convidem a un grup de professionals amb experiència en aquest camp, per compartir la seva praxi mitjançant la presentació de vinyetes clíniques, per tal que ens il·luminin una mica més el camí.

III.- "ELS ADOLESCENTS I LES SEVES DITES"

Dijous, 8 d'abril a les 20 h

Tercera sessió: a càrrec de **Susana Brignoni**, psicòloga clínica, psicoanalista, coordinadora del Servei d'atenció a nens i adolescents tutelats de la Fundació Nou Barris, i **Carne Rabadán**, psicòloga, psicopedagoga de l'Institut "El Castell" (Esparreguera).

IV.- "LA CLÍNICA A L'ESCOLA"

Dijous, 15 d'abril a les 20 h

Quarta sessió: A càrrec de **Josep Amorós**, psicòleg, coordinador de l'equip del Servei Educatiu Específic per a Alumnes amb Trastorns del Desenvolupament i la Conducta (SEETDIC), Barcelona ciutat – CEEM Vil·la Joana, i **Elena Serra**, psicòloga, especialista en Psicologia Clínica. Servei de Psicologia de l'Escola Brianxa (Tordera), centre concertat per la Generalitat de Catalunya.

V.- "ELS ADOLESCENTS I ELS PARES"

Dijous, 29 d'abril a les 20 h

Cinquena sessió a càrrec de **Ana Kipen**, psicòloga, psicoanalista, autora del llibre "Maltrato un permiso milenario"; **Maribel Rodríguez**, psicòloga, especialista en Psicologia Clínica. Psicoterapeuta membre de la FEAP. Formadora en escoles de pares. Supervisora i formadora de psicoterapeutes infantils i d'adolescents, i **Vladimir Reinhardt**, psicòleg, coordinador d'escoles de pares. Formador de la Federació de Ampas de Catalunya (FaPaC),

VI.- "CONCLUSIONS DEL CICLE"

Dijous, 13 de maig a les 20 h

Sessió de clausura, a càrrec de **Mario Izcovich**, psicòleg, psicoanalista, responsable de l'àrea d'adolescents de l'Institut de la Infància de Barcelona. Coordinador del GT adolescència i clínica del COPC. Autor del llibre "Tiempo de transformación" i coautor del llibre "Exercir l'autoritat a l'adolescència".

L'assistència a un 80% dels actes del I cicle de I Cicle d'"Experiències sobre la intervenció amb adolescents" 2010 donarà accés a obtenir un certificat d'assistència al finalitzar el programa.

Es prega confirmació a l'acte a Isabel Clemente per telèfon 932478650 ext 1 o per c.e a: seccio@copc.cat

SECCIÓ DE PSICOLOGIA DE L'EDUCACIÓ

DIMARTS D'EDUCATIVA DEL COPC

Sessions d'actualització

Any 2010

Les sessions dels **Dimarts d'Educativa** són sessions de reciclatge i **actualització**; impliquen que el diàleg ponents –assistents s'estableixi sobre una base d'adequats coneixements sobre el tema per part de tothom.

Es faran propostes noves, s'obriran línies d'intervenció professional amb perspectiva de futur, s'estudiaran casos, es presentaran dades actuals, es debatran les propostes segons les temàtiques de cada dimarts.

Horari: **dimarts de 18'30 h a 21 h** (nou horari).

Per a un correcte funcionament, us preguem que tingueu en compte els punts següents:

- Passats uns 5 minuts inicials de cortesia, a les 18 h 35' no es permetrà l'accés a la sala.
- Els col·legiats que aspirin al certificat d'assistència (un 80% de les sessions) han de signar l'assistència a l'inici de la sessió (abans de les 18 h 15') i també al final (a partir de les 20 h 45'), així com lliurar el full d'avaluació.

ABRIL - DESEMBRE 2010 LA PSICOLOGIA DE L'EDUCACIÓ: Temes de debat

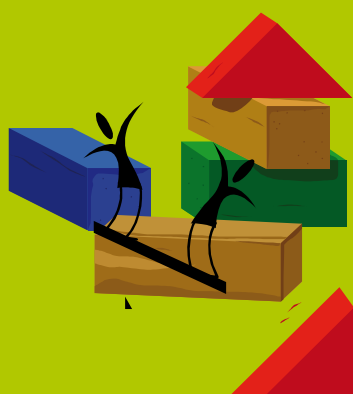
MES	DIA	Coordinador	Professional	TEMÀTICA	Descriptius
abril	20	Joaquim Serrabona	Pablo Bottini	El joc corporal com a vincle del desenvolupament	El joc a El i EP, factor clau en el desenvolupament mental i psíquic dels nens/es
maig	4	Leopold Carreras	Flavio Castiglione	Valoració psicopedagògica amb alumnes d'altres capacitats	Últims avenços per accelerar la valoració de les altes capacitats
Maig	18	Xavier Pérez	Carles Perellada Mercè Traveset	Pedagogia Sistèmica i la seva aplicació als contextos actuals	Una nova manera de mirar i entendre el fet educatiu
juny	1	Carme Civit	Imma Cases	Competències personals dels professionals de l'educació	Eines personals dels docents, habilitats comunicació, aprenentatge emocional, tècniques d'interiorització
octubre	5	Anna Martorell	Ana Martorell Joan Riart	L'estrès laboral docent: La tensió psíquica. Ansietat. Tècniques personals	Augmenta l'estrès? Què fem als centres educatius per paliar l'estrès?
octubre	19	Joan Riart	Pau López Vicente	Competències bàsiques i Orientació psicopedagògica	Ho lliguem d'alguna manera?
novembre	9	Mireia Sanz	Leopold Carreras Mireia Sanz	Rol, perfil i funcions de l'orientador educatiu ara i aquí i a Europa	Canvis recents i situació en Europa
desembre	14	Joan Riart Grup Treball Orientació VPO	Anna Soms Cecília Cadenas Joan Riart	L'Orientació Acadèmica i Vocacional des de la Primària	Cal fer-la? Com s'ha d'entendre? Variables noves en la OVPO

2'30 h per 12 sessions /any = 30 hores de reciclatge

Sessions acollides al Pla de Formació de la Generalitat de Catalunya

LA PSICOMOTRICITAT: ATENCIÓ A LA DIVERSITAT EN LA INFÀNCIA DINS L'ÀMBIT EDUCATIU, SOCIAL I DE LA SALUT

16-17 abril 2010

Aportacions de la psicomotricitat en els trastorns de la infància

EXPERIÈNCIES I REFLEXIONS A L'ENTORN DE LA PSICOMOTRICITAT

Grup de Treball Salut i Educació

Espacio creativo de reflexión, debate y propuestas de innovación, abierto a todos los que creen que hay otra manera de hacer las cosas. Creemos que el ES HO debería abarcar todos los ámbitos (secciones) de nuestra profesión, por lo que invitamos, a quien esté interesado en participar en esta iniciativa, a contactar con nosotros para crear un espacio global de encuentro y desarrollo mutuo. E-correo: holisticacopc@terra.es.

ACTIVIDADES 1er. Trimestre 2010

6 abril
19,30 h.	Dr. Hugo Massei, Especialista en psiquiatría y psicología infantil y juvenil. Escritor. Conferencias y seminarios. Profesor postgrado Universidad de La Laguna. Programa Cuidar cuidando: Una experiencia innovadora en el campo de la salud mental infanto-juvenil. Interesantísimo y exitoso programa desarrollado en Buenos Aires, único en el mundo, auspiciado por UNICEF y declarado de interés nacional, basado en la Terapia asistida por animales, útil en el tratamiento de niños y jóvenes con trastornos emocionales graves
13 abril
19,30h a 21h	Fernando Ergueta, amawta, maestro quechua, aymara, hablará sobre: La pedagogía ancestral en los pueblos originarios. Técnicas milenarias para una educación actual.
18 maig
18,30 h	Mercè Traveset, psicòloga, psicopedagoga, pionera i referent de la pedagogia sistèmica a l'Estat. Pedagogia Sistèmica i la seva aplicació als contextes actuals. La pedagogia sistèmica és una nova manera de mirar i entendre el fet educatiu. Ens aporta eines que necessita l'educació actual des d'una mirada multidimensional, en xarxa i quàntica per una manera de fer més holística.
25 maig
19,30 h	María José Monteagudo, mestre, psicòloga i psicopedagoga. Membre del grup d'investigació de pedagogia sistèmica de la UAB. Aplicació de la pedagogia sistèmica al Pla d'Acció Tutorial Ed. Secundària

SECCIÓ DE PSICOLOGIA DE LES ORGANITZACIONS I DEL TREBALL

La **Secció de Psicologia de les Organitzacions i del Treball** del COPC, organitza la charla-coloquio sobre:

Sistema de Evaluación y Desarrollo de la Aportación

lunes, 19 de abril de 2010, a las 19:30 horas. Sala de actos del COPC

El SEDA es un sistema de gestión de personas que mejora los resultados de la empresa. Sencillo de implantar, usar y actualizar, es, además, operativo a corto plazo.

Puesto que las herramientas actuales de gestión de personas corresponden a una realidad empresarial y social que hoy ya no existe, GiP (Gestión Integral de Personas, S.L.) nos propone un cambio de enfoque y de sistemas, adecuados a cada empresa, circunstancia y momento.

Presentará el acto: Carmen Santos, Presidenta de la Junta Directiva de la SPOT.

Intervendrán:

Eduard Redondo: Psicólogo de las Organizaciones (UB), profesor mercantil (EAM), máster internacional en Gestión de RR.HH. (UB+C&A), en Dirección de Personal (EAE), en Gestión y Dirección de Empresas (Asfor-ESADE).

En su dilatada experiencia profesional, ha asumido la Dirección de RR.HH. de los grupos External, Bertelsmann y Bloch; de Lexsor, Mutua Nacional del Automóvil y Trainsa.

En la actualidad, es *owner* de **Gestión Integral de Personas**.

Rosa Guiral: Graduada Social (UB), programa de Gestión de Personal (EADA) y Máster en Dirección de RR.HH. y Consultoría de Procesos en las Organizaciones, por la Fundació Bosch i Gimpera (UB-Les Heures).

En su dilatada experiencia profesional, ha asumido la Dirección de RR.HH. de varias empresas.

En la actualidad, es *owner* de **Gestión Integral de Personas**.

Os esperamos con una copa de cava, al final del acto. Pero, como las plazas son limitadas, os recordamos que es imprescindible confirmar la asistencia, llamando al teléfono 93 2478650 (Isabel Clemente) o enviando un mensaje a seccio@copc.es.

El GT Salut emocional en l'àmbit professional de la SPOT, organitza la conferència-coloquio:

El Benestar emocional a l'empresa. Metodologia d'anàlisi i implementació.

Aportacions des de la Psicologia Positiva. Corrent psicològic actual basat en el rigor científic i aplicable a les diverses especialitats de la psicologia

impartida per la **Dra. Marisa Salanova**. Catedràtica de Psicologia Social de la Facultat de Psicologia (*Universitat Jaume I de Castelló*), i Directora de l'equip "WONT" (Work Organization Network)

Té més de 200 publicacions nacionals i internacionals sobre l'estrès laboral, el burnout, el tecnoestrès, l'adició al treball, desenvolupament de RH, i sobre la Psicologia Positiva.

Ha publicat a revistes d'impacte com *Journal of Applied Psychology*, *Applied Psychology: An International Review*, *Anxiety, Stress & Coping*, *Journal of Cross-Cultural Psychology*, *Computers in Human Behavior*, entre d'altres.

És membre del comitè editorial de les revistes: *Applied Psychology: An International Review*, *Journal of Occupational Health Psychology*, *Journal of Occupational and Organizational Behavior*, *European Journal of Work and Organizational Psychology*, *Revista de Psicología del Trabajo y de las Organizaciones*, *Psicothema* i *Ansiedad y Estrés*

Dimarts, 11 de maig de 2010 de 18 a 20 h. a la Sala d'Actes del COPC

Preus: Membres de la SPOT i estudiants 0 € Col·legiats del COPC 10 € No col·legiats 15 €

Inscripcions: Tel. 932478650 o seccio@copc.es Places limitades

El GT Salut emocional en l'àmbit professional de la SPOT, organitza la conferència-col·loqui:

Psicologia Positiva

**Viernes 18 de junio
de 2010**
de 17:00 a 19:00 h.

Impartida por el Dr. Carmelo Vázquez, referente Nacional de Psicología Positiva

Carmelo Vázquez ocupa un lugar importante en el estudio de las emociones positivas y de la resiliencia. Dirige el Instituto de Promoción e Investigación del Bienestar (I+PIB) y, junto a Martin Seligman, coordina la sección en castellano de la web www.psicologiapositiva.org, desde donde se ofrece variedad de recursos en español.

También es catedrático de Psicopatología en la Facultad de Psicología de la Universidad Complutense de Madrid. Su campo de investigación se ha centrado en el estudio de los procesos cognitivos y emociones en el trauma, la depresión y la psicosis.

En 1997 obtuvo el Premio de la *European Association of Psychological Assessment* al psicólogo europeo menor de 40 años con la trayectoria más distinguida de "Contribuciones científicas y profesionales a la Evaluación Psicológica como ciencia y como profesión".

Salon de Actos, COPC

Preus: Membres de la SPOT i estudiants 0 € Col·legiats del COPC 10 € No col·legiats 15 €

Inscripcions: Tel. 932478650 o seccio@copc.es Places limitades

SI T'INTERESSA:

- **EL COACHING**
- **LA PSICOLOGIA APLICADA A LA TRANSFORMACIÓ EN LES EMPRESES**
- **EL DEBAT SOBRE LA SITUACIÓ DEL MERCAT I LA MILLORA EN LA PRÀCTICA PROFESSIONAL**

Col·legi Oficial de
Psicòlegs de Catalunya

2a JORNADA COACHING I PSICOLOGIA A L'EMPRESA

Barcelona, 3 de juny de 2010

**Sala d'actes del Col·legi Oficial de Psicòlegs de Catalunya
C/ Rocafort, 129**

Jornada organitzada per:

**Grup de treball "Coaching i Psicologia en les Organitzacions"
Secció de Psicologia de les Organitzacions i del Treball del
Col·legi Oficial de Psicòlegs de Catalunya**

Col·labora:

Amb el suport de:

Programa

8,30 Entrega d'acreditacions	Taula-Taller 3
9,00 Acte inaugural	COACHING I COMPTE DE RESULTATS.
9,30 L'IMPACTE DEL COACHING EN EL NEGOCI.	<i>Eduardo Escribá</i>
<i>Josep Canós</i>	14,30 Pausa-dinar
10,30 EXECUTIVE COACHING: CONSTRUINT XARXES	16,30 PLENARI DE CONCLUSIONS DE LES TAULES-
RELACIONALS PODEROSSES EN EQUIPS DE	TALLER
DIRECCIÓ.	<i>Mercè Moreno, Montserrat Ribot i Teresa Rodeja</i>
<i>Joan Quintana</i>	17,00 COACHING ONLINE: EXPERIÈNCIES
11,15 Presentació del Manual de Bones Pràctiques en	<i>Antolín Velasco, Rosana Macías i Laura Argenté</i>
<i>Coaching i altres projectes d'interès professional.</i>	18,00 Pausa
11,45 Pausa-cafè	18,15 EL CANVI DE PARADIGMA PER A TRANSFORMAR
12,30 TAULES-TALLER SIMULTÀNIES	LES
Taula-Taller 1	ORGANITZACIONS. Salvador García
DONA, TREBALL I COACHING. <i>Carmen García Ribas</i>	19,15 Conclusions i cloenda
Taula-Taller 2	<i>Jaume Almenara, Carles Palet, Carmen Santos i</i>
PERSPECTIVES DEL COACHING I DE LA	<i>Juan Carlos Jiménez</i>
PSICOLOGIA EN	
L'ESCENARI INTERNACIONAL. <i>Georgina Berrow</i>	

L'any 2008, més de 150 professionals de la psicologia aplicada al desenvolupament de les empreses, del coaching i de la consultoria organitzacional, es van aplegar en un reeixit esdeveniment que va establir las bases d'aquestes trobades. Una oportunitat per a les diferents comunitats professionals interessades.

JORNADA DIRIGIDA A:

- Psicòlegs/es.
- Coaches, siguin o no psicòlegs/es.
- Directius/ves i especialistes de Recursos Humans.
- Professionals interessats en la gestió dels canvis personals i organitzatius.

Preus	Pagament abans del 05/05/10	Pagament abans del 05/05/10
Psicòlegs/es col·legiats/des	65 €	85 €
Socis/es d'AECOP, ICF i AEDIPE	115 €	145 €
Socis/es d'AECOP, ICF i AEDIPE	160 €	195 €

Inscripcions

1. PREINSCRIPCIÓ:

via online <http://www.copc.cat>
o **telefònica** 932 478 650, extensió 5,
comunicant:
nom, cognoms, professió, adreça, telèfon, NIF i n. de col·legiat/da, si escau.

2. PAGAMENT:

- a) **Via online** <http://www.copc.cat> mitjançant targeta de crèdit;
- b) **Transferència bancària** al compte del **Banc de Sabadell 0081 0137 27 0001055414**, fent constar nom i cognoms, i enviant posteriorment el comprovant de pagament per e-mail formaciomj@copc.cat o per fax al 932 478 654.

El COPC enviarà confirmació de plaça-factura, per correu postal.

PLACES LIMITADES. Les inscripcions no es consideraran formalitzades fins que no s'hagi efectuat el pagament.

Ponents i Experts/es Convidats/des

Josep Canós. Enginyer Industrial i diplomat en Direcció d'Empreses per l'IESE i Euroforum (INSEAD). Durant cinc anys va ser Director General de Retevisión. Posteriorment ha ocupat càrrecs d'alta direcció a diverses empreses com Abertis Telecom, Abertis Logística y SABA Aparcaments.

Joan Quintana. Llicenciat en Psicologia per la UAB. Esp. en Desenvolupament Organitzacional; en Anàlisi Sistèmica i Estratègica al I Mental Research Institute de Palo Alto a Califòrnia i en Biologia Cultural, amb Humberto Maturana. Ha estat Director de Desenvolupament i Gestió de RH de "La Caixa". Actualment, és Director de Programes a ESADE i *Coach* d'alta direcció. Membre del Grupo Mediterráneo Consultores.

Georgina Berrow. Sc. Psicologia (hons) University College, Londres, MIM, ESADE MSc. Gestió de Carrera i Counselling, Birkbeck College, University of London, Certificat Post Grau en Coaching Executiu, Universitat de Leeds. Ha treballat en projectes de diverses organitzacions nacionals i internacionals al Regne Unit i a Espanya. És membre de l'EMCC i el BPS, i fundadora del Grup CYGNUS.

Carmen García Ribas. Llicenciada en Ciències de la Comunicació. Professora de Comunicació Estratègica a l'ESCI-UPF; directora del Màster en Lideratge Femení de l'UPF i experta en formació de directius/ives. Autora de diversos llibres i publicacions relacionades amb el lideratge femení.

Eduardo Escribá. Soci fundador de la *International Coaching Federation* a España (ICF) i creador del model de *Coaching Operativo*®. Expert Formador i *Coach* a diferents Organitzacions. Director de *Comunicación Objetiva* i del *Centro de Coaching Operativo*.

Antolín Velasco. Enginyer de Telecomunicacions per l'UPM i Màster en Desenvolupament de RH per l'IE i PDG per l'IESE. *Coach Senior* certificat per AECOP, conferenciant i autor d'articles especialitzats. Soci director de *BLC Human Coaching* i Vicepresident de la Federació Estatal d'AECOP.

Rosana Macías. Llicenciada en Psicologia Industrial per l'UCM. Graduada per la *Coach University*, certificada com a *Coach* per l'ICF i per AECOP, i màster en Direcció de RH per l'IE. Sòcia directora de *BLC Human Coaching*.

Laura Argenté. Llicenciada en C. Econòmiques i C. de la Informació a la UAB. Formació superior de *Coaching Executiu* per la Universidad CEU San Pablo. *Coach* certificada per AECOP. Sòcia directora de *BLC Human Coaching* Barcelona i Directora de Reskilling Catalunya.

Salvador García. Doctor en Medicina (UAB). Diplomant en Formació i Desenvolupament de Directius/ves a la Universitat de Harvard i professor titular de Treball i Organitzacions a la Universitat de Barcelona. Autor, conjuntament amb el professor d'ESADE Simon Dolan, de l'èxit de vendes "*La dirección por valores*", traduïda en l'actualitat a diversos idiomes, i d'altres obres de referència en el desenvolupament de persones i organitzacions.

Comitè Organitzador

Coordinador: Juan Carlos Jiménez.

Mercè Moreno, María Palacios, Montserrat Ribot, Teresa Rodeja, Maite Sánchez-Mora i Carmen Santos, del Grup de Treball "Coaching i Psicologia en les Organitzacions", de l'SPOT.

SECCIÓ DE PSICOLOGIA DE LA INTERVENCIÓ SOCIAL

El Grup de Treball de Gerontologia de la Secció de la Intervenció Social organitza la xerrada

Genogrames en gerontologia: guia per reconstruir una narrativa de la història familiar

L'objectiu de la xerrada és mostrar la utilitat del genograma com a eina d'avaluació, diagnòstic i intervenció en diferents contextos de l'àmbit gerontològic. S'aprofundirà en l'atenció psicològica a famílies amb persones grans a través de casos pràctics.

A càrrec de:

Ángela Aparicio Rey. Psicòloga i psicoterapeuta. Màster en Teràpia Cognitivo-Social, formada en PNL, hipnoteràpia i constel·lacions familiars. Experiència professional des de 1998 en diferents àmbits, actualment treballant en la Gerència de Centres Residencials d'Estades Temporals i Respir de la Diputació de Barcelona i com a psicoterapeuta en l'àmbit privat.

Anna Sison Ferrés. Psicòloga especialista en psicologia clínica. Postgrau en Teràpia Cognitivo-Social, Màster en Teràpia Familiar. Experiència professional des de l'any 1994 en diferents àmbits, actualment treballant en la Gerència de Centres Residencials d'Estades Temporals i Respir de la Diputació de Barcelona i com a psicoterapeuta en l'àmbit privat.

Dimecres 21 d'abril a les 19.30 hores a la sala d'actes del COPC

ALTRES ACTIVITATS DEL COPC

Organitzades per

Amb el suport de

Col·laboren

ASSOCIACIÓ DE TREBALLADORS/ES
FAMILIARS DE CATALUNYA

COL·LEGI OFICIAL DE PSICOLOGIA DE CATALUNYA

VUITENES JORNADES DE SERVEIS SOCIALS BÀSICS

Uns nous serveis socials: com es pot reconstruir el sistema

Complexitat/Universalitat/ Drets Models/Canvi

26 i 27 de maig de 2010

Auditori AXA
(Illa Diagonal)
Diagonal, 547
Barcelona

8SB

PRESENTACIÓ

La Llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència, la darrera Llei de Serveis Socials a Catalunya i la nova legislació sobre la infància i sobre la igualtat efectiva entre les dones i els homes dibuixen uns serveis socials universals que encara prioritzen, en la seva definició operativa, la prevenció de les situacions d'exclusió, així com el compromís i la participació dels subjectes i de la comunitat.

Les dimensions de l'actual crisi econòmica i les seves conseqüències en la vida i el benestar de les persones forcen les polítiques públiques del sector, especialment les de tipus populista però no exclusivament, cap a un cert retorn a l'assistencialisme.

La consolidació dels drets de les persones com a resultat de les reivindicacions de molts anys s'enfronta avui a la possibilitat d'una clara regressió social. Els models de gestió que es proposen en l'actualitat intenten donar respostes ràpides, molt sistematitzades, que permetin distribuir estadísticament els recursos de què es disposa, així com avaluar els resultats de la intervenció.

Però la realitat és, com sempre, complexa. Difícil, si no impossible, de simplificar.

La situació socioeconòmica ha empitjorat de manera catastròfica i, paradoxalment, la tendència dels darrers anys a intentar assolir cotes altes d'autonomia i de benestar es veu seriosament compromesa. Així doncs, a la complexitat inicial de les situacions objecte d'intervenció en els serveis socials s'hi afegeixen les que deriven de la complexitat dels sistemes en relació, i les derivades d'una crisi definida ja per molts autors compromesos amb el que es denomina "social" com una crisi

cultural i moral, que delimita un final de civilització per donar pas a una altra manera d'estar i de fer.

Volem iniciar, amb aquest col·loqui, amb la seva presentació i, en definitiva, amb les jornades de l'any 2010, un debat intens sobre les estratègies necessàries, en el nostre sistema, per fer front al el canvi.

Certament, en edicions anteriors d'aquestes Jornades, ja s'ha plantejat des de diversos punts de vista la complexitat dels subjectes, de les xarxes i, en definitiva, de la realitat amb què operem diàriament. Així doncs, proposem considerar els múltiples escenaris, els subjectes, la remor mediàtica, les noves organitzacions ciutadanes, el tercer sector... tants i tants interrogants..., però especialment proposem tenir en compte la tensió productiva, dialèctica, que sorgeix entre disciplines, entre sectors, entre àmbits, entre territoris per abastar totes les possibles sortides.

Una vegada més plantequem i compartim interrogants i reflexions sobre la nostra pràctica:

- Cap a quin model de serveis socials anem?
- Quines implicacions té el nou marc legal en el conjunt del sistema?
- Quin paper juga la cartera de serveis en la relació professional-ciudadà?
- Com es pot evitar una excessiva estandardització de les intervencions?
- Existeix un model de treball interdisciplinari?

Us convidem a participar-hi ja des d'aquest moment.

PREPROGRAMA

DIMECRES 26 DE MAIG DE 2010

- 8:30h** Entrega de documentació
- 9:00h** Acte inaugural.
- 9:50h** Conferència inaugural.
- 11:30h** Pausa cafè
- 12:00h** Escenari eix 1 **MARC LEGAL.**
- 14:00h** Pausa
- 16:00h** Escenari eix 2 **MODELS ORGANITZATIUS**

DIJOUS 27 DE MAIG DE 2010

- 9:00h** Escenari eix 3 **ESTRATÈGIES PROFESSIONALS**
- 11:30h** Pausa cafè
- 12:00h** **EDUCADOR SOCIAL EN ALASKA**
- 13:00h** Pausa
- 15:00h** Taula debat transversal I transdisciplinari
- 17:30h** Conclusions, perspectives de futur I cloenda

COMITÈ ORGANITZADOR

CIENTÍFIC: COPC Pep Vilajoana, Mercedes Delgado i Dolors Rubio
CEESC Begoña Escribano, Rosa González i Pepe Otero
CODTSASC Lucia Guerrero, Juan Manuel Rivera i Thais Yarky

COMITÈ ASSESSOR: COPC Angela Fontanillas, Cristina Seoane i José Ramón Ubieto
CEESC Marta Fite, Martí Moline i Mª Rosa Monreal
CODTSASC Rosa M. Carrasco, Àurea Quintana i M. Antonia Rocabayera

PREUS: 60€ Col·legiats; 75€ No col·legiats; 35€ estudiants

Cal reservar la plaça per telèfon i complimentar la butlleta d'inscripció al web de les jornades
Formes de pagament: transferència bancària al compte del Banc de Sabadell: 0081 0137 27 0001055414, s'ha de fer constar el nom i els cognoms de la persona inscrita i enviar el comprovant del pagament per fax 932 478 654 o amb targeta de crèdit al web de les jornades
Col·legi Oficial de Psicòlegs de Catalunya. Isabel Clemente. Telèfon: 93 247 86 50 ext. 1. Adreça electrònica: seccio@copc.cat. Més informació a www.jssb.cat

SECRETARIA I INSCRIPCIONS:

Comunicació i Premsa

Gener – Febrer – Març 2010

Col·laboracions de psicòlegs als mitjans de comunicació

Premsa i Revistes

Psicòleg	Ha participat a:	Tema
Reyes Arcos	QUO	Hipnosi
Ricard Cayuela	Men's Health	Consumisme
Xavier Conesa	El Periódico	Sexualitat infantil
M ^a José Serrano	El Periódico	Aplicacions de la hipnosi en els trastorns de la conducta alimentària
Claudia Truzzoli i Mati Segura	El País de Catalunya	Els mètodes anticonceptius d'urgència
Mati Segura	Magazine de la Vanguardia	Empatia
Lluïsa Curcoll	La Vanguardia (Estilos de Vida)	latrofobia
Olga Piazuelo	Diari de Girona	Generació Ni-Ni
Oliver Martínez	La Vanguardia (Estilos de Vida)	La vuelta de Schumacher
Mati Segura i Mercè Torquet	La Vanguardia	Manteniment espai personal
Begoña Elizalde	La Vanguardia	Los hombres también lloran
Ricard Cayuela	Agència Catalana de Notícies	Primera Jornada de Psicologia Econòmica a Catalunya
Montse Colilles	Crecer Feliz	Instint paternal
Margarita Barranco	La Vanguardia (Estilos de Vida)	El secret personal i professional
Andrés Cuartero	La Vanguardia (Magazine)	Síndrome Alcía en el país de les meravelles
Ricard Cayuela	Revista Federación Española de la Hostelería	Problemes d'adaptació treballadors
Andrés González i Núria Mestres	Avui	Reportatge adolescència i relacions intergeneracionals
Andrés González	Portes Obertes	Adolescència (preparació dels joves en la seva imatge i hàbits)
Raquel Ferrari	Men's Health	Equilibri entre la vida personal i laboral

Televisió

Psicòleg	Ha participat a:	Tema
Mario Izcovich	Antena 3 i Telemadrid	Canvi de sexe
Norma Lafuente	25Tv (Las tardes de Pedro Riba)	Depressió en nens i joves
Oliver Martínez	25Tv (Las tardes de Pedro Riba)	Psicologia i Esport
Ricard Cayuela	25Tv (Las tardes de Pedro Riba)	Primera Jornada de Psicologia Econòmica
Javier Pérez	25Tv (Las tardes de Pedro Riba)	Psicomotricitat
Andrés Cuartero	25Tv (Las tardes de Pedro Riba)	Síndrome de Munchausen
Miguel Perlado	3/24 (L'entrevista)	Sectes
Ricard Cayuela	3/24 (L'entrevista)	Primera Jornada de Psicologia Econòmica a Catalunya
Anna Romeu	Tv3 (Informatius)	Com superar el trauma d'un llarg captiveri
Oliver Martínez	TVE (Informatius)	Efecte placebo

Ràdio

Psicòleg	Ha participat a:	Tema
Rosa Guillen	Com Ràdio (Magazine)	Com tornar a la feina després de les vacances
Oscar Pino	Ràdio Kanal Barcelona (Lunética)	Incapacitació persones amb trastorn mental
Reyes Arcos	Ràdio Estel (De cap i de nou)	Tabaquisme - Hipnosi ericksoniana
Andrés González	COPE Catalunya (La alternativa)	Pèrdua de la il·lusió; valorar regals
Xavier Pellicer	Cadena Ser (Què feu que no dormiu?)	Hipnosi (aplicacions de la hipnosi)
Andrés González	Com Ràdio (Eureka)	Motivació escolar

Comunicació i Premsa

Margarita Barranco	Ràdio 4 (Catalunya Express)	Tanorèxia
Andrés Cuartero	Com Ràdio (El dia a la COM)	El fred és psicològic i ens fa posar de mal humor?
Nora Tur	Ràdio Barberà (El Rincón Verde)	Hipnosi
Antoni Adserà	Ràdio Estel (De cap i de nou)	Risoteràpia i psicologia positiva
Joaquim Serrabona	El Prat Ràdio	Abús de la tecnologia per part dels més petits
Oliver Martínez	Com Ràdio (Eureka)	Psicologia i esport
Ricard Cayuela	Ràdio Estel (A peu de carrer)	Primera Jornada de Psicologia Econòmica a Catalunya
Alba Payàs	Ràdio Kanal Barcelona (Lunética)	Dol i la mort
Rafael Santandreu	Ràdio l'Hospitalet (Tots el matins)	Presentació llibre "Escuela de felicidad"
Andrés González	Ràdio Kanal Barcelona (Lunética)	Paper dels psicòlegs als col·legis
Maite Sánchez-Mora	Ràdio Estel (De cap i de nou)	Importància Intel·ligència emocional per trobar feina
Leopold Carreras i Joan Sánchez-Fortun	Com Ràdio (Digues COM)	Educació responsable des del naixement

Col·laboracions de psicòlegs als mitjans de comunicació que han estat comunicades al Departament de Comunicació i Premsa del COPC

Premsa

Psicòleg	Ha participat a:	Tema
Oliver Martínez	AS	El bajón de Cristiano Ronaldo
Jaume Patuel	Diari de Mataró	El pensament operatori o el tabú de pensar
José R. Ubieto	La Vanguardia	¿Cómo dejar de tener miedo al miedo?

Ràdio

Psicòleg	Ha participat a:	Tema
Ignasi Blanch	Cadena Ser-Ràdio BCN	Cap nen sense joguina
Rosa Guillen	Com Ràdio	Síndrome post-vacacional
Oliver Martínez	Onda Cero (Ona esportiva)	L'efecte de les vacances en els jugadors
Elena Codina	Càpsules de psicologia (Ràdio Silenci)	Temes: Propòsits, el tabac, vull deixar de fumar
Gemma Cánovas	Ràdio 4	Violència
Joana Hernández	Ràdio Cornellà	La violència de gènere, també un problema de Salut Mental.
Pilar González	Ràdio Mataró	Immigració i dones
Reyes Arcos	Onda Rambla	La Hipnosi. Mites, prejudicis i àmbits de intervenció
Elena Codina	Càpsules de psicologia (Ràdio Silenci)	Temes: estratègies per deixar de fumar, perdre pes, l'autoestima, l'insomni
Mati Segura	Catalunya Ràdio (L'Ofici de Viure)	6 graus de separació
Antonio Murillo Escoda	Ràdio Cornellà	La obsesión por el entretenimiento

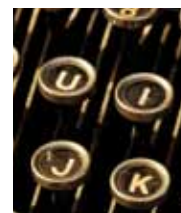
Televisió

Psicòleg	Ha participat a:	Tema
Reyes Arcos	TVE (España Directo)	La hipnosi com a part integrant de la psicoteràpia

Internet

Psicòleg	Ha participat a:	Tema
Bernat Noël-Tiffon	Informativos.net	Entrevista

Recull Bibliogràfic

Forns i Pous, Judith; Morales Alcludia, Joan; Prieto Soria, Anna; [et al.] (2008)
Cos de psicòlegs : temari 1 (Vol. 1). Madrid; Adams. 280 p.
 ISBN 978-84-9818-407-5 (Exemplar exclòs de préstec, només consulta)

Forns i Pous, Judith; Morales Alcludia, Joan; Prieto Soria, Anna; [et al.] (2008)
Cos de psicòlegs : temari 2 (Vol. 2). Madrid; Adams. 502 p. ISBN 978-84-8061-975-2
 (Exemplar exclòs de préstec, només consulta)

Forns i Pous, Judith; Morales Alcludia, Joan; Prieto Soria, Anna; [et al.] (2008)
Cos de psicòlegs : temari 3 (Vol. 3). Madrid; Adams. 390 p. ISBN 978-84-9818-376-4
 (Exemplar exclòs de préstec, només consulta)

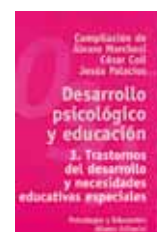
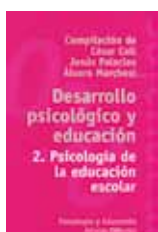
Rodríguez, Nora (2003). ¡Socorro! papá y mamá se separan : cómo afrontar con
 inteligencia una separación sin traumas.
 Barcelona; Océano Ambar. 167 p. ISBN 978-84-7556-266-3

Rolón, Gabriel (2009). **Historias de diván : ocho historias de vida.**
 Barcelona ; Planeta. 182 p. ISBN 978- 84-08-08241-5

Palacios, Jesús (Comp.); Marchesi, Álvaro (Comp.); Coll, César (Comp.)(2009).
Desarrollo psicológico y educación : psicología evolutiva (Vol. 1).
 Madrid; Alianza. 667 p. ISBN 978-84-206-8684-4

Palacios, Jesús (Comp.); Marchesi, Álvaro (Comp.); Coll, César (Comp.) (2009).
Desarrollo psicológico y educación : psicología de la educación escolar (Vol. 2).
 Madrid; Alianza. 719 p. ISBN 978-84-206- 8685-1

Palacios, Jesús (Comp.); Marchesi, Álvaro (Comp.); Coll, César (Comp.) (2009).
**Desarrollo psicológico y educación : Trastornos del desarrollo y necesidades
 educativas especiales.(Vol. 3).** Madrid; Alianza. 536 p. ISBN 978-84-206-8686-8

Aguado Romo, Roberto (2009) **SOS... Tengo miedo a tener miedo : crisis de pánico,
 fobofobia y agorafobia del siglo XXI.**
 Madrid; Pirámide. 326 p. ISBN 978-84-368-2272-4

Arbea Aranguren, Luis (2009). **SOS... : conviviendo con la esclerosis múltiple.**
 Madrid; Pirámide. 230 p. ISBN 978-84368-2271-7

Barraca, Jorge (2010) 500 preguntas a un psicólogo : pareja, relaciones familiares, trastornos psicológicos, problemas de la sociedad actual. Barcelona; Zenit/Planeta. 369 p. ISBN 978-84-08-07993-4

Herrán, Agustín de la; González, Isabel; Navarro, María Jesús; [et al.] (2000). ¿Todos los caracoles se mueren siempre? : cómo tratar la muerte en educación infantil. Madrid; Ediciones de la Torre. 310 p. ISBN 978-84-7960-278-3

Boqué i Torremorell, M. Carme (2005). Temps de mediació : taller de formació de mediadors i mediadores en l'àmbit educatiu + 1 CD-ROM. Barcelona; Ceac. 269 p. ISBN 978-84-329-1170-4

Capafons Bonet, Juan I.; Sosa Castilla, Carmen D. (2009). Tratando... problemas de pareja. Madrid; Pirámide. 126 p. ISBN 978-84-368-2291-5

Ortiz-Tallo Alarcón, Margarita (Coor.) (2004). Trastornos psicológicos. Archidona (Málaga; Aljibe. 366 p. ISBN 978-84- 9700-156-7

Salanova, Marisa; Schaufeli, Wilmar B. (2009). El "engagement" en el trabajo : cuando el trabajo se convierte en pasión. Madrid; Alianza. 320 p. ISBN 978-84-206-6854-3

Dolto, Françoise; Prat, Amàlia (Trad.) (2005). Parlem amb els infants : com explicar als nens el sentit de la mort, la vida dins la societat i el significat de la festa. Lleida; Pagès. 100 p. ISBN 978-84-9779-269-6

Muriana, Emanuela; Pettenò, Laura; Verbitz, Tiziana (2007). Las caras de la depresión: abandonar el rol de víctima: curarse con la psicoterapia en tiempo breve. Barcelona; Herder . 230 p. ISBN 978-84-254-2527-1

Borg, James;(2009) La persuasión : el arte de influir en las personas. Madrid; Pirámide. 279 p. ISBN 978-84-368-2267-0

Fernández-Ballesteros, Rocío (2009). Envejecimiento activo : contribuciones de la psicología. Madrid; Pirámide. 276 p. ISBN 978-84-368-2249-6

Vallés Herrero, Josep (2009). Manual del educador social : intervención en servicios sociales. Madrid; Pirámide. 294 p. ISBN 978-84-368-2270-0

Vila Castellar, Jaime; Fernández-Santaella, María del Carmen (2009). Tratamientos psicológicos : la perspectiva experimental. Madrid; Pirámide. 239 p. ISBN 978-84-368-2278-6

Ferré, Jorge; Catalá, Jorge; Casaprima, Víctor; [et al.] (2004).
El desarrollo de la lateralidad infantil : niño diestro - niño zurdo.
Barcelona; Lebón. 96 p. ISBN 978-84-89963-06-1

Ferré, Jorge; Catalá, Jorge; Casaprima, Víctor [et al.] (2006). Técnicas de tratamiento de los trastornos de la lateralidad. Barcelona; Lebón. 123 p. ISBN 978-84-89963-50-4

Pellicer, Carmen (2000). Los dibujos de los zurdos : percepción y lateralidad.
Castelló de la Plana; Publicacions de la Universitat Jaume I. 139 p.
ISBN 978-84-8021-290-X

Velayos, José Luis (Coor.); Alberola Gómez-Escolar, Ignacio; Baptista, Peter; [et al.] (2009) Medicina del sueño : enfoque multidisciplinario.
Madrid; Médica Panamericana. 243 p. ISBN 978-84-7903-993-6

Carrasco Gómez, Juan José; Maza Martín, José Manuel (2005).
Manual de psiquiatría legal y forense.
Las Rozas (Madrid); La Ley. 2084 p. ISBN 978-84-9725-604-9

Polster, Erving; Polster, Miriam (2008) Terapia gestáltica : perfiles de teoría y práctica. Buenos Aires - Madrid; Amorrortu. 305 p. ISBN 978-950-518-133-9

Benasayag, León; Vasen, Juan; Punta Rodulfo, Marisa; [et al.] (2009). TDAH. Niños con déficit de atención e hiperactividad ¿una patología de mercado? : una mirada alternativa con enfoque mutlidisciplinario.
Madrid; CEP. 254 p. ISBN 978-84-9902-861-3

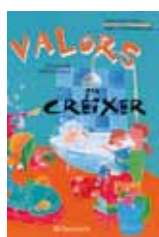
Janin, Beatriz; Tulio Frizzera, Osvaldo; Heuser, Carmen; [et al.] (2008). Niños desatentos e hiperactivos : reflexiones críticas acerca del trastorno por déficit de atención con o sin hiperactividad. Madrid; CEP. 223 p. ISBN 978-84-9882-970-9

Beck Aaron T.; Rush, A. John; Viso Pabón, Susana del; [et al.] (2005) Terapia cognitiva de la depresión. Bilbao; Desclee de Brower. 407 p. ISBN 978-84-330-0626-4

Vaillancourt, Guylaine (2009) Música y musicoterapia.
Madrid; Narcea. 149 p. ISBN 978-84-277-1631-5

Pujol i Fons, Esteve; Cutchet Mercader, Fedra (II.) (2009) Valors per créixer : 15 valors individuals. Barcelona; Parramón. 192 p. ISBN 978-84-342-3493-2

Ortiz-Tallo, Margarita; Cardenal, Violeta (2004). El apasionante mundo de la personalidad. Archidona (Málaga); Aljibe. 166p. ISBN 978-84-9700-161-3

Aquests són llibres que ens envien les editorials i que teniu disponibles a la Biblioteca del COPC. Per més informació consulteu la Comunitat Virtual > Novetats Bibliogràfiques!!!

Formació

Barcelona

“DESENVOLUPAMENT DEL PSIQUISME I FUNCIONAMENT HUMÀ, UNA PERSPECTIVA PSICOANALÍTICA”

DESTINATARIS:

Psicòlegs/gues que estiguin interessades en la formació psicoanalítica o que desitgin millorar el seu exercici professional amb l'estudi i coneixement del funcionament psíquic humà.

Places Limitades

OBJECTIUS

- Mostrar a través de l'explicació de determinats conceptes psicoanalítics el procés de formació del psiquisme per veure les etapes que hem de passar cadascú per assolir la subjectivitat i convertir-nos en subjectes de la cultura. Aquest coneixement permetrà comprendre millor els processos humans: la malaltia, la via cap a la salut, la manera de relacionar-se'n, l'elecció de parella,...

PROGRAMA

- L'inconscient i la consciència
- Funcionament de l'inconscient
- Com es mostra l'inconscient
- La repressió
- Com funciona la repressió
- Mecanismes de defensa del jo
- El narcisisme en Freud
- Narcisisme constructiu
- Narcisisme patològic
- La identificació
- Tipus d'identificació

- Constitució del subjecte
- El concepte de castració
- Origen de les perversions
- El complex d'Èdip
- La formació del superjò

METODOLOGIA

Explicació teòrica d'aquests conceptes a partir de les formulacions del creador de la psicoanàlisi S.Freud, afegint les tesis d'alguns dels seus continuadors.

Per veure l'exteriorització pràctica d'aquests conceptes s'utilitzaran exemples d'historials clínics i altres de comportaments de la vida quotidiana.

DOCENT:

Carme Ferrer Román, Psicòloga, psicoanalista. Especialista en Psicologia Clínica. Membre de GRADIVA (Asociació d' Estudis Psicoanalítics). Membre de FEAP (Federación Española de Asociaciones de Psicoterapeutas). Docent de cursos i grups formatius.

DURADA: 21 hores

DATES: 7, 14, 21, 28 d'abril i 5, 12, 19 de maig de 2010

HORARI: Dimecres de 18h30m a 21h30m

TARIFES: Col·legiat/da: 126€
No col·legiat/da: 157,5€

COM ABORDAR UN ASSESSMENT CENTRE

DESTINATARIS:

Psicòlegs/es i Estudiants de psicologia que manqui un 10% de crèdits per l'obtenció del títol de llicenciat/da en psicologia.

OBJECTIUS GENERALS:

- Conèixer la tècnica de l'Assessment Centre en el procés de selecció, tant intern com extern
- Identificar dels principals àmbits d'aplicació d'un Assessment Centre.
- Identificar les competències clau per complir un procés de selecció, identificant el potencial directiu i/o altres aplicacions d'aquesta eina.
- Acotar el paper dels avaluadors interns en el procés d'un Assessment Centre, establir criteris, en funció del perfil en cada cas i els objectius del mateix.

PROGRAMA:

- Què és i en què consisteix un Assessment Centre.
- Característiques i fases d'un Assessment Centre
- Definició e identificació de les competències clau en funció del objectiu.
- Eines que es poden utilitzar en el desenvolupament d'un Assessment Centre
- Disseny d'un procés d'Assessment Centre
- Participants. Avaluadors interns/ externs i els propis participants
- Exercici pràctic. Anàlisi i recollida de dades

METODOLOGIA

Participativa. Es tracta d'un curs-taller, dissenyat e impartit des d'un enfocament eminentment pràctic. A través de diverses pràctiques s'abordaran diverses activitats a fi de conèixer i/o millorar la pràctica de l'assessment.

DOCENT:

Mª José Poza. Psicòloga, especialitat Treball i Organitzacions. Màster en Desenvolupament Organitzacional i Consultoria de Processos - Itamar Rogovsky - Instituto GR - Israel. Consultora en Desenvolupament Organitzacional, amb experiència docent en diverses universitats i en Consultoria.

DURADA: 15 hores

DATES: 27 d'abril de 2010
4, 11, 18 i 25 de maig de 2010

HORARI: Dimarts de 18h30m a 21h30m

TARIFES: Col·legiat/da: 90€
No col·legiat/da: 112,5€

3ª EDICIÓ CURS DE CAPACITACIÓ EN PSICOLOGIA D'URGÈNCIES, EMERGÈNCIES I CATÀSTROFES

PRESENTACIÓ:

El Col·legi Oficial de Psicòlegs de Catalunya en la seva tasca de fomentar la formació continuada i actualització en l'àmbit de la Psicologia d'urgències, emergències i catàstrofes, organitza aquesta tercera edició del Curs de Capacitació en Psicologia d'Emergències.

DESTINATARIS:

Psicòlegs, psicoterapeutes, psiquiatres, metges, infermeres, i altres professionals.

PROGRAMA

Continguts generals

- Protecció Civil a Catalunya. Estructura, organització i Plans d'emergència
- Protecció Civil d'àmbit Nacional. Estructura, organització, plans d'emergències. Prevenció, intervenció immediata, formació amb intervinents
- Aspectes jurídics, mèdics i legals (forense)
- Salut Mental en emergències. Programes psicossocials
- Els psicòlegs dins els Serveis d'Emergències Mèdiques de Catalunya
- Psicotraumatologia (Estrès agut, estrès posttraumàtic, dol,...), teoria i praxis.
- Multiculturalitat. Treball amb intèrprets, mediadors. Migració i salut mental
- Treball en àmbit hospitalari, tanatoris, centres recepció i informació a població afectada, amb nens i població de risc.
- Tècniques d'intervenció en crisi, primers auxilis psicològics. "Construir Resiliència"
- Treball amb intervinents. Prevenció
- Experiències reals desenvolupades amb el SEM 061, protocols, ...

Formadors de diferents estaments i institucions entre d'altres:

- Protecció Civil. Generalitat de Catalunya
- Direcció General de Protecció Civil i Emergències. Espanya.
- IMLC Forenses Institut Medicina Legal Catalunya
- SEM Servei d'Emergències Mèdiques. Serveis Preventius, metges i infermeria d'emergències
- SFI Serveis Funeraris Integrals de Catalunya
- Hospital de la Vall d'Hebron
- MSF Metges sense Fronteres
- Associació de ajuda al dol "Tornem a somriure". Vilafranca del Penedès
- Associació de familiars de persones desaparegudes INTERSOS
- SAPE Servei d'Atenció Psicològica en Emergències del Col·legi de Psicòlegs de Catalunya a la província de Barcelona

DOCENTS:

Núria Gasulla. Subdirectora General de Prevenció i Avaluació. Direcció General d'Emergències, Generalitat de Catalunya.

Isabel Vera. Psicòloga. Tècnic Superior de Formació en Gestió d'Emergències. Subdirecció General de Planificació, Operacions i Emergències. Direcció General de Protecció Civil i Emergències. Ministeri de l'Interior, Espanya

Elena Puertas. Psicòloga. Tècnic Superior de Formació en Gestió d'Emergències. Subdirecció General de Planificació, Operacions i Emergències. Direcció general de Protecció Civil i Emergències. Ministeri de l'Interior, Espanya

Jordi Medallo. Director de IMLC, Institut de Medicina Legal i Forense de Catalunya.

Josep Ventura. Director de SFI, Serveis Funeraris Integrals de Catalunya.

Equip de Formadors del SEM. Servei d'Emergències Mèdiques

Naomi Baum. Directora de Resilience Unit and the National School Resilience Project. The Israel Center for the Treatment of Psychotrauma., Israel.

Francisco Collazos. Psiquiatre. Programa de Psiquiatria transcultural. Servei de Psiquiatria Hospital Universitari Vall d'Hebron.

Adil Qureshi. Psicòleg especialitzat en Psicologia multicultural. Hospital Universitari Vall d'Hebron.

Angels Mairals. Psicòloga de MSF F, Metges sense Fronteres França i membre del SAPE Barcelona.

Andrés Cuartero. Psicòleg especialista en Psicologia Clínica. Professor del Màster de Psicologia Clínica y de la Salut de la Universitat de Barcelona. Coordinador del SAPE de la província de Barcelona.

Anna Romeu. Psicòloga de l'Associació d'ajuda al dol "Tornar a somriure" i membre del SAPE Barcelona.

José Mª Arguello. Psiquiatre. Programa d'Estrès Traumàtic. Servei de Psiquiatria de l'Hospital Universitari Vall d'Hebron.

Guila Fidel. Psicòloga. Programa d'Estrès Traumàtic. Servei de Psiquiatria Hospital Universitari Vall d'Hebron.

Flor Bellver. Psicòloga de l'Associació de familiars de persones desaparegudes INTERSOS i membre del SAPE Barcelona.

Begoña Odriozola. Psicòloga Clínica i terapeuta Familiar. Membre del SAPE Barcelona.

Ruth Sales. Psicòloga i membre del SAPE Barcelona.

Mireia Ortinez. Psicòloga i consultora. Membre del SAPE Barcelona.

Margarita Barranco. Psicòloga clínica i membre del SAPE Barcelona.

Ingeborg Porcar. Psicòloga a les Escoles Alemanya i Suïssa. Membre del SAPE Barcelona.

Rosa Guillén. Psicòloga i membre del SAPE Barcelona.

DIRECCIÓ:

Andrés Cuartero i Barbanoj

CORDINACIÓ:

Margarita Barranco

DIPLOMA:

En acabar el curs es lliurarà un diploma acreditatiu

LLENGUA DEL CURS:

Català i castellà segons la tria dels ponents

INSCRIPCIONS:

Col·legi Oficial de Psicòlegs de Catalunya. Núria Camarasa. Telèfon: 932 478 650 ext. 5; email: formacio@copc.cat

LLOC: Sala d'actes de la Seu del COPC, Rocafort, 129, 08015 Barcelona

DURADA: 104 hores lectives

DATES: 9, 10, 16, 17, 23 i 24 d'abril
7, 8, 14, 15, 28 i 29 de maig
4, 5, 11 i 12 de juny

HORARI: Divendres de les 9 a les 13,30 hores i de les 15,30 a les 19,30 hores
Dissabte de les 9,30 a les 14 hores

TARIFES: Col·legiat/da: 550€
No col·legiat/da: 750€

ORGANITZA:

Col·legi Oficial de Psicòlegs de Catalunya.

AMB LA C COL-LABORACIÓ DE:

Sistema d'Emergències Mèdiques, Generalitat de Catalunya
IMLC Institut de Medicina Legal de Catalunya

Sol·licitat el reconeixement d'interès sanitari per l' Institut d'Estudis de la Salut

L' ENTREVISTA FAMILIAR UNA PROPOSTA DES DEL MODEL SISTÈMIC-RELACIONAL

DESTINATARIS:

Psicòlegs i estudiants de psicologia que manqui un 10% de crèdits per l'obtenció de títol de llicenciat de psicologia.
Professionals de diferents àmbits (treball social, pedagogia, educació social, teràpia, etc).
Places limitades.

OBJECTIUS

- Ampliar les possibilitats del professional davant la família.
- Enriquir la pràctica professional.
- Reflexionar amb els participants sobre quin tipus de relació volem establir amb les famílies.

PROGRAMA

- Les premisses del model sistèmic-relacional i les seves implicacions.
- Aportacions de la primera i la segona cibernètica i de la teoria de la comunicació humana a l'entrevista familiar.
- L'interrogatori circular: una proposta de col·laboració amb la família.
- Curiositat, recursivitat i emocions.
- El genograma trigeracional: l'interès per les històries familiars.
- El diàleg com a única possibilitat de transformació.

METODOLOGIA

Participativa, exposicions teòriques, casos pràctics, rol-playing, anàlisi de sessions clíniques.

DOCENTS:

Neus Garriga, psicòloga del Centre de Salut Mental Infanto-Juvenil de Ciutat Vella.
Pilar Guillén, psicòloga del Centre d'Atenció i Seguiment a les Drogodependències de Sabadell.
Núria Llauredó, pedagoga de l'Equip d'Atenció a la Infància i l'Adolescència de Santa Coloma de Gramenet.
Rafael Metlikovez, psicòleg de l'Equip d'Atenció a la Infància i l'Adolescència del Baix Llobregat.
Rosa Ocón, psicòloga de l'Equip d'Atenció a la Infància i l'Adolescència del Baix Llobregat.

DURADA: 16 hores

DATES: 29 de maig, 5, 12 i 19 de juny de 2010

HORARI: 10 a 14 hores

TARIFES: Col·legiat/da: 96€
No col·legiat/da: 120€

DRET DEL TREBALL I PSICOLOGIA JURÍDICA: VALORACIÓ PSICOLÒGICA FORENSE DE LA INCAPACITAT LABORAL

DESTINATARIS:

Psicòlegs/es. Estudiants de Psicologia que manqui un 10% de crèdits per l'obtenció de títol de llicenciat de psicologia.

METODOLOGIA

Classes teòrico-pràctiques on s'exposaran aspectes tècnics i legals complementats amb role playing i d'altres activitats per tal d'aprofundir i comprendre millor els conceptes plantejats.

PROGRAMA

1. Introducció a les relacions entre el Dret del Treball i la Psicologia Jurídica:
2. Legislació aplicable y procediment judicial:
3. Valoració i intervenció del psicòleg en la jurisdicció laboral:
4. Violència en el lloc de treball: diagnòstic psicosocial
5. Assetjament al lloc de treball
6. Organitzacions saludables.
7. Casos pràctics.

DOCENTS:

Montserrat Tutusaus Lasheras. Jutgessa. Advocada. Especialització en violència de gènere.
Raquel Cortés López. Psicòloga.
Jordi Tous i Pallarès. Psicòleg.
Mª Del Pilar Bonasa Jiménez. Psicòloga experta en Psicologia Forense. Professora de la URV.

DURADA: 20 hores

DATES: 14, 15, 21, 22 i 28 de maig de 2010

HORARI: Divendres de 16 a 20 h i dissabte de 10 a 14 h.

TARIFES: Col·legiat/da: 120€
No col·legiat/da: 150€

MARC JURÍDIC I EXPLORACIÓ PSICOLÒGICA FORENSE EN VIOLÈNCIA DOMÈSTICA

DESTINATARIS:

Psicòlegs/es. Estudiants de Psicologia que manqui un 10% de crèdits per l'obtenció de títol de llicenciat de psicologia.

METODOLOGIA

Classes teòrico-pràctiques on s'exposaran aspectes tècnics i legals complementats amb role playing i d'altres activitats per tal d'aprofundir i comprendre millor els conceptes plantejats.

PROGRAMA:

1. Introducció. Marc jurídic, social i psicològic de la violència domèstica. Conceptes generals.
2. Violència domèstica.
3. Formes d'actuació jurídica.
4. Exploració Psicològica Forense de les víctimes
5. Exploració Psicològica Forense dels agressors
6. Casos pràctics.

DOCENTS:

Montserrat Tutusaus Lasheras. Jutgessa. Advocada. Especialització en violència de gènere.
Maria Checa Casado. Psicòloga.
Noemi Pereda i Beltran. Doctora en Psicologia (UB). Experta en Psicologia Clínico-forense. Professora a la Facultat de Psicologia (UB).
Núria Vazquez i Orellana. Dra. en Psicologia. Llicenciada en Criminologia. Experta en Psicologia Forense. Professora de la URV
Mª Del Pilar Bonasa Jiménez. Psicòloga experta en Psicologia Forense. Professora de la URV.

DURADA: 20 hores

DATES: 4, 5, 11, 12 i 18 de juny de 2010

HORARI: Divendres de 16 a 20 h i dissabte de 10 a 14 h.

TARIFES: Col·legiat/da: 120€
No col·legiat/da: 150€

ANÀLISI I ACCIÓ CONTRA LES DESIGUALTATS EN SALUT DES DE LA PSICOLOGIA

DESTINATARIS:

Psicòlegs/gues que treballen en l'àmbit sanitari i de serveis socials.
Places limitades.

OBJECTIUS

- Aportar metodologies d'anàlisi de les desigualtats socials i de salut des dels diferents dispositius socials i de salut
- Identificar trets específics de col·lectius en risc
- Conèixer i discutir sobre projectes per l'abordatge de les desigualtats en salut.

PROGRAMA

- Context sanitari i de promoció de la salut i paper dels professionals de la psicologia.
- Identificació dels criteris i indicadors que faciliten la definició de col·lectius en risc.
- Mètodes d'anàlisi qualitatiu i quantitatiu per a realitzar un diagnòstic de salut per col·lectius.
- Construcció d'una xarxa de serveis i professionals en el territori, en cooperació interinstitucional.
- Definició de prioritats d'intervenció i planificació estratègica i operativa en salut.
- Models de projectes i accions que actuen contra les desigualtats en salut.
- Fórmules d'avaluació i valoració dels impactes i resultats.

METODOLOGIA

Exposició teòrica, anàlisi de casos, treball en grup, joc de rol

DOCENTS:

Isabel Sierra, Dra. en Psicologia per la UAB. Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya. Experta en psicologia de les organitzacions socials i sanitàries. Coach estratègica.

Margarida Pla, Dra. en Psicologia per la UAB. Càtedra de Recerca Qualitativa de la Fundació Robert. UAB.

DURADA: 21 hores

DATES: 7, 14, 21, 28 d'abril de 2010
5, 12, 19 de maig de 2010

HORARI: Dimecres de 17h a 20h

TARIFES: Col·legiat/da: 126€
No col·legiat/da: 157,5€

DETECCIÓ I TRACTAMENT DE L'ABÚS SEXUAL: ASPECTES CLÍNICO-FORENSES

DESTINATARIS:

Psicòlegs/es. Estudiants de Psicologia que manqui un 10% de crèdits per l'obtenció del títol de llicenciat/da en psicologia.
Places limitades

OBJECTIUS GENERALS:

- Aprofundir en la temàtica de l'abús sexual en la infància des d'una perspectiva pràctica.

PROGRAMA:

- Definició i tipologia: l'abús sexual dins dels maltractaments infantils
- Epidemiologia: incidència i prevalença
- Indicadors i conseqüències psicològiques
- El trastorn per estrès posttraumàtic: diagnòstic i tractament
- Vulnerabilitat i resiliència: detecció i desenvolupament
- Pautes d'intervenció amb víctimes: infància, adolescència i edat adulta
- Actuació legal davant l'abús sexual infantil

METODOLOGIA

Serà essencialment pràctica per facilitar eines de treball d'aplicació directa a la tasca que desenvolupen els participants del curs.
S'utilitzarà l'exposició prèvia de conceptes i continguts per tal de facilitar el posterior debat en petits grups i l'intercanvi de reflexions en el grup classe.

DOCENTS:

Noemí Pereda Beltran, Dra. en Psicologia per la UB. Especialitzada en la infància en risc. Professora a la Facultat de Psicologia i els Estudis de Criminologia de la UB. Docent i terapeuta infanto-juvenil en la Fundació Vicki Bernadet i l'Institut d'Estudis de la Sexualitat i la Parella.

Pilar Polo Polo, Llicenciada en Psicologia per la UB. Coordinadora de Formació de la Fundació Vicki Bernadet. Docent i terapeuta en Abusos Sexuals Infantil.

Vicki Bernadet Rius, Presidenta i Fundadora de la Fundació Vicki Bernadet i de l'Associació FADA per a l'Assessorament i la Prevenció dels Abusos Sexuals a Menors.

Núria Martí Garcia-Milà, Advocada penal, col·laboradora de la Fundació Vicki Bernadet.

DURADA: 20 hores

DATES: 7, 14, 21, 28 de maig de 2010
4 de juny de 2010

HORARI: Divendres 16 a 20h

TARIFES: Col·legiat/da: 120€
No col·legiat/da: 150€

Tarragona

LA HIPNOSI CLÍNICA: UNA EINA TERAPÈUTICA.

DESTINATARIS:

Llicenciats en psicologia i/o medicina

PROGRAMA**Dia 1.**

- Introducció general:
 - Història
 - Mites i errors
 - Concepte
 - Fases de la hipnosi

Dia 2.

- Procediments bàsics:
 - Creació del rapport
 - Induccions
 - Suggestibilitat
 - Proves i escales de suggestibilitat: exercici de pràctica guiada

Dia 3.

- Estratègies i aplicacions amb evidència empírica en:
 - Dolor
- Pràctica supervisada

Dia 4.

- Estratègies i aplicacions amb evidència empírica en:
 - Ansietat
 - Depressió
 - Pràctica guiada
 - La hipnosi en la infància:
 - Característiques diferencials
 - Àmbits d'intervenció

DOCENTS:

Dr. Antoni Castel. Psicòleg. Unitat del Dolor. Hospital Universitari de Tarragona Joan XXIII.

Dr. José Sala. Metge. Unitat del Dolor. Hospital Universitari de Tarragona Joan XXIII..

Marta Salvat. Psicòloga col·laboradora. Unitat del Dolor. Hospital Universitari de Tarragona Joan XXIII.

LLOC: Seu de la Delegació Tarragona del COPC

DURADA: 16 hores

DATES: Dijous: 6 i 7 de maig de 2010
Divendres: 13 i 14 de maig 2010

HORARI: 17 a 21 hores.

TARIFES: Col·legiat/da: 151€
No col·legiat/da: 196€
Col·legiats Júnior i Estudiants: 112€
Aturats: 112€

CURS DE FORMACIÓ DE FORMADORS

OBJECTIUS

- Conèixer els elements a considerar a l'hora de dissenyar i programar una acció formativa
- Veure i analitzar les diferents metodologies i tecnologies eficaces
- Com preparar-te una presentació efectiva. Coses a tenir en compte: comunicació verbal, no verbal, recursos didàctics, tancament, etc.
- Quins aspectes tenim que tenir en compte a l'hora d'avaluar una acció formativa

PROGRAMA

1. Estructura, disseny i programació de l'acció formativa
2. Avaluació de les accions formatives
 - Concepte d'avaluació
 - Plantejaments generals i Elements a considerar en l'avaluació
 - Què avaluar? Objectius Pedagògics
 - El procés de recollida de informació
3. Metodologia i tecnologies eficaces
4. Preparació: Les 6 preguntes fonamentals
 - Comunicació no verbal-Comunicació verbal
 - Recomanacions bàsiques. La preparació psicològica
 - El Tancament
 - Role-play

5. Utilització de mitjans i materials audiovisuals

- Role-play grupal

6. Fase de preguntes-Respostes

- Exercici pràctic

7. Assistents difícils

- Exercici pràctic

8. Estratègies avaluatives per optimitzar el procés d'aprenentatge

9. La Planificació de l'avaluació.

10. Resum-Conclusions

DOCENTS:

TAU Formació i Consultoria

LLOC: Seu de la Delegació Tarragona del COPC

DURADA: 20 hores

DATES: 9,13,16,20,23,27 i 30 d'abril de 2010

HORARI: dilluns i divendres: de 17.00h a 20.00 hores
Últim sessió de 17.00 h a 19.00h.

TARIFES: Col·legiat/da: 151€
No col·legiat/da: 196€
Col·legiats Júnior i Estudiants: 112€
Aturats: 112€

WISC-IV: INTERPRETACIÓ I APLICACIONS.
(ASPECTES COGNITIVUS I ESTUDI CLÍNIC DE LA PERSONALITAT.
TRASTORNOS DE APRENENTATGE)**DESTINATARIS:**

Psicòlegs i estudiants de psicologia.

PROGRAMA

1. Interpretació de un cas: aspectes cognoscitius i Perfil de Personalitat
2. Aplicació: Trastorns d'aprenentatge i altres situacions

DOCENTS:

Pere Barbosa. Psicòleg. Pedagog. Membre de l'Associació Catalana de Psicoterà-pèutes (ACP). Membre fundador de la Societat Catalana del Rorschach i Mètodes Projectius (SCRIMP). Membre Titular de la SERYMP i de la IRS (Societat Espanyola i internacional del Rorschach i M. P.).

LLOC: Seu de la Delegació Tarragona del COPC

DURADA: 10 hores

DATES: Dimecres 5 i 19 de maig de 2010

HORARI: 9.00h a 14h.

TARIFES: Col·legiat/da: 94€
No col·legiat/da: 120€
Col·legiats Júnior i Estudiants: 69€
Aturats: 69€

Girona

AVALUACIÓ I TRACTAMENT COGNITIVOCONDUCTUAL DELS TRASTORNS CONVERSIUS DISSOCIATIUS

INTRODUCCIÓ

En els últims anys, la comunitat científica ha experimentat un augment de l'interès pels trastorns conversius i dissociatius que ha aportat dades sobre factors psicològics que intervenen de manera primordial en el desenvolupament i el manteniment d'aquests trastorns. Així, hem passat del concepte psicoanalític de la histèria a entendre els símptomes d'aquest trastorn com a respostes que adopta una persona sense recursos per adaptar-se a certes circumstàncies per fer front a situacions amenaçadores. Paral·lelament, comencen a sorgir investigacions sobre l'eficàcia del tractament cognitivoconductual dels símptomes sense una explicació mèdica o funcional, que actualment s'estan adaptant a l'abordatge dels trastorns conversius i dissociatius, i que ens proporcionen les primeres dades sobre la utilitat i l'eficàcia d'aquests tractaments.

Aquest tractament es basa en una sèrie de tècniques específiques que han d'actuar sobre els principals factors de manteniment del trastorn, que s'estructura a partir de la formulació del cas que inclourà un ampli espectre de símptomes i creences del pacient.

Al llarg d'aquest curs es pretén oferir informació actualitzada sobre la conversió i la dissociació, i ens centrarem en l'avaluació i el tractament d'aquests pacients. Alhora, també es donarà un èmfasi especial a la descripció i la presentació d'eines pràctiques per a l'abordatge i la intervenció.

DESTINATARIS:

Psicòlegs, psiquiatres, estudiants de Psicologia i Medicina, i altres professionals de la salut mental.

PROGRAMA

Introducció

1. Conceptes bàsics: conversió i dissociació
2. Ubicació en els sistemes de classificació
3. Conceptes relacionats

Mòdul 1. Trastorns conversius

1. Classificació i exemples
2. Avaluació i diagnòstic diferencial
3. Pseudocrisis epilèptiques i trastorns psicògens del moviment
 - Factors predisponents i mantenidors
 - Tractament cognitivoconductual

Mòdul 2. Trastorns dissociatius

1. Conceptes bàsics i classificació
2. Trastorns associats a altres patologies: despersonalització i desrealització
 - Conceptes bàsics i diagnòstic
 - Tractament cognitivoconductual
3. El trastorn d'identitat dissociatiu
 - Conceptes bàsics i diagnòstic
 - Tractament cognitivoconductual

METODOLOGIA

Taller amb una part teòrica i una part pràctica, en el qual es mostraran els conceptes bàsics que permetran entendre i utilitzar el model mitjançant la presentació de casos clínics, materials enregistrats en DVD i exercicis.

DOCENT:

Eva Baillès Lázaro. Psicòloga de la Fundació Clínic (Psicologia de la Salut: Neurologia). Professora associada de la Universitat Pompeu Fabra. Docent en postgraus a la UAB, ISEP i IBACS.

LLOC: Sala de docència de l'edifici Santa Caterina.

Parc Hospitalari Martí Julià (c/ Dr. Castany, s/n – SALT)

DURADA: 8 hores

DATA: Divendres 9 d'abril de 2010

HORARI: De 10h a 14h i de 15h a 19h

TARIFES: Col·legiat/da: 55€

No col·legiat/da: 80€

Estudiants: 40€

Professionals de l'IAS: 60€

INFORMACIÓ I INSCRIPCIONS:

Delegació de Girona del Col·legi Oficial de Psicòlegs de Catalunya
Pl. Marquès de Camps, 17, 4t 2a – 17001 GIRONA
www.copc.cat/girona - copc.gi@copc.cat
972 222 710

Demarcacions Territorials

Girona

DELEGACIÓ DE GIRONA

BASES CONCURS LITERARI 2010

1. La Delegació de Girona del Col·legi Oficial de Psicòlegs de Catalunya convoca el XXIè concurs literari d'articles de psicologia.
2. Podran participar-hi només els/les psicòlegs/es col·legiats/des al Col·legi Oficial de Psicòlegs de Catalunya i els estudiants de psicologia de les comarques gironines, establint-se dues categories: una per a psicòlegs i una altra per a estudiants.
3. Seran acceptats tots aquells articles originals i inèdits que tractin sobre algun tema específic de la psicologia en qualsevol àrea.
4. Els escrits han de tenir una extensió d'entre 3 i 7 fulls DIN-A4, redactats en format justificat, interlineat d'1,5, lletra *Times New Roman* 12 i que estiguin escrits a una sola cara.
5. L'idioma per a la presentació dels articles serà en català o castellà. La Delegació de Girona del Col·legi Oficial de Psicòlegs de Catalunya es reserva la possibilitat de traduir l'article premiat a qualsevol idioma, donant opció a l'autor de fer la traducció en qualsevol cas.
6. Cada autor podrà presentar a concurs únicament un article, ja sigui a títol individual o de forma col·lectiva. L'article haurà d'anar encapçalat per un títol i un subtítol i s'adjuntarà (a part per preservar l'anonimat) una nota biogràfica del seu autor/s, en la qual, a més de les dades corresponents, s'inclourà: domicili, telèfon de contacte, correu electrònic.
7. Els articles s'enviaran a la Delegació de Girona del Col·legi Oficial de Psicòlegs de Catalunya (Pl. Marquès de Camps, 17, 4t. 2a 17001 Girona), en format paper o també per e-mail a l'adreça: copc.gj@copc.cat, en format word o pdf.
8. La data límit per enviar els articles es fixa fins el divendres 28 de maig de 2010, dia inclòs.
9. El jurat estarà format per membres del COPC i altres personalitats del món de la cultura.
10. Hi haurà dos premis, un per categoria. El premi consistirà en la quantitat econòmica de 1.000 euros (prèvia detracció de l'IRPF corresponent) per a la categoria de psicòlegs col·legiats i 500 euros per a la categoria d'estudiants de psicologia de les comarques gironines. Aquest segon també serà premiat amb la col·legiació al COPC durant un any.
11. Els articles premiats passaran a ser propietat del COPC, que podrà editar-los o exposar-los públicament quan i on consideri oportú, però sempre fent menció del seu autor/s i del premi obtingut. Els concursants no premiats són lliures de publicar els seus articles amb el vist-i-plau del COPC.
12. Els articles no premiats seran retornats, a petició del seu autor, un mes després de la decisió del jurat.
13. El lliurament dels premis es farà el dia de la celebració de la Festa Anual del Psicòleg.
14. El fet de participar en aquest concurs pressuposa la total acceptació d'aquestes bases, la interpretació de les quals queda supeditada al criteri del jurat en qualsevol cas.

MEMÒRIA: TE'N RECORDES?

Claus per entendre el record i l'oblit

Girona, 7 i 8 de maig de 2010

Aula d'Humanitats - Centre Cultural La Mercè

La memòria marca profundament la nostra identitat com a persones i com a comunitats culturals, perquè ens vincula als orígens del que som.

Aquestes jornades parlaran de la memòria des de punts de vista diversos i molt complementaris: des de la psicologia, la neurologia, la biologia, la sociologia i la cultura. Parlarem dels records i de les ferides de l'oblit, de com es formen i gestionen en el nostre pensament, de la petjada que deixen en la nostra persona i en la nostra cultura.

PROGRAMA

MATÍ Divendres 7 de maig

- 9,30 h Recepció i inauguració jornades
- 10 h Com funciona la memòria humana com a procés cognitiu
- 11 h Pausa
- 11,30 h Alteracions de la memòria en trastorns psiquiàtrics
- 12 h Experiències: la rehabilitació funcional de la memòria

TARDA Divendres 7 de maig

- 16 h Memòria i aprenentatge
- 17 h TAULA RODONA: Memòria, oblit i petjada històrica
- 19,30h Conferència oberta:
Els misteris de la memòria. Com aprèn el cervell i com oblida

MATÍ Dissabte 8 de maig

- 10 h Envelliment saludable: memòria i persones grans
- 11,30 h Memòria popular la veu de les persones
- 12,30 h Estratègies vivencials per desenvolupar la memòria
- 13,30 h Cloenda del seminari

Preu d'inscripció: 45 € (preu reduït: 30€). Descomptes per a estudiants, persones en atur, socis del GEIEG i col·legiats del Col·legi Oficial de Psicòlegs de Catalunya.

Lloc de realització: Centre Cultural la Mercè, c/ Pujada de la Mercè, 12 – Girona

Informació i inscripcions:

Centre Cultural la Mercè www.girona.cat/ccm Tel 972 223 305
Delegació de Girona del COPC copc.gi@copc.cat Tel 972 222 710

ORGANITZAT

Ajuntament de Girona

Col·legi Oficial de
Psicòlegs de Catalunya
Delegació de Girona

Aula d'Humanitats del Centre Cultural La Mercè de l'Ajuntament de Girona.

Delegació de Girona del Col·legi Oficial de Psicòlegs de Catalunya.

SEMINARI RECONEGUT PER:

Institut d'Estudis de la Salut de la Generalitat de Catalunya.
Universitat de Girona - un crèdit de lliure elecció.

Estat de la col·legiació

D'acord amb la normativa vigent (LLEI 7/2006, de 31 de maig, de l'exercici de professions titulades i dels col·legis professionals.), la col·legiació és obligatòria per a l'exercici de la professió de psicòleg/dòloga. Per tant, les persones en situació de baixa col·legial no poden exercir.

gener

Altes

ALVAREZ GARCIA, ALICIA	18325
ALVAREZ REYES, MARIA	18318
ARNAL BUSTAMANTE, ELENA	18337
AROYO GODOY, INES	18302
BARCINA LEDO, M ^a LUZ.....	18343
BENITEZ BORREGO, SONIA.....	18341
BOUSO SAIZ, JOSE CARLOS	18345
CAIRO NAVARRO, ANA MARIA.....	18348
CAMPS GIRALT, M ^a TERESA	18340
CANO RICO, PATRICIA.....	18330
CIRIA ALVAREZ, MARINA.....	18309
DELAS UGARTE, LLUM.....	18334
DOMINGO OLARIA, ESTHER	18303
FARRAS HAURY, VICTORIA	18317
FERRARI, ADRIANA BEATRIZ.....	18329
FIGUERAS CALVO, NATALIA.....	18328
FIGUERAS HUGUET, JORGE	18350
FONS CARDONA, ANTONI.....	18338
GALAN ESTAL, LAURA	18316
GARCIA ALONSO, HELENA	18320
GARCIA DESPLAT, CRISTINA	18342
GARRIT LOZANO, JOAQUIN.....	18307
GIL LAZARO, SONIA.....	18313
GOMEZ CASTANY, CLAUDIA.....	18347
IBARZ MOLINA, ELISABETH.....	18335
LAFUENTE MURUA, FERMIN	18308
LINARES DEL PUERTO, VERONICA.....	18346
LOSSA CHACON, LYDIA.....	18321
MAGRIÑA PLATAS, PATRICIA	18323
MARTINEZ BASUALDO, MORA	18311
MARTINEZ MARTINEZ, MARIA DEL MAR.....	18319
MOLINA ALVAREZ, NATALIA	18336
MONTAÑES FUENTES, PAULA	18306
MOSTAJO FUSTE, MONICA.....	18312
MUÑOZ CENJOR, MARIA JOSE	18327
NAVES SOLDEVILA, ROSA MARIA	18310
ORVAY RIBAS, CAROLINA	18339
RIUS FONT, MONTSERRAT	18322
ROCA FARRELLY, AMANDA.....	18349
ROCAMORA SALA, JOSEFA	18332
RODRIGUEZ MOSQUERA, MONTSERRAT	18304
ROJAS PEREZ, MARTA	18326
RUEDA XIFRE, MONTSERRAT	18315
RUIZ CORVILLO, ELISABET.....	18305
SALES TENA, VERONICA.....	18344
TARDON SENABRE, MIREIA.....	18331
TORRAS SIMONA, CLAUDIA	18314
VILA LLORENS, ELISENDA	18324
VILAPLANA SEGUI, XAVIER	18333

Recol·legiacions

CASTRO DURAN, INMACULADA.....	14632
HERNANDEZ UBIDE, EDUARD.....	6262
JANER ARMEIJACH, MERCE	1000
LLENAS MASDEU, VICTOR.....	14182
LLOBET SERRA, ROSER.....	4844
MAÑER LOPEZ, MIREIA.....	9026
SANCHIS BERNABEU, JUAN JOSE.....	12724
SOLER CERVERA, MONTSERRAT	9004

Baixes

ACHE DELGADO, ESTHER.....	13970
ANFRUNS FONT, EVA.....	2953
ARTEAGA SANCHEZ, MARIA.....	15373
ARTIGAS AINA, EPIFANIO JOSE.....	7308
BARBOLLA RODRIGUEZ, AGUSTI MAN	7289
BARCO ESCOLAR, PASION	14730
BERNAUS CUNÉ, ANGELS	14236
BURGAYA FRAILE, MARTA	10299
CACERES JURCOVICH, ROMINA DANIELA	17645
CALERO DE DIEGO, NOEMI	13519
CAMARILLAS TEIXIDO, NORMA	17460
CONEJOS ARA, LUISA M.....	5597
DIAZ BARAHONA, CAROLINA ADRIANA	16421
DIEZ LLARIA, CARMELA.....	8730
FABREGAS MARTINEZ, ANA ISABEL.....	12645
FALGAS MORENO, MONICA.....	15574
FARRERO CAROLA, JOSEP	1253
FOGUET COSTA, MARTA	16043
FORN FRIAS, CRISTINA	16917
GALLEGO SESMA, EULALIA.....	7568
GARCIA LAUSIN, ISABEL.....	16823
GOMEZ TELIZ, LILIANA.....	16741
GOROSTIZA VIDAL, GUILLERMO.....	3938
GUIRAO MUÑOZ, M. ROSARIO	6651
HORTA BOTA, M. JOSE	2369
JORDANA LLUCH, ESTER	14433
JOVER DEL POZO, JOSE.....	14733
LAGE LOPEZ, JOSE CARLOS.....	13499
MARIN RUBIO, MARIA REMEI	9179
MARTIN PAÑOS, CORINA	17852
MARTINEZ CANTILLO, REBECA	18102
MASFERRER ANDREU, M. DEL PILAR	2952
MASO COLL, MARGARITA	17697
MATACHANA CALVO, MIRIAM.....	17235
MATAMOROS CARCELLER, M. JOSE	15076
MATO GARCIA, MARIA GLORIA	14997
MAYOL JIMENEZ, DANIEL	15698
MIGUEL COMAS, SANDRA.....	14566
MURCIA ARTENGO, PAULA.....	16088
MUÑOZ GONZALEZ, RICARDO	16227
ORO VALLES, BRIGIDA	14881
ORTIZ GOMEZ, JOSE	7931
PETROLINI SANCHEZ, AMANDA.....	17344
PONTE, MARIA EUGENIA	16204
ROCHA PEÑA, CARMENZA	14385
RODRIGUEZ ALBERT, VANESSA	15091
RODRIGUEZ LOPEZ, GISELA	17204
ROSET IBAÑEZ, MARIA TERESA	8818
SANTOS NUNEZ, EUGENIA	9910
SERRAT ROSELL, ANNA	13608
TERRIBAS PEREZ, INMACULADA.....	9683
TORRAS CLARASO, JOAN.....	9299
VILLATORO MORENO, VICTORIA.....	16254

Altes

ACERO ESCRIBANO, ANA BELEN	18351
AGUILERA AVILA, CRISTINA.....	18352
AGUSTI VENTURA, MIRTA	18382
ALBA GRIS, CARLES.....	18371
ALCARRIA GOMEZ, MIGUEL ANGEL.....	18359
ALGUERO NIETO, MONICA	18422
ARGELAGUER MARTINEZ, ARTURO	18376
BENAIGES FUSTE, IRINA.....	18389
BERTACCO, MASSIMO	18366
BLASCO ESCRIBANO, NURIA	18368
BOU PALMES, ELISABET.....	18381
BOVE, FRANCESCA ISABELLA	18403
BOYERO HUEBRA, DANIEL	18415
CALULL OLIVERA, OLGA.....	18401
CARNES VENDRELL, ANNA.....	18375
CASANOVAS DURAN, FRANCESCA.....	18372
CAZORLA CAVALLER, SONIA.....	18385
COLLADO MAÑAS, CATALINA.....	18419
COSTA VELASCO, ANNA.....	18411
CUERVO ROMAN, SHEILA.....	18379
DELGADO ARTIGAS, RUBEN.....	18394
DELGADO ROMERO, M. JESUS.....	18387
DIEZ MUNNE, ELISEU.....	18386
DOMINGO LOZANO, LAURA.....	18414
ESTRELA I BANYULS, LAURA	18410
FERNANDEZ BLANCO, EVA.....	18355
FERNANDEZ ESTEBAN, M ^a JESUS.....	18407
FERRI-BENEDETTI, FABRIZIO	18423
FRANCOS ALVARIÑO, M ^a MONTSERRAT	18395
GALVEZ GARCIA, EVA M.....	18424
GARRIDO OCAÑA, SUSANA	18356
GIL GIMENEZ, ALEJANDRO	18390
GIUBETICH, LILIAN NOEMI.....	18402
PEREZ CABALLERO, M ENCINA.....	18378
MACH GASET, ANNA.....	18396
MARCH FUENTES, JUDIT	18360
MARTIN FERRAGUT, FRANCISCA.....	18406
MARTIN MARTINEZ, PEDRO	18370
MARTIN SATORRES, NURIA	18399
MARTINEZ PIÑAR, IRENE	18398
MAS ANFRUNS, NURIA.....	18421
MATA BUESO, JULIA	18367
MERIDA LUCENA, RAQUEL.....	18391
MOLINE JORGE, RAQUEL	18369
ARMENGOL PENA, MONTSE.....	18418
UTGES DOMINGUEZ, NEUS	18420
OLIVERAS BORRELL, LAURA.....	18354
OLLE DIAZ, SONIA.....	18361
OROBITG PUIGDOMENECH, ANAIS	18383
PARERA ESCRICHS, JOSEP.....	18408
PERE VILAGRAN, ROBERT	18353
PERTEGAZ PUJADAS, GEMMA.....	18400
PION AYALA, CARINA.....	18413
POURTHE, SOLEDAD.....	18364
PROS PALAU, MARIA.....	18412
PUXAN LIDON, EMMA.....	18384
REYES MARTIN, JULIANA	18357

ROIG BOIX, FERNANDO.....	18417
RUIZ PARRA, ADRIA.....	18409
SANCES MASERO, CRISTINA	18380
SANCHEZ CALÁN, IMMACULADA	18388
SANCHO POLO, JOAN	18377
SANTOS FERNANDEZ, BALTASAR.....	18365
SANZ CASTILLO, GUILLERMO.....	18392
SOLE MARTINEZ, LAURA	18363
SUAREZ ALVAREZ, ELENA	18405
TORRES TORNEL, RAIMON.....	18358
TRILLA ROS, ELENA.....	18373
TRONCHONI RAMOS, MONICA.....	18404
VALVERDE LUNA, ESTELA.....	18374
VICENS CALDERON, PALOMA	18397
VIDAL TORRA, DOLORS	18416
VILLAPLANA MARIN, LORENZO	18393

Recol·legiacions

ALEMANY FARALDO, SANTIAGO.....	11515
ARREDONDO GARCIA, YOLANDA	12718
CABALLE ARDID, GEORGINA.....	14510
CAPERÀ PIÑON, AGNES.....	10757
LOPEZ-CIRE DIAZ, LORENA.....	13272
RASERO I REBULL, AGATHA.....	11591
REBOLLO CIEZAR, MARIA	8233
SANZ MANCEBO, SILVIA	12452
SOBRINO JIMENEZ, ENRIQUE	2898
TORT TUNEU, ALBERT	16473
VAZQUEZ ALVAREZ, MARIA PILAR.....	14400

Baixes

ALCAZAR HIDALGO, LOLA.....	16343
AROCAS BERTRAN, ROSER.....	8800
CASTELL DELGADO, GEMMA.....	15846
CASTELLS BO, CAROLINA	16960
CASTILLO GARCIA, MIGUEL ANTONIO	14525
COMPTE FARRAS, SANDRA.....	16223
DE PACO GONZALEZ, MERCEDES.....	17161
GALLARDO CIURANETA, M ^a TERESA.....	16028
GARCIA COUCEIRO, LAURA	7369
HORNILLOS JEREZ, CARLOS	18056
ITUARTE SERESIAIN, MAIA	11967
LEAL SUBIRANA, SILVIA	13712
LLARAS GESE, MONTSE	4568
LOPEZ COMAS, NOELIA.....	10036
MARTINEZ PALLARES, MARIA	15246
MEDINA RODRIGUEZ, JOSEFA	17590
MENSION LLOSES, NEUS.....	340
MURILLO GARCIA, MIREIA.....	16046
OVIDEO NIETO, MARTA	17846
PI MICALO, SILVIA.....	14616
PIULATS VILA, DANIEL.....	11160
POVELSEN, MARIANNE	16545
RAZUG CASTELLO, CAROLINA.....	15664
VIVES MATHEU, NURIA	155
WANGER CLEMENT, DENYSE.....	3748

Agenda

17/04/2010 - 10h a 14h
Av. Diagonal, 340 ent. 2^a - Barcelona

Taller pràctic Parlar en públic. Taller per optimitzar recursos de comunicació en entorns laborals, acadèmics.

ACO Associació Catalana d'Orientació

Inscripcions i informació: 93 459 41 23 - 608 89 53 19
www.acorientacio.org - formacio@acorientacio.org

15/05/2010 - 10h a 14h
Av. Diagonal, 340 ent. 2^a - Barcelona

Seminari d'introducció als trastorns de la personalitat. Introducció als trastorns de la personalitat. Com detectar-los a l'entrevista d'orientació i/o selecció. Grups reduïts. A càrrec de: Carles Rodríguez i Domínguez. Llicenciat en Psicologia clínica.

ACO Associació Catalana d'Orientació

Inscripcions i informació: 93 459 41 23 - 608 89 53 19
www.acorientacio.org - formacio@acorientacio.org

18/06/2010 - 16h a 20h
Av. Diagonal, 340 ent. 2^a - Barcelona

Coaching organitzacional. Aproximació pràctica a les organitzacions.

Grups reduïts.

A càrrec de: Dionisio Ortiz. Psicòleg del Treball i les Organitzacions i Màster en Coach i PNL.

ACO Associació Catalana d'Orientació

Inscripcions i informació: 93 459 41 23 - 608 89 53 19
www.acorientacio.org - formacio@acorientacio.org

d'octubre a juny
Barcelona

Seminaris de lectura de l'obra de Freud: Conceptes bàsics de la teoria psicoanalítica, lectura dels textos fonamentals de la metapsicologia, estudi dels casos clínics i textos de psicopatologia, escrits i fonaments de la tècnica i del mètode freudià.

GRADIVA. Associació d'Estudis Psicoanalítics

Grups reduïts. Horaris a convenir
Informació: tel. 932 171 099

Tot l'any
Barcelona

Cursos de: Psicologia clínica (depressió, ansietat, estrès, timidesa, parella), Logopèdia (dislèxia, dislàlia, disfèmia, deglució atípica, afàsia, retard llenguatge, disfonía), TDAH, Coaching i creixement personal, Reiki)

SAKKARA. CENTRE DE PSICOLOGIA, LOGOPÈDIA I COACHING. Travessera de les Corts, 241, entl. 2a. 08028 Barcelona. Tel. 934390195
www.sakkara.es sakkara2@telefonica.net

10 de juny de 2010, 20 h.
Barcelona

Sentir y emocionarse . Guía para la exploración terapéutica y para la vida vivida y con sentido.
Charla Gratuita. A cargo de Cristina Nadal

AULA GESTALT

Carme, 34, 1er-2^a. 08001 Barcelona. Aforo limitado.
Confirmar asistencia al Tel/Fax 93 301 74 72
info@aulagestalt.com

12, 19 i 26 d'abril i 3 i 10 de maig de 2010 de 17:30 a 20:30
Barcelona

A confirmar

FUNDACIÓ PRIVADA ADANA.

Ajuda Dèficit d'Atenció a Nens, Adolescents i Adults.
Av. Tibidabo nº 15 Tel . 93 241 19 79
E-mail: adana@fundacioadana.org
Professorat: Isabel Chavez, psicòloga de Fundació Adana

15, 22 i 29 d'abril i 6 i 13 de maig de 2010 de 17:30 a 20:30
Barcelona

Curs: TDAH i Dislèxia: Detecció i Intervenció en dificultats de lectoescriptura. Curs D'INICIACIÓ. (15 hores)

FUNDACIÓ PRIVADA ADANA.

Ajuda Dèficit d'Atenció a Nens, Adolescents i Adults.
Av. Tibidabo nº 15 Tel . 93 241 19 79
E-mail: adana@fundacioadana.org
Professorat: Isabel Chavez, psicòloga de Fundació Adana

7, 14, 21 i 28 d'abril i 5 i 12 de maig de 2010 de 18:00 a 21:00
Barcelona

Curs: TDAH: Avaluació, diagnòstic i pla terapèutic (15 hores)

FUNDACIÓ PRIVADA ADANA.

Ajuda Dèficit d'Atenció a Nens, Adolescents i Adults.
Av. Tibidabo nº 15 Tel . 93 241 19 79
E-mail: adana@fundacioadana.org
Professorat: Isabel Chavez, psicòloga de Fundació Adana

20 i 27 d'abril i 4, 11, 18 i 25 de maig de 2010 de 17:30 a 20:30
Barcelona

Curs: TDAH: Les reeducacions psicopedagògiques des de l'abordatge cognitiu-conductua. (18 hores)

FUNDACIÓ PRIVADA ADANA.

Ajuda Dèficit d'Atenció a Nens, Adolescents i Adults.
Av. Tibidabo nº 15 Tel . 93 241 19 79
E-mail: adana@fundacioadana.org
Professorat: Isabel Chavez, psicòloga de Fundació Adana

AVANCES EN PSIQUIATRÍA Y PSICOLOGÍA CLÍNICA DE LA INFANCIA Y LA ADOLESCENCIA

XIV Jornada Internacional . Barcelona 2010

27 DE MAYO

Trastorno bipolar: marcadores de riesgo e intervención terapéutica

SOLEDAD ROMERO *Hospital Clínico (Barcelona)*

Salud mental en la infancia: Programa de Apoyo Psicológico Materno-Infantil

Mª ANGELES CEREZO *Universidad de Valencia*

Nuevas tecnologías de la información y la comunicación en el tratamiento de niños y adolescentes

CRISTINA BOTELLA *Universidad Jaume I (Castellón)*

Conductas de riesgo en la adolescencia: población general y población clínica

JOSEP TORO *Universidad de Barcelona*

28 DE MAYO

Familias catalanas: prácticas educativas, costumbres y valores

RAFAEL TORRUBIA *Universidad Autónoma de Barcelona*

Tratamiento de la fobia social en niños y adolescentes

ARTURO BADOS *Universidad de Barcelona*

Intervención familiar en trastornos del comportamiento alimentario

MONTSERRAT GRAELL *Hospital Niño Jesús (Madrid)*

Para más información:

Mizar Travel & Agora Events

c/ Ganduxer, 5 local 16 . 08021 Barcelona

Tel. 933 624 490

Fax 933 624 491

e-mail: marta.boix@mizar-travel.com

www.mizar-travel.com

Organizan:

Departamento de Psiquiatría y Psicobiología Clínica
Universidad de Barcelona

Servicio de Psiquiatría y Psicología Infantil y Juvenil

Instituto Clínico de Neurociencias

Hospital Clínico de Barcelona

Colaboran:

UNIVERSITAT DE BARCELONA

iPsi Formació Psicoanalítica

General Mitre, 203 bis, 1er. 1a. 08023 – Barcelona

Formació psicoanalítica de psicoterapeutes

8ª edició

Dos masters independents i complementaris de dos anys cada un.

Programa reconegut per la FEAP i d'Interès sanitari per la Generalitat de Catalunya

Psicoanàlisi: Bases teòriques i clíniques
450 h. (280 h. teòriques i 120 h. pràctiques)
50 h. seminaris complementaris

Teràpia psicoanalítica d'adults
630 h. (345 h. teòriques i 300 h. pràctiques)
50 h. Seminaris complementaris

- Formació teòrica rigorosa i eminentment clínica.
- Grups de classe reduïts.
- Tutoria i orientació individualitzada.
- Supervisió individual i grupal.
- **Pràctica clínica a la mateixa institució.**

DOCENTS: J. Aragonés, M. R. Arriaga, V. Barenblit, D. Barenblit, C. Blinder, E. Braier, M. Canal, M. A. Díaz, L. Elstein, M. V. Fuentes, M. C. Giménez, A. Gràcia, A. Grinberg, V. Korman, J. Leal, M. Mitjavila, M. Pugès, I. Rabella, R. Roca, I. Rosales, M. E. Sammartino, M. Sedó, A. Segura, F. Schutt, C. Tabbia, R. Vaimberg.

Per a informació i preinscripcions:

Demana entrevista al telèfon **93 417 96 97**
(horari de secretaria de 10 a 14 i de 15 a 19 hores)
centrepsi@comb.es www.centrepsi.com

AMPGIL Associació de Pares i Mares de Gais i Lesbianes

Els intents de suïcidi per part del col·lectiu LGB, es redueixen un 840%, en funció de la resposta familiar

La Dra. Caitlin Ryan, membre de l'equip de l'Institut de Medicina, que depèn de l'Acadèmia Nacional de Ciències, que fa estudis pel Congrés dels EEUU, ens presentarà, el proper 6 de maig, l'últim estudi realitzat sota la seva direcció. La Dra. Caitlin Ryan porta 35 anys fent estudis i treballant amb el col·lectiu LGTB (Lesbianes, Gais, Transexuals i Bisexuals).

La conducta familiar davant d'un membre LGB influeix, i molt, en el seu risc de depressió, suïcidi, contraure VIH i altres malalties de transmissió sexual. També influeix en la seva autoestima, visió cap al futur, satisfacció amb la seva vida i suport social.

Creiem que Barcelona i Espanya no es poden quedar enrere en aquest camp. És per això que esperem comptar amb la vostra assistència a la presentació d'aquest estudi per part de la seva directora.

Les places són limitades. Seran atorgades per rigorós ordre d'inscripció.

DATA: 6 de maig de 2010, a les 19 hores
LLOC DE REALITZACIÓ: Sala Actes Col·legi Oficial de Metges de Barcelona
Passeig de la Bonanova, 47 Barcelona
INFORMACIÓ I INSCRIPCIONS:
Carme Rabadà 651856541
Adreça electrònica: ampgil@ampgil.org
PATROCINA: AMPGIL (Associació de Pares i Mares de Gais i Lesbianes)

Petits Anuncis

ALQUILER DESPACHOS consulta en Barcelona. Entresuelo con ascensor, finca 30 años, muy buena situación, recién restaurada. Conserje, aire acondicionado, calefacción. Precios razonables, según horarios a convenir. Tel. 93 210 28 01 / 651 829 221 / mrfalguera@yahoo.es

Alquilo **DESPACHO PARA COMPARTIR** en zona Pau Claris-Consejo de Ciento. Disponible dos mañanas y dos tardes. No módulos. Luz natural, aire acondicionado y bomba de calor... habitación amplia y amueblada. Muy bien comunicado. Contactar al tel.:679320631 ó crisgonzamar@gmail.com (Cristina)

Plaça Joanic. Es lloga **DESPATX PER COMPARTIR** en un centre de psicologia i medicina. Matins i tardes. Calefacció, aire condicionat, sala d'espera, connexió internet, tot reformat, ambient agradable. Interessats truqueu al 605 910 810 (preu des de 240 euros)

Lloguer **DESPATXOS MÈDICS** i a professionals de la salut a ESTRENAR Calvet 30 / Diagonal / Francesc Macià, Barcelona. Decoració de luxe equipats i amb tots els serveis, agenda, A/C, ADSL, etc. Mòdul matí o tarda o 2 despachos utilització exclusiva per grup de professionals. Bones condicions econòmiques, possibilitat de parking. Informació Dr. Soler 606376797

Grup7Psicologes, centro con más de 15 años de experiencia y situado en C/ Aribau cerca de Hospital Clínic, alquiler despachos. **DESPACHOS AMUEBLADOS**, luminosos y espaciosos. Servicios integrales incluidos. Excelentes comunicaciones TMB, FCC (Diagonal). Contactar a través de 93.2173239, en info@grup7psicologes.com o www.grup7psicologes.com.

Es **LLOGA DESPATX** de 9 mts 2. Molt cèntric i ben comunicat: a prop de la Plaça Universitat. Preu: 375 €/mes. Persones interessades, truqueu al tel. 696 52 27 63.

LLOGO DESPATX a la zona de Sants-Hostafrancs, molt bé comunicat. Interessats trucar a Marina al nº de mòbil: 699 98 80 65

Es lloga **DESPATX PER DIES** a Badalona. 20 m2, molta llum, cèntric. Interessats enviar correu electrònic a mfbalta@gmail.com

Es **LLOGUEN DESPATXOS** en gabinet mèdic-psicològic. Zona Roger de Llúria/Còrsega. Molt cèntric i ben equipat: aire condicionat, sala d'espera, secretària. Tel. 93 237 92 39.

ES LLOGA HABITACIÓ d'ús independent ubicada en gabinet psicològic.(horari lliure de dilluns a divendres) Escala ampla amb dos ascensors, llum natural, aire condicionat fred-calor. Zona Francèsc Macià-Hospital Clínic. Tels 93 321 19 39 i 636 82 17 03 (Gemma)

ES LLOGUEN SALES en centre de psicoteràpia cèntric i acollidor a peu de carrer. Cinc sales per a terapia individual, una sala de 50 m2 per a grups. Inclou servei de secretària, calefacció, aire condicionat, accessoris teràpia, wifi, banys, vestuari i sala d'espera. Tel. 934 535 790, www.atriumgestalt.com, info@atriumgestalt.com (Diputació 161 baixos)

POSTGRADO

de especialización en TDAH, Trastornos del Aprendizaje y Trastornos de la Conducta.
Presencial teórico- práctico

Octubre 2010-Junio 2011

Postgrado presencial, de 250 horas, predominantemente práctico, con profesionales de alto reconocimiento y en contacto constante con el mundo de la salud y la educación donde el alumno escoge su itinerario práctico en función de sus intereses y expectativas.

Avalado científicamente por la Sociedad Española de Pediatría Social Extrahospitalaria y Atención Primaria.

Con el reconocimiento de la Sociedad Catalana de Psiquiatría Infanto-juvenil.

Con el reconocimiento sanitario del Institut d'Estudis de la Salut.

Actividad acreditada por el Consell Català de Formació Continuada de les Professions Sanitàries-Comisión de Formación Continuada del Sistema Nacional de Salud con un total de 34,9 créditos.

En proceso de ser reconocido como actividad formativa dirigida al profesorado por el Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya.

Información y admisiones:
www.adanatraining.com , Tel. 93 254 60 98
adanatraining@fundacionadana.org

PHOENIX
Espai Terapèutic

- CURSO DE GRAFOLOGÍA Teórico-práctico. (Análisis de personalidad completo)
- CURSO DE GRAFOLOGÍA orientada a la SELECCIÓN DE PERSONAL

Son dos cursos INDEPENDIENTES

Grafología se utiliza como herramienta imprescindible de análisis de personalidad en las empresas de selección de personal y de Recursos Humanos, así como en los centros psicoterapéuticos para realizar diagnósticos más precisos de la personalidad.

Inicio: Abril 2010.

Curso cuatrimestral. Grupos reducidos.

Curso impartido por: Profesora ADA ÁLVAREZ SOLÍS, Grafóloga y Périto Calígrafo Judicial, titulada en la UAB

Avalada por la A.G.C (Agrupación de Grafoanalistas Consultivos de España) y la A.P.C (Asociación de Peritos Calígrafos de Catalunya).

Lugar: PHOENIX ESPAI TERAPÈUTIC, Avda. Meridiana, 216, 1º, desp. 6
Información e inscripciones: 93 340 53 78 - phoenix@phoenix.cat - www.phoenix.cat

DAVID GRAND

en Barcelona

Creador y formador de
BRAINSPOTTING

Brainspotting es una herramienta neurológica, de apoyo a la relación terapéutica, para localizar, focalizar, procesar, y liberar neuro-biológicamente experiencias y síntomas que están fuera del alcance de la mente consciente y de sus capacidades verbales y cognitivas.

Nivel I: 1 y 2 de Julio y Nivel II: 3 y 4 de Julio

Organizan:

- Cintra psicología i psicoteràpia (www.cintrapsicologia.com)
- Brainspotting España (Aleces, Instituto de Psicoterapia Integrativa; www.aleces.com)

Para más información:

- <http://reprocesamientodetrauma-brainspotting.blogspot.com/>
- <http://biolateral.com>
- Enviar un mail a madhux@telefonica.net o llamar al 618 06 98 28

David Grand es autor del libro: EMDR Curación a máxima velocidad

*“Per fi, algú m’ofereix
avantatges a la mida del
meu negoci”*

BS Negocis

A SabadellAtlántico treballem pel seu compte.

Així, hem dissenyat un paquet especial de **productes i serveis exclusius a la mida de les necessitats d'autònoms, comerços i empreses**. Un conjunt de grans avantatges pensats específicament per al benefici d'aquests tipus de negoci. Tot en un.

- Pòlissa de crèdit en unes condicions preferents
- Rènting, lísing i préstecs en unes condicions preferents
- Compte remunerat sense cap comissió d'administració i manteniment
- Transferències nacionals (en euros) via BS Online i ingress de xecs* gratuïts
- BS Online i BS Mòbil gratuïts
- Oferta de TPV en unes condicions preferents
- Fins a un 30% de descompte en assegurances Protecció Empreses, Comerços i Oficines
- Servei d'assistència jurídica telefònica**
- Portal web exclusiu amb ofertes per al seu negoci o d'ús personal amb accés des de www.peoplevalue.eu/sabadell** (accés provisional fins al 28 de Febrer)
- Targetes de dèbit i crèdit gratuïtes
- Disposicions d'efectiu gratis en més de 32.000 caixers ServiRed
- Oferta financera preferent per als seus empleats

**Si té un comerç o una empresa,
o és treballador autònom, ara ja pot contractar
un servei totalment a la mida de les
necessitats del seu negoci**

*Domiciliats en entitats de crèdit espanyoles.

**Una quota anual gratuïta el primer any. Cost anual a partir del segon any de 30 euros.

ARAG LEGAL SERVICES, S.L. és l'entitat encarregada del servei d'orientació jurídica telefònica i PEOPLE VALUE, S.L. és l'entitat encarregada del servei de descomptes i beneficis. Aquests serveis seran prestats d'acord amb les condicions que aquestes entitats tinguin establertes en cada moment, sense intervenció ni cap responsabilitat de Banco de Sabadell, S.A. El banc és aliè a qualsevol incidència i/o circumstància derivada o relacionada amb la prestació dels serveis, els quals, en tot cas, estan subjectes al fet que es mantinguin vigents els acords subscrits entre el banc i les entitats indicades. El servei d'orientació jurídica telefònica no abastará les qüestions o possibles incidències de l'activitat del client que puguin afectar les seves relacions amb empreses del grup Banc Sabadell, filials o participades.